

ВЕЛИКА СРБИЈА

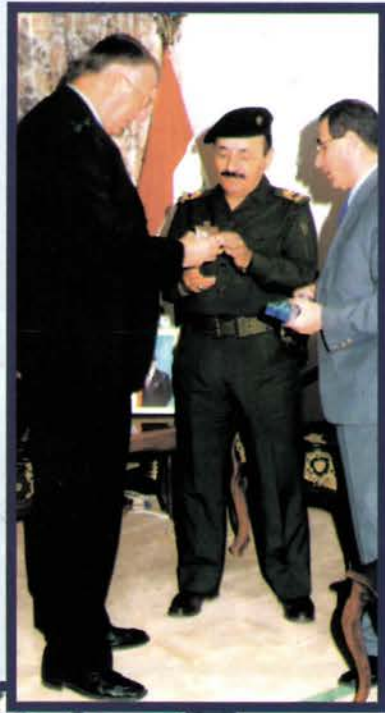
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1713

САДАМ ХУСЕИН И ИРАК ПРЕДВОДЕ

БОРБУ ЗА ОЧУВАЊЕ СЛОБОДАРСКОГ ДУХА ЧОВЕЧАНСТВА

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЦЕНА СЛОБОДЕ

Жеља да се овлада светом је стара колико и сам човек. Историја цивилизације је само показала разлике у методологији покораванја народа. Тако се у записима времена бележе и глорификују само „велики народи“ који су унапредили развој човечанства. Тек понекад негде може се наићи и на запис о оној другој мање славној суровој страни освајача.

Међутим, само разумевање судбине поробљених народа, нажалост, нама није далеко, јер смо ми данас, сада и овде, у истом положају и делимо исту судбину - ми и још пола света који није имао економске и војне снаге да се одупре помахниталом америчком хегемонизму.

Тако постоји једна тачка на карти света где је почело са окупљањем свих оних који су окренути борби против глобалиста. Управо та географска ширина и дужина је последњих 10 година свакодневно жртва избезумљеног америчког фашизма. Реч је о Ираку, реч је о Багдаду и седмој по реду конференцији која персонификује светски слободарски дух и која ће, сигурни смо, представљати камен темељац архитектуре светског слободарског духа. Значајан допринос управо све бројнијем покрету отпора новом светском поретку дао је др Војислав Шешел који је у југоисточном делу Европе права персонификација борбе против глобализма. Његово истицање суштине антагонизма у међународним односима; разоткривање лица и наличја протагониста новог светског поретка и најављивање форме отпора повампирираним америчким аспирацијама свакако ће бити есенцијални део новије политичке историје.

Зближени истом судбином, ирачки и српски народ одржава чврсте и нераскидиве пријатељске односе у којима сваки дан представља нову победу над творцима новог светског поретка.

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник

Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника

Марина Рагуш

Помоћници главног и

одговорног уредника

Елена Божић-Талијан

и Огњен Михајловић

Издање припремила

Злата Радовановић

Техничко уређење и компјутерски прелом

Северин Поповић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић.

Злата Радовановић и Бранкица Мианловић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Нађовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,

Томислав Николић,

проф. др Никола Поплашен,

Маја Гојковић, мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета“, 20. октобра 2,

11307 Болеч, 011/806-30-28

За штампарију

Мирослав Драмљић

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

Делегација Српске радикалне странке код потпредседника Владе Ирака
и председника Комитета за праћање и координацију
Багдадске конференције, Тарика Азиза

САДАМА ХУСЕИНА ЗА ПРЕДСЕДНИКА БИРАО ИРАЧКИ НАРОД А НЕ АМЕРИКА

Тачно је да материјално наша снага није велика. То је чињеница која се зна. Међутим, морал је снажан. То је потврђено. И ми се надамо да ће тако бити и у Југославији. А активност против плурализма на светском нивоу је све јача и јача, јер су ту постигнути сви фактори

А што се тиче Ирака амерички плурализам покушава да се подигне на највиши степен. И њима се жури. И, као друго, она покушава да све тачке оспори које јој сметају да би брже постигла циљ да сруши независност, интегритет земље и суверенитет и слободу народа. Међутим, то неће успети, па чак и ако изврши агресију

Др Војислав Шешељ: Мени је драго, екселенцијо, што се поново видимо и разговарамо и да изразимо солидарност са пријатељским ирачким народом, јер ми вашу борбу осећамо као нашу борбу. Ми са сваким новим доласком видимо да је у вашој земљи ситуација све боља и боља. У тих шест месеци размака осети се, скоро сваки пут изнова, нови оптимизам да ћете ви сигурно победити у вашој борби. А ми, српски радикали, српске патриоте, вашу борбу искрено осећамо као нашу борбу и отворено о томе говоримо.

Ја бих вас замолио, екселенцијо, на почетку нашег разговора да овај скромни поклон уручите председнику, господину Садаму Хусеину, поводом рођендана, јер није било прилике за сам рођендан. Службени поклон ми ћемо службеним путем да пошаљемо, овај желимо преко вас.

Драго нам је да ће и ова Багдадска конференција да покаже солидарност људи који мисле здраво и цене слободу људи широм света са вашом борбом. Ми знамо да ће та борба још трајати, да нове опасности прете, да Американци не одустају од тога да слома вољу вашег народа. Ваш председник и наш драги пријатељ, Садам Хусеин, је трн у оку Американцима и глобализму и та ваша борба показује целом свету да империјализам није свемоћан и да није непобедив. А и сваки наш долазак пратиће вашу земљу у све бољој међународно-политичкој ситуацији. Ми смо пратили ваше дипломатске активности, ваш велики успех на арапском самиту и ми сматрамо да је то исправан пут и да позиција ваше земље у међународним односима све више јача. А у свести других народа и држава јача сазнање о правој природи америчког империјализма и глобализма и постепено, али сигурно, понос се буди и код свих других народа. Тај процес је осетан у арапском свету, можда је ту најизраженији. Све више се осећа и у Источној Европи, у Азији, али и Западна Европа једном мора да изађе из окова америчке доминације. И тамо се пробија до свести да Американци експлоатишу, уништавају културне вредности, производе ратове и кризе и то не може дуго да траје.

Ја вам захваљујем на вашој топлој добродошлици.

Тарик Азиз: Срећан сам што видим вас и ваше другове. Ви сте прави пријатељи Ирака, а нама вреде пријатељи из свих земаља. Ја се слажем са вама да је расположење све боље и задовољни смо. Међутим, најважније је када има добре

воље може нешто да се постигне. Искуство Ирака је потврдило ту чињеницу. Палестина исто има велики проблем. Палестински народ је осуђиван читаво време, и има велике проблеме, плурализам чини вишу тачку. Тачно је да материјално наша снага није велика. То је чињеница која се зна. Међутим, морал је снажан. То је потврђено. И ми се надамо да ће тако бити и у Југославији. А активност против плурализма на светском нивоу је све јача и јача, јер су ту постигнути сви фактори. А што се тиче Ирака амерички плурализам покушава да се подигне на највиши степен. И њима се жури. И, као друго, она покушава да све тачке оспори које јој сметају да би брже постигла циљ да сруши независност, интегритет земље и суверенитет и слободу народа. Међутим, то неће успети, па чак и ако изврши агресију. Наравно, агресија ће да нанесе велике материјалне штете, људске жртве, међутим, на крају неће успети. Ми у Ираку смо спрем-

ни на све. Водимо политичке и дипломатске активности, међутим можете да видите како је народ привикнут на оружје. Пронађено је решење у поновној обуци, чак и ми из руководства на њу идемо увече.

Ми не бринемо. Ми знамо чиме располажемо. Ми смо имали значајно искуство ваше земље на Багдадској конференцији. Они су причали да Ирак има чврст став, и синдикат и да се наши људи не жале на то, да се ми не оптужујемо. Већина која је дошла прича да је Ирак овакав и да је Ирак онакав. Ми смо рекли НЕ и ако извршите агресију на нас увек би нам Садам Хусеин био председник, јер га је бирао Ирак, а не Америка. На конференцији учествује један број европских парламената, било је 147 учесника и биће све више и више учесника који протестују против политике Америке према нашој земљи и све је више наших присталица. А од Багдада биће више наших присталица као израз њиховог пријатељства. Ми се надамо да такви догађаји неће изостати.

Др Војислав Шешељ: Код нас је ситуација све ближа расплету. Најтеже је било приликом прве наше посете када је прозападни режим био у пуној снази. Међутим, сад је криза

Србије и Црне Горе на који је он ставио свој потпис. Он би желео да се заврши ово на савезном нивоу, јер ово што се сада ради под окриљем Европске уније и Хавијера Солане је де факто разбијање јединствене државе.

Та заједница коју пројектују као таква никад нигде није постојала. То ће бити само средство у рукама Американаца да се управља нашом војском, јер Американци нису сигурни да ће њихови људи управљати Србијом па желе Србију да оставе без војске, да Србија финансира а да имагинарно тело представља и тако би нам контролисали спољну политику, дипломатију. Али, та импровизирана држава не би имала ни заједничку валуту, ни порески систрем, ништа заједничко. Американци се још боје наше војске, наша војска је још увек компактна, чврста. Војна служба безбедности је успела да раскринка потпредседника Ђинђићеве владе, бившег начелника генералштаба, као америчког шпијуна, генерала Момчила Перишића. Он је пет година био начелних генералштаба. Милошевић ни њега ни шефа тајне полиције, Јовицу Станишића, није смео да смени док ми нисмо ушли у Владу. Милошевић је знао да они раде за Американ-

унутар режима све дубља, сукоби између Кошгунице и Ђинђића су нерешиви, незадовољство у народу је велико и Ђинђић по сваку цену избегава изборе. Али ја мислим да неће моћи да их избегне и да ћемо ускоро имати изборе на свим нивоима. У сваком случају ми морамо имати председничке изборе у Србији, јер Милутновићу истиче мандат. Формално, није избачен, али он је издао Милошевића, он сада сарађује са Ђинђићем, и Ђинђић покушава да спречи његову испоруку Хагу, и Ђинђићу он одговара на том месту, јер он извршава све његове налоге. Ми имамо шансу да их победимо на председничким изборима. Ђинђићу се жури да што пре то обави, кад већ мора, да би спречио Кошгуничину кандидатуру, јер Кошгуница не би смео да се кандидује на изборима у Србији док се не заврши тај пројекат заједнице

це, али није имао храбрости да иде тако отворено у раскринкавање.

Овде је војска вероватно имала благодан став Кошгунице да би се тако задао ударац Ђинђићу. И ударац је био снажан. И пошто Кошгуница неће моћи да се кандидује ДОС спрема Лабуса, Лабус је потпредседник Савезне владе и он је амерички човек, али је близак МОСАД-у такође. Ми сада размишљамо да правимо коалицију са неким опозиционим странкама, ако се договоримо са социјалистима и Драшковићевим Српским покретом обнове онда бих ја био кандидат са веома озбиљним шансама да победим. Ја сам већ 1997. године победио, али је Милошевић онда поништио изборе. Имао сам три одсто више од Лилића, а онда су они неким фалсификатима, то је Милошевић увек радио преко

Косова, поништио изборе. Албанци су бојкотовали наш политички процес и његова партија је могла што више манда-та тамо да освоји јер се манипулисало гласовима Албанаца који нису излазили на изборе. Када су прокламовали да је Милутиновић победио онда су представљали да су Албанци масовно за њега гласали, 95 одсто у местима где наша војска и наша полиција нису смели да уђу, али је имао и америчку подршку да спречи моје преузимање власти. Амерички изасланик, Гелбард, је одмах одшао у Београд и рекао Милошевићу: „Против Шешеља су сва средства дозвољена”. Међутим, после шест месеци, када су Американци кренули на њега, он је са нама склопио коалицију. Ово још није сасвим извесно око заједничког кандидата, јер социјалисти имају план да истакну Милошевића као кандидата, бар тако иступају у јавности. Народ бира, међутим то није могуће по Уставу, јер Милошевић је већ два пута биран, а не може нико трећи пут, они то објашњавају, циљ им је да мало у јавности изазову гужву па онда после ће видети шта ће. Социјалистичка партија Србије се сада опоравила од када је почело Милошевићево суђење и Милошевић је у великој мери повратио углед у народу. Ја вам сада говорим искрено како мислим, нема црно-беле слике. Милошевић сада ужива поверење у народу и они који су били озгорчени противници Милошевића саосећају са његовом позицијом и навијају за њега и на основу тога се Социјалистичка партија Србије стабилизовала. А овај човек који је сада шеф партије у одсуству Милошевића, Мирко Маријановић, био је председник Владе Србије. Он није талентован нарочито за политику, али се разуме у економију и лично је частан човек, одан је Мило-

Др Шешељ: Ваш председник и наш драги пријатељ, Садам Хусеин, је ипак у оку Американцима и глобализму и ња ваша борба показује целом свету да империјализам није свемоћан и да није непобедив.

шевићу и неће га издати, ја сам га добро упознао јер сам био потпредседник Владе а он је био председник. По мом мишљењу то је Милошевићу најбоље решење за врх партије. Мада још увек има проблема што његова супруга наставља да своју партију одржава у јавности, али објективно то само смета социјалистима. Американци планирају пуч у Социјалистичкој партији Србије. Поткупили су неколико људи из руководства, међу њима је главни Бранислав Ивковић, који је био министар у претходној влади и био је шеф посланичке групе у републичком парламенту, сада је избачен из Социјалистичке партије Србије.

Политичка сцена Србије

Бинђић, председник Владе Србије, и Американци сада дају велики новац Ивковићу и он иде кроз целу Србију, обилази локалне одборе Социјалистичке партије Србије, локалне комитете партије, добија поједине људе, и има потпуну медијску подршку досовог режима, на свим телевизијама, у свим новинама и он се сада у јавности представља као да је чланство партије уз њега и да захтева ванредни конгрес. Они се спремају да од Ивковићевих присталица организују конгрес који би у јавности представили као конгрес Социјалистичке партије Србије и тако отму Социјалистичку партију Србије Милошевићу и предају је Ивковићу. То је неколико пута код нас рађено, режим Мила Ђукановића у Црној Гори нашој партији је отео регистрацију, званичну регистрацију мандата, од укупно 75 посланика у црногорској скупштини ми смо имали осам, а он је отерао наше посланике из скупштине, а довео полицијске доушнике да глууме да су наши посланици. Наша партија је избачена из партијских просторија, ми смо морали поново да се региструјемо. Први назив нам је био Српска радикална странка Црне Горе, после тога смо се регистровани као Српска радикална странка др Војислав Шешељ. Ваљда сада када партија има моје име у називу не може нико да је отме.

Исто то Бинђић је урадио генералу Вуку Обрадовићу, њему су од почетка монтирале неку сексуалну аферу, избацили га из Владе, а онда му отели партију. Нашли су десетак његових дисидентата у партији и званично су њих регистровани као руководство партије. Сад то планирају да ураде Социјалистичкој партији Србије. Ако им то ураде, онда ће их широм Србије избацити из странаčkih просторија, канцеларија и задати нову пометњу и натерати их да се поново региструју под неким другим називом, можда да ставе Милошевићево име у назив или тако нешто. Међутим, ако то ураде још ће већа пометња у друштву бити.

Иначе, сада је огромно незадовољство народа. Ми држимо велике митинге у унутрашњости Србије, на које дође између 5.000 и 10.000, у неким градовима и 15.000 људи. Почели смо прошле јесени, наставили смо на пролеће и једном недељно у неком граду у унутрашњости Србије имамо митинг а спремамо се за велики митинг у Београду, за који још нисмо одредили термин. Драшковић се враћа у политички живот. Он ће сада сигурно проћи цензус, увећан сам да ће се вратити у парламент. Сада су односи међу нама добри и ја сада покушавам да направим једну варијанту - ми, социјалисти и Драшковић, која би била сигурно победничка варијан-

та. Међутим, Драшковић је спреман са мном, али му је још проблем са социјалистима због његовог чланства. Друго, он је оптуживао Милошевића и социјалисте за два атентата.

Крајем 1999. године Драшковићу је монтирана саобраћајна несрећа у којој је погинуло четворо људи, а он је преживео, а онда, у мају 2000. године, на њега је покушан атентат у Будви. Драшковић је из петних жила оптуживао Милошевића, међутим, сада је потпуно јасно да су те атентате извели људи Зорана Ђинђића, предвођени бившим Милошевићевим шефом тајне полиције, Јовицом Станишићем. Тај Станишић одавно ради за Американце, а близак је највећем шверцеру цигарета на Балкану. Станишићев син је лични пилот главном мафијашком шефу, а Станишић је још у време када је био Милошевићев шеф тајне полиције послао свог сина у пилотску школу у Америци. Сада је Драшковићу јасно ко је стајао иза атентата. И Драшковић је у отвореном непријатељству према Ђинђићу. Има ту сад један проблем, Драшковић је крајња десница, његова странка је странка монархистичка, а социјалисти су бивши комунисти и Драшковићу је много сметало што је био у Милошевићевој ранијој влади. Много је сметало и нама што смо били са Милошевићем у коалицији.

Драшковић није стабилан човек. Међутим, он је сада разочаран америчким ставом према њему. Он је био велики присталица и Америке и Израела и тако даље. На сваком од тих планова он је сад много разочаран. И пред мој полазак на пут он је изразио жељу да се види са вашим амбасадором у Београду, ја сам рекао по повртаку са пута да ћу посредовати том сусрету, тај контакт свакако неће бити сувишан. Ја мислим да ће бити користан. Наш је принцип са сваким да сарађујемо само Ђинђића да срушимо, тако да ми имамо повремену сарадњу са Коштуницим и та сарадња је по неким питањима, али је све очигледнија и то много брине и Ђинђића и Американце. Постоји још једна мала партија, то су ови аркановци, Странка српског јединства. То је партија чистих криминалаца. Њих је тајна полиција увела у парламент фалсификовањем изборних резултата, али они су сада потпуно под Ђинђићевом контролом, тако да се на њих не може рачунати. Надам се да нисам био преопширан, ово би вам отприлике била до у детаље политичка сцена у Србији данас.

Тарик Азиз: То је компликована ситуација, јер се ту још увек крију лажна обећања Америке.

Др Војислав Шешељ: Све што су обећали од економске помићи све су слагали. Животни стандард је сада неупоредиво лошији него у време Милошевића.

Тарик Азиз: Американцима је главно оружје обмана и лаж.

Др Војислав Шешељ: Иначе, и протеклих шест месеци колико се нисмо видели ми смо интензивно развијали стра-

начке активности. Непрекидно смо у жестокој борби. Ми смо објавили специјално издање наших новина са Багдадске конференције. Ту је у целости наш претходни разговор и ту смо у целости објавили брошуру председника Садама Хусеина о питању 11. септембра. То је наша партијска новина која излази у 20.000 примерака. Ово је специјално издање које смо припремили за Багдадску конференцију. Ту је и моја порука предствницима парламената Ирака, Сирије и Јасер Арафату, и његов одговор председнику Палестине, а овде је и једна фотографија са једног скупа подршке Палестини на коме смо учествовали у Београду. А ово је наш патристоски теоријски часопис „Српска слободарска мисао“. Овде смо објавили вашу брошуру - Инхикава годину дана касније зашто, куда, она је на првом месту. Онда имате на крају садржај на енглеском језику. За господина Хашалија смо оставили примерак кад дође код вас. Ово је наш скорман поклон. То је златник са ликом једног великог српског војсковође. Ово је један пригодан ловачки нож наше израде.

Тарик Азиз: Ми смо срећни што се срећемо, иако још ништа није коначно решено. Ми смо били забринути за партију Мире Марковић.

Др Војислав Шешељ: Било би добро да она одустане од своје партије. Ја са њом одржавам контакте. Кад год су седнице савезног парламента ми се сретнемо, разговарамо, међутим, та помисао је далеко од њене свести. Најбоље би било да се целокупна њена партија укључи у Социјалистичку партију Србије, да неколико тих озбиљних људи уђе у руководство и да нестане фирма под насловом Југословенска левица.

Тарик Азиз: Требало је од почетка да буде тако.

Др Војислав Шешељ: Народ саосећа са Милошевићем, саосећао би и са његовом супругом и са целом породицом кад она не би настојала да се на тај начин наметне друштву.

Тарик Азиз: Људи саосећају са њом као са супругом Милошевићевом, а не као са секретаром ЈУЛ-а.

Др Војислав Шешељ: Међутим, она је сувише идеолошки задојена и тешко да се ту може ништа урадити. Њихова ћерка се пре више од годину дана учланила у нашу странку, Милошевићева ћерка Марија. Они воде неки судски процес и то развлада, али ће то на крају све да падне. Нема ништа од тога. Ја вас молим, господине потпредседниче, да изразите поново моје дивљење Садаму Хусеину и да пренесете жељу, уколико је могуће да се поново сретнемо. Ја бих представио чланове наше делегације, господин Мирољуб Вељковић, народни посланик парламента Србије и члан централне отаџбинске управе наше странке, Лазар Марјански је такође народни посланик парламента Србије и члан Централне отаџбинске управе, Драган Дунчић је био министар у Градској влади Новог Сада док смо били на власти, и дугогодишњи је члан наше партије. Они се баве и бизнисом. Господин Маријански је директор, један од власника фирме „Нафтагас монтажа“ која је имала велике послове код киклука. Господин Вељковић је произвођач хране и ми смо желели да им се омогуће сусрети са надлежним људима. Међутим, ја сам одмах рекао да ми те ствари строго раздвајам, једно је политка, по политичким питањима ми смо пријатељи, савезници, имамо заједничке политичке контакте, идеологију, имамо заједничке непријатеље а што се посла тиче треба успоставити сарадњу тамо где постоји интерес ирачких партнера и њихов чисто економски интерес. Никаква протекција, никаква интервенција тамо где је чист интерес. Од сада ћемо ми водити рачуна да они као пословни партнери успоставе контакт.

Тарик Азиз: Ми ћемо да учинимо све. Видимо се.

Др Војислав Шешељ: Хвала.

Делегација Српске радикалне странке код Таха Јасин Рамадана,
потпредседника Републике и председника Економског комитета Ирака

ИРАЧКИ И СРПСКИ НАРОД У БОРБИ ПРОТИВ ИСТОГ НЕПРИЈАТЕЉА

*Иако нам земљу руше и муче нас наш народ је свесниан тога и све више хоће да буду верни својој оцабини и све се више развија мржња према непријатељу
Ми мислимо да агресија у Југославији није порушила више објеката неко у Ираку и није било толико убијања да нисмо могли да им се супротивимо. Међутим, политичка ситуација је довела до победе Америке*

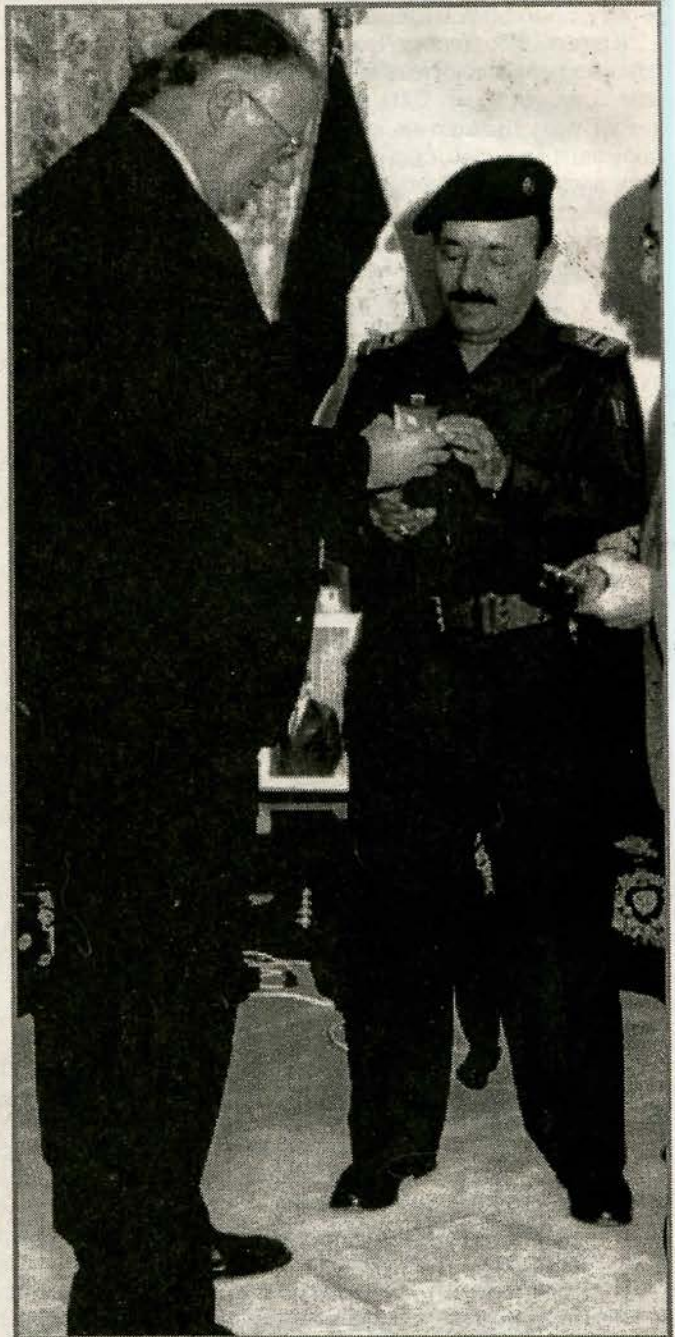
Др Војислав Шешељ: Од напада на Ирак, они желе понижавање ирачке власти, постављање марионетског режима, и плачкање ваше земље. Они у својој пропаганди користе догађаје у Њујорку од 11. септембра прошле године. Међутим, очигледно им политичка припрема за ту агресију не иде добро. Политичка припрема у арапском свету, политичке припреме у Европи су пропале. Њима је веома тешко да нађу било који арапски режим који би подржао њихову агресију. Нико ко нормално размишља у целом арапском свету не може да сматра Американце пријатељима. Овај геноцид који Израел изводи над палестинским народом показује праву природу америчке политике, где без подршке Американаца Израелци не би могли ништа да ураде.

Процеси који се дешавају у Европи су много спорији, али и Европа постепено схвата природу америчке политике и Европи је у интересу да сарађује са Ираком, а не да ратује.

Тако да је за Ирак веома важно да се добије што више на времену. Али, главни фактор одвраћања је ваша одлучност да се браните, ваше јединство, солидарност, имате пред собом практично искуство наших држава где тај отпор није био успешан, и због велике силе која нас је напала, али највише због унутрашњих грешака у вођењу политике. Оно што је за Ирак веома важно у овим околностима и што је ваша велика предност, амерички непријатељ у Ираку не може да нађе издајнике који би водили његову политику. Нема прозападних партија, такозваних невладиних организација, проамеричких медија.

Нажалост, код нас је све то годинама деловало и у једном тренутку се све распало. Ирак има снажне потенцијале, морам да вам кажем, некако се десило да отприлике сваких шест месеци у последње време долазим у Ирак, сваки пут ја примећујем велики напредак у стандарду то се види на сваком месту. То се види по возилима на улицама и оно што је срећна околност за Ирак то је народ који је свестан своје позиције и ваш народ се не да преварити. Дакле, не може вам се десити оно што се, нажалост, нама десило. Наш народ се кроз ове две године болно освешћивао, болно будио. Он је сад пробуден.

Садашњи режим у Београду не може да добије изборе, због тога по сваку цену избегавају изборе. Они су политички изгубили. Е сад је питање са колико мера репресије и спољних притисака ће још неко време одржавати ту доминацију. Ираку је, наравно, важна солидарности свих земаља и свих слободољубивих народа света, али је најважнија солидарност арапског света. Мислим да би уз помоћ пријатељских земаља требало ићи даље у том правцу, да неке друге

земље прокламују став да је свака агресија на Ирак агресија на њих. Наравно, најтеже ће бити првој која то прокламује, али ако се то деси онда ће то да крене. То је наше виђење.

У сваком случају, Ирак ће имати солидарност, више моралну подршку, али одбрана Ирака зависи пре свега од вас самих. Ви сте тога свесни, и ви сте годинама тога свесни и због тога се Американци и боје. Надамо се да ће Руси и Кинези и даље еволуирати у својој политици, њихова је подршка важна, важно је пре свега да Американци не могу кроз Савет безбедности да добију одобрење за напад, а онда је то чиста агресија.

У нашем случају је то била чиста агресија, али прозападни режим, који је дошао после обарања Милошевића, једноставно је Американцима формалноправно збрисао кривицу. То је наш основни став по питању садашњег политичког положаја Ирака и перспективе, али жељно ишчекујемо по том питању што више информација од вас јер ми вашу борбу сматрамо и нашом борбом. Наш непријатељ је заједнички.

Јединство народа и руководства

Таха Јасин Рамадан: Хвала вам много, ми озбиљно схватамо ствари. У сваком случају, није једини спор са америчким организацијама супротстављање њиховом хегемонизму, него је један од спорова. Ирак има консултације и различита мишљења чланова што је неопходно. Американци представљају у контраарапском свету да је најопаснији отпор Ирака. Америчке могућности за стварање те ситуације коју подржава и генетичка идеологија представља веома опасну ствар, а Американци и терористи имају стратешки интерес да тако буде. Зато сматрамо кад ојача супротстављање и отпор срушиће се слика коју су Американци успоставили у свету - да су они људи који се боре за правду, принципе и неке вредности.

Баш тај њихов став према социјалистичким партијама на Балкану, дао је јасну слику да ако си пријатељ арапском свету ти си непријатељ Американцима. Према Југославији арапски лидери нису имали одлучан став и њихов режим слаби и дрма се. То није било пре две или три године. То је што се тиче нашег виђења арапског социјалистичког и међународног арапског сукоба и ми само желимо и претендујемо на став народа, и арапског и нашег, а не на став лидера и вођа. Важан је и став арапског народа, и амерички став према Ираку.

То ради један главни за Американце, врши неке потезе према Ираку. Због тога, оно што су почели у Авганистану још нису завршили. Ја мислим да није само проблем што није завршено, већ ће Американци према Србима да створе нови облик борбе.

С друге стране, као што сте ви рекли, наш приоритет је наша унутрашња ситуација, онда арапска, па онда међународна. Међутим, ако не сагледамо нашу унутрашњу ситуацију и не подигнемо је на један виши ниво, тешко да ћемо успети да пратимо и арапске ставове, или чак међу-

Др Шешел: Американцима је веома тешко да нађу било који арапски режим који би подржао њихову агресију. Нико ко нормално размишља у целом арапском свету не може да сматра Американце пријатељима. Овај геноцид који Израел изводи над палестинским народом показује праву природу америчке политике, где без подршке Американца Израелци не би могли ништа да ураде.

народне ставове. Развој ситуације који је јасно приметан ове две године у целом арапском свету, и унутрашњи развој који се види овде, последица је заједничке вере да се може нешто постићи. Јер, Америка после десет, дванаест година стварно ће убедити народ да ће Ирак да се мења. Дакле, сви који су хтели на неки начин да сарађују са Ираком били су изложени притисцима Американца. Тај притисак је скоро срушен након агресије 1990. године, јер тада су се договорили са неким арапским режимима да ће то да буде последња агресија која ће да оконча режим у Ираку.

Међутим, њихови пријатељи су увидели да су и народ и власт боље припремљени да се супротставе агресији него 1991. године. И они су осетили да смо ми доста тога научили на неким грешкама које смо правили 1991. године. И зато се после тога десио један велики скок Ирака у односу на остале арапске земље. Ирак сада има уговор о слободној трговини са девет арапских земаља. А његова тежина становништва и економије је око 85 одсто од укупног арапског света. То значи да су остале земље које нису постигле такав уговор са Ираком мале земље које немају важну улогу, а имамо опште економске односе са свим арапским земљама, чак са многима имамо и економску сарадњу.

Што се тиче арапских партија и организација мислим да је то већ свима јасно, оне се супротстављају, зато Американци оклевају. Да нема тога они би одавно извршили агресију. Међутим, ја се слажем са вама да је америчка одлука и намера коначна и да чекају само прилику да изврше агресију на Ирак. Ако било ко мисли другачије о Америци, по нашем мишљењу, то је погрешно. Хвала Богу да и нама пома-

жу умни и паметни амерички грађани. Они јасно објављују њихову намеру за агресију према Ираку и другим земљама у свету.

Тачно је да је та политика створила неки страх у неким другим слојевима људи и земаља, међутим, у исто време, јасно је каква је та америчка политика и шта је амерички циљ. Ми смо уверени да уколико постоји јединство нашег народа и руководства Америка никада неће моћи ништа да учини, она може само да направи штету. Зато је наш народ још чвршће при принципима и

Таха Јасин Рамадан: Ми смо уверени да уколико постоји јединство нашег народа и руководства Америка никада неће моћи ништа да учини, она може само да направи штету. Зато је наш народ чврстије при принципима и при оним идејама на којима су били пре агресије.

при оним идејама на којима су били пре агресије. Још сада је увек код земаља које су проамерички оријентисане, то је већ постало веома опасно, као што је Египат, да уколико се супротставе могу на њих да изврше агресију и настоје да јој се једно одређено време подреде.

Ви знате да чак и неки арапски режими, који сугеришу Америци да не врши агресију на Ирак, да не ударде на Ирак, то не раде зато што воле Ирак, него зато што се плаше за своју судбину и ситуацију у својој земљи. Ми унутра радимо паралелно на одбрани, отварамо многа радна места, вршимо истраживања, време је да створимо могућности и да ојачамо борце са једне стране и подржавамо производњу с друге стране. Али морамо бити спремни као да агресија може да буде сваког минута.

Ми немамо шта да изгубимо, а при било каквој агресији непријатељ мора да зна да ће да изгуби на овај или онај начин. А ми смо уверени, каква је ситуација данас, да ће да се наставе сукоби Израела и Палестине, без обзира што може да дође до једног мирнијег доба, и без обзира на ово катастрофално решење. Међутим, постоје инат и супротстављање које би и мало дете пружило великом човеку.

Исто се дешавало у Авганистану. Мржња према Американцима је много већа, 1.000 пута, него што је била пре агресије. И зато је сада почео главни отпор и оно што су амерички медији објавили то није ни један одсто истине. И та таква прелазна влада је облик који нема никакве предуслове. Сада су снаге отпора најорганизованије и почеле су да се удружују и да се супротстављају. Сматрамо да ће то још да се развије.

Америчке обмане и лажи

Југославија је веома важна тачка и веома болна тачка у нашем супротстављању америчкој глобализацији. Југославија је пружила снажан отпор супротстављању, али није ис-

трајала, против ње су биле огромне снаге и нисте могли да их зауставите. Све је било јасно, као што знате, и надамо се да ћете да научите ту лекцију. Јер борба није завршена. Ове снаге ће да наставе своје притиске како би сачували своју доминацију на штету осталих народа. И ми желимо и надамо се да ћемо осетити неки развитак у унутрашњој ситуацији Југославије, јер америчке лажи народ ће брзо да раскринка. Они не могу да реше било који економски проблем ове земље или потребе друге земље, то је тачно.

Има много људи који верују у америчке обмане и лажи, али ће брзо да се освесте и да схвате да су све то обмане и лажи. Међутим, најважније је како ће патриотске снаге искористити то мишљење. Тачно је да је свест народа важна, међутим важно је руководство које ће да усмери тај отпор у правом смислу. Највећи народ губи битку ако нема некога ко ће да га усмерава, ако нема некога ко ће да га води. Позната је историја југословенских народа, патриотских народа, који и спремни да се жртвују за своју отаџбину и просперитет. Међутим, његово руководство треба да буде уједињено како би могло у тој ситуацији да пружи веома јасан отпор глобализацији, како би имало неких успеха.

Како су вршили агресију? Они су улазили у борбу и убили су више стотина хиљада људи до сада, али не може да се избрише један цео народ. Шта они морају да ураде на крају? Морају да попусте. Иако нам земљу руше и муче нас мишљу наш народ је свестан тога и све више хоће да буду верни својој отаџбини и све се више развија мржња према непријатељу. Ми мислимо да агресија у Југославији није порушила више објеката неко у Ираку и није било толико убијања да нисте могли да им се супротставите. Међутим, политичка ситуација је довела до победе Америка.

Према нашим информацијама, војне јединице које су биле на Косову, без обзира на силовите нападе и временске услове, нису изгубиле много, међутим то је био политички ефекат. Штета и рушење које је било код нас за време агресије је много пута већа него у Југославији. Знате, борила се читава армија Ирака. Међутим ја никако не мислим да је рат који је вама био наметнут безначајан.

Др Војислав Шешељ: Екселенцијо, на Косову смо изгубили укупно осам тенкова за све време бомбардовања. Укупно 13 оклопних возила рачунајући и тенкове. Међутим, у одлучном моменту руководство је поклекло. Имали смо ноћну седницу на којој смо се сви окупили, само ми из Српске радикалне странке смо били против прихватања плана Черномирдин - Ахтисари и капитулације. Међутим, сада, десило се што се десило, историја вреди као поука, не вреди јадиковати на историју.

Сада нам Европска унија и Американци планирају дуго-трајно цепање државе. Пројекат који је наметнут Југославији, није битно што се мења државни назив, нисмо ми против да се држава зове Србија и Црна Гора, већ кључни је проблем што после тога нећемо имати државу. Јер ово што нам је скројио Хавијер Солана, што је Кошгуница прихватио, то не може да функционише, то никада нигде у светској историји није функционисало. Једно место у Уједињеним нацијама, један министар иностраних послова који ће се на шест месеци мењати из Србије и Црне Горе и војска заједничка. Нема ни валуте заједничке, ни Централне банке, ни финан-

сија, ни буџета, ништа нема. То не може да функционише.

Међутим, намеће се питање зашто то Американци раде? Зашто одмах не раздвоје Србију и Црну Гору? Зашто што се Американци још боје наше војске. Ако би се држава одмах распала, Црна Гора има свега 600.000 становника, то је пети-на Београда, са војног аспекта то је безначајно, сва војска остаје у Србији, а Американци су се уверили да још увек имамо јаку и способну војску и зато они желе државну творевину која не може функционисати да би непрекидно био присутан страни гувернер са Запада и да нам тај гувернер управља војском и дипломатијом, спољном политиком, јер је Американцима јасно да овај њихов режим у Београду не може да дуго остане у Србији. Режим се већ увелико љуља.

Сукоб између Ђинђића и Коштунице је већ толико дубок да је немогуће помирење. Коштуници популарност нагло пада, а Ђинђић никада није ни био много популаран, а сада је најомрженији човек у Србији. Американцима је јасно да у Србији ускоро мора да се мења власт. Ако већ не успеју да задрже ову власт у Србији они рачунају да ће задржати војску и дипломатију. То је њихов план. Али то неће моћи да функционише. Режим је у Србији све слабији, сваким даном се то осећа.

Наша странка јача интензивно. Ми имамо велике митинге по унутрашњости Србије, све више симпатија у народу, све више подршке. Социјалистичка партија Србије се прилично стабилизовала од када је почело Милошевићево суђење у Хагу. Милошевић је нагло повратио популарност, сада га поштују и они који су му били највећи противници и Милошевић је повукао добар потез што је на чело партије поставио Мирка Маријановића. Мирко Маријановић није неки талентовани политичар, али се много разуме у економију и што је најважније одан је Милошевићу.

Мислим да никада неће издати Милошевића. А главног издајника неки дан су избацили из партије, Бранислава Ивковића. И сада уз помоћ Бранислава Ивковића Ђинђић заједно са Американцима покушава да изазове расплет у Социјалистичкој партији Србије. Драшковићева партија се помало опоравља. Драшковић враћа своје старе гласаче. Ми смо убеђени да ће он опет бити парламентарна странка, Српски покрет обнове. Он је ових 12 година био изразито проамерички, са пријатељским везама са Израелом.

Међутим, он се разочарао у све западњаке. Он је сада са мном у добрим односима, то већ траје више од годину и по дана и ми све чешће имамо контакт и пред мој пут у Ирак он је изразио жељу да се сретне са ирачким амбасадором. Ја сам му рекао када се вратим са пута да ћу да покушам тај сусрет да му омогућим. Мислим да то није лоше.

Он је врло нестабилан политичар, дакле мора човек увек бити опрезан с њим, томе нас учи досадашње искуство. Он је и са Милошевићем ушао у Савезну владу, па у сред рата изашао из Владе. Међутим, нама је циљ да сад привучемо све што је против Ђинђића, да концентришемо, да срушимо Владу Србије и ми све чешће са Коштуницом сарађујемо у конкретним појединим питањима.

Ми многе потезе Коштуници никада не можемо опростити, али највеће зло видимо у Ђинђићу и веома смо широку активност на том плану развили. Ове године покушавамо да изнудимо изборе на свим нивоима. А у сваком случају морамо имати председничке изборе у Србији, али и савезне изборе за ту провизорну Савезну скупштину која неће имати толиког значаја.

Председнички избори у Србији ће имати великог значаја. На тој функцији је још увек Милан Милутиновић. Ђинђић га је држао го-

дину и по дана, јер је Милутиновић издао Милошевића и слепо испуњавао све Ђинђићеве налоге. Међутим, сада Хаг тражи и Милутиновића, пошто су Шаиновић и Ојданић већ отишли, јер без Милутиновића не могу да суде њима двојици, па је могуће да ће ти избори бити већ за два, три месеца, а они најкасније морају бити до краја године, јер Милутиновићу свакако истиче мандат. И наша партија, Српска радикална странка, сад покушава да иницира договор са социјалистима и са Српским покретом обнове да ја будем јединствени кандидат свих опозиционих странака. Мислим да би скоро сигурно победио.

Ја сам већ једном победио 1997. године, али тада ми је Милошевић, уз америчко инсистирање, отео победу. Али сада је другачија ситуација ту победу нико не би могао да ми одузме. Сигурно би се милион људи одмах нашло на улици. То још није сигурно, Драшковић се још мало колеба, а социјалисти имају идеју да прво кандидују Милошевића, па када државна изборна комисија каже да он не може по Уставу, онда евентуално да истакну другог кандидата. Ту никакви чврсти договори још нису постигнути. Ми на томе радимо, ако не буде договора онда се ја не бих кандидовао, онда би мој заменик, Томислав Николић, био кандидат. Ја се више не бих појављивао као кандидат ако не бих био сигуран у победу. Онда би био неизванредан резултат.

Што се тиче досовског режима ако избори буду у скорије време онда Коштуница неће моћи да се кандидује, јер он мора да остане на овој савезној функцији док се не заврши са Уставом и са изборима и тако даље. Али њему та функција уопште више не прија, јер он ту нема никакве власти. Права власт је у Србији. Србија има десет и по милиона становника, а Црна Гора 600.000. Србија има 17 пута више него Црна Гора.

Због тога би Коштуница желео на републички ниво, а Ђинђић је кандидовао Лабуса свог потпредседника и потпредседника Савезне владе. Лабус је амерички човек и близак са Израелом. Ђинђић мисли ако кандидује Лабуса да ће на тај начин мало више одобривољити Американце према себи. Американци желе до краја да искористе Ђинђића, али не рачунају с њим на дугу стају. Њега сматрају немачким човеком и с друге стране он им је компромитантан јер је дубоко везан са мафијом, сви главни мафијаши су његови најближи пријатељи.

Тако да Американци већ спремају нову гарнитуру. Мислим на изборима да та њихова гарнитура не може да прође. Могуће да ће даље ићи на репресивне мере, не би ме изненадило да отворену диктатуру Американци произведу.

Они су полицију већ преузели под своју контролу, а изгледа и Павковића да су преузели као начелника генералштаба, јер Павковић је напустио Коштуну и приближио се Ђинђићу. Недавно се за новине генерал Павковић, начелник генералштаба, сликао пред кућом главног београдског мафијаша, Ђинђићевог пријатеља. Војска је веома незадовољна због тога, још увек огромна већина официра су патриоте, али питање је колико ће то трајати.

Како сада ствари стоје за нас је политичка ситуација врло повољна под условом да у скорје време дође до избора. Али питање је на шта су све Американци спремни са ванинституционалне стране. Отворена диктатура, агентати, забране политичких партија и тако даље. То вам је овако у крајим, цртама наша ситуација за нашу партију много, много повољнија него када смо се прошли пут видели. Наша партија је заиста пуна оптимизма.

Таха Јасин Рамадан: Веома је важно да се прошири сарадња и контакти са Социјалистичком партијом Србије на тим основама, веома је важно да имате заједничко кандидата за изборе, мада ми то не волимо, али прамеричке снаге ће у супротном извршити све своје налоге, а и ово би појачало вашу везу са народом и ви бисте на демократски начин добили изборе.

Др Војислав Шешељ: Видите, ако дође до избора они мене не могу да покраду, јер ми имамо добру контролу на сваком бирачком месту, могу да украду, али пет до седам процената, али не више, што им неће бити довољно. Милошевић је раније могао много више да фалсификује и тако је мени отета председничка победа 1997. године, зато што су у јавности приказали да су Албанци на Косову гласали, а они су бојкотовали изборе. Тамо где наша војска и полиција годинама нису могле да уђу у село испоставило се да је цело село гласало за Милошевићевог кандидата Милутиновића. Е то сада не може.

Сада се унапред зна да Албанци неће изаћи на те изборе, док је Косово окупирано, дакле, у тим њихових одметнутим селима неће ни бити избора. Избори су само у остатку Србије. Ми имамо толико добру страначку инфраструктуру, па знате шта и 2000. године када су били избори наша партија је прва имала податке. Исте ноћи ми смо одмах имали све, боље од државне комисије, јер нам је тако добро организована странка. Резултати нису били добри за нас, али смо их одмах знали, први смо их знали. Сви су новинари долазили у наш изборни штаб да чују прецизне информације, тако да они ту фалсификовати много не могу.

Једино ако бруталније мере примене, али онда ће још више нерасположења народног да изазову, тако да им се то враћа као бумеранг. И ако проведу те бруталне мере, онда ћемо ми изаћи на улици, онда ћемо блокирати Србију, не могу све да нас побију. Важно је да се у народу преломило. Народ је схватио да је преварен 2000. године, нема ништа од лажних обећања. Годинама су Американци говорили да је њима проблем само Милошевић, а не српски патриотизам. Милошевић пао пре две године, а они настављају антисрпску политику. Е то сад народ све разуме и поново се буди српски национализам. И то ми сада на сваком кораку примећујемо.

Најтеже је било крајем 2000. године, морали смо са аутоматским пушкама да излазимо из парламента, не знам да ли сте видели тај снимак, неке телевизије су то пренеле. То је био октобар 2000. године после оних избора, после Милошевићевог пада. Међутим, сада смо на сваком кораку омиљени, са добродошлицом нас примају, сад Ђинђић не сме ни где да се појави у народу. Он када путује кроз Србију и држи трибине, онда му само строго одабрана публика дође на те трибине, а ми идемо у масу народа, 5.000 од 10.000 хиљада у унутрашњости Србије, то је огроман број. Ја сваки пут прођем сам кроз масу народа пре митинга и по завршетку

митинга опет уђем у масу народа. Знате, може да ме убије ко год пожели, може нож да ми забије у леђа, ја се рукујем са свима на све стране, око мене маса.

Међутим, то је сада немогуће јер тај ко би то урадио зна да би га маса растргнула после тога. То може само самоубица да буде. Што се тиче народног расположења ми достижемо максимум. Наравно, још задуго ниједна партија неће моћи сама да освоји изборе и због тога би нам требала сарадња. Ми бисмо желели да наша партија буде појединачно најјача, да наш буде председник Владе, а идеална комбинација за коалицију би била Српска радикална странка, наша партија, социјалисти, Коштуничина странка и Драшковићева странка.

То би било идеално, ми би ту унели и националну компоненту и највишу могућу дисциплину. Код социјалиста има доста старих кадрова који знају посао, који су употребљиви за државну инфраструктуру, код Коштунице има нешто способних млађих људи са којима се може лепо сарађивати, а Драшковић би овај најекстремнији десничарски део на неки начин везујући за себе везао и за Владу, тако да не бисмо имали више проблема на улици. Чим би изгубио власт Ђинђић би морао да бежи из земље да живу главу спасава, он више не би имао шта да тражи у Србији, толико је омрзнут. Овако широка коалиција би нам била важна да сузбијемо мафију и наравно ми би морали то по сваку цену да проведемо, ту би Коштуница и Драшковић били кочница, али морали би то да урадимо да вратимо државне медије под државну контролу.

Нама је државна телевизија већ две године под директном контролом Америке. Амерички шпијун је главни и одговорни уредник државне телевизије. Годину и по дана нико из наше партије се није појавио на државној телевизији. Та, Бојана Лекић, главни и одговорни уредник, је дугогодишњи шпијун ЦИЕ. Тако да би ту много посла било, али мислим у једном налету да би то био контраналет ономе што смо пројевели 2000. године.

Политичко клатно је до пуцања у једну страну затегнуто. Оно сад мора до пуцања да иде у другом правцу, то више нико не може зауставити, а ми га онда морамо стабилизovati негде на оптималном неком нивоу да нам се не би поново десило ово што се десило Милошевићу, а и нама с њим јер смо учествовали у тој власти последње две и по године. Надам се да вам нисам много драгоценог времена одузео.

Господине потпредседниче, ми смо штампали специјално издање наших новина посвећено Багдадској конференцији, ту су и нека моја писма солидарности на арапском и на енглеском језику председницима парламента Ирака, Сирије и председнику Палестине, има и писмо Јасеру Арафату. То су фотографије са протестног скупа у знак солидарности са Палестином у Београду, а ово је редовни број наших новина који смо посветили прошлој Багдадској конференцији, ту је у целости наш разговор, а објавили смо и комплетну брошуру председника Садама Хусеина, коју смо добили на конференцији, она је у другом делу новина, у целости смо то превели на српски језик и објавили. Ми смо донели по 500 примерака и за учеснике конференције.

Екселенцијо, ово су скромни поклони. Ово је пригодни златник, то је највећи српски војсковођа свих времена, војвода Живојин Мишић. Он је у Првом светском рату постигао две велике победе над аустроугарском војском. Ово је један пригодан ловачки нож, не морам да га отварам сада, наше производње. Ово су, екселенцијо, чланови наше делегације. Господин Мирољуб Вељковић је народни посланик Парламента Србије, члан Централне отаџбинске управе. Господин Лазар Маријански, такође, посланик Парламента Србије и члан Централне отаџбинске управе наше партије, а господин Драган Дунчић је био у прошлој Влади града Новог Сада, министар Градске владе. Хвала вам.

Таха Јасин Рамадан: Веома сам вам захвалан.

ИРАЧАНИ ЋЕ ПОБЕДИТИ АМЕРИКАНЦЕ

У протеклих годину и по дана ја већ трећи пут долазим и Ирак и сваки пут осетим велико побољшање у односу на претходну ситуацију. Сваких шест месеци, колико сам одсутан, дешавају се се квалитативне промене набоље

То се види на багдадским улицама, у начину живота људи и њиховим материјалним могућностима и ја сам убеђен да ће се Ирак и даље све брже економски развијати и да ће сачувати своју слободу

Новинар: Како гледате на наставак санкција Ираку и претње агресијом?

Др Војислав Шешељ: То је велики злочин Сједињених Америчких Држава које на најбескрупулознији начин покушавају да проведу концепт новог светског поретка, такозваног глобализма, настојећи да униште националне културе, самосталност народа и сувереност и независност држава. Ирак је одавно трн у оку Американаца. Ирачки народ је храбар, одлучан и непокоран, а предвођен је великим историјским лидером, председником Садамом Хусеином, који никада није био спреман да се стави у службу Американаца против интереса свог народа. Американци имају три кључна разлога. Прво, да униште у светским размерама упечатљив пример отпора америчкој доминацији и хегемонији који представља Ирак, јер сви други слободољубиви народи угледају се на пример отпора америчкој доминацији и хегемонији. Други разлог је, да се на све начине спречи арапско јединство, јер ако су арапски народи међусобно сложни и ако су арапске државе међусобно солидарне, онда они представљају моћну светску силу која може успешно да парира америчкој тиранији. И трећи разлог, Американци желе да опљачкају ирачко национално богатство, они би хтели да путем својих мултинационалних компанија монополишу експлоатацију и продају ирачку нафту.

Новинар: Како оцењујете последице санкција Ираку после дванаест година?

Др Војислав Шешељ: Последице санкција су огромне, ирачки народ је прошао кроз тешке патње, болесници нису имали

лекова, много деце је умрло од последица бомби са осиромашеним уранијумом, успорен је ирачки економски развој. Међутим, Американци су се ипак преварили. Ирачани имају цивилизацију стару 5.000 година, они су веома виталан народ. Кроз своју бурну историју имали су много проблема, ратова и непријатеља, али су успели у коначном исходу да сачувају своју слободу и независност. Зато сам убеђен да ће Ирачани победити Американце. Политика председника Садама Хусеина, ослањање на сопствене снаге, концентрација друштвених могућности друштвених потенцијала и појачана дисциплина дали су добре резултате. У протеклих годину и по дана ја већ трећи пут долазим и Ирак и сваки пут осетим велико побољшање у односу на претходну ситуацију. Сваких шест месеци, колико сам одсутан, дешавају се се квалитативне промене набоље. То се види на багдадским улицама, у начину живота људи и њиховим материјалним могућностима и ја сам убеђен да ће се Ирак и даље све брже економски развијати и да ће сачувати своју слободу.

Новинар: Хвала.

Др Шешељ: „Ирак је одавно трн у оку Американаца. Ирачки народ је храбар, одлучан и непокоран, а предвођен је великим историјским лидером, председником Садамом Хусеином, који никада није био спреман да се стави у службу Американаца против интереса свог народа“.

ИРАЧКИ НАРОД СВИМ ОСТАЛИМ

Желим вам, драги пријатељи, много успеха у политичкој борби у вашим земљама и желим да Багдадска конференција на свакој својој сесији све више представља савест слободољубивог човечанства и искру отпора која ће се расшамати у велики пламен антиглобализма широм света

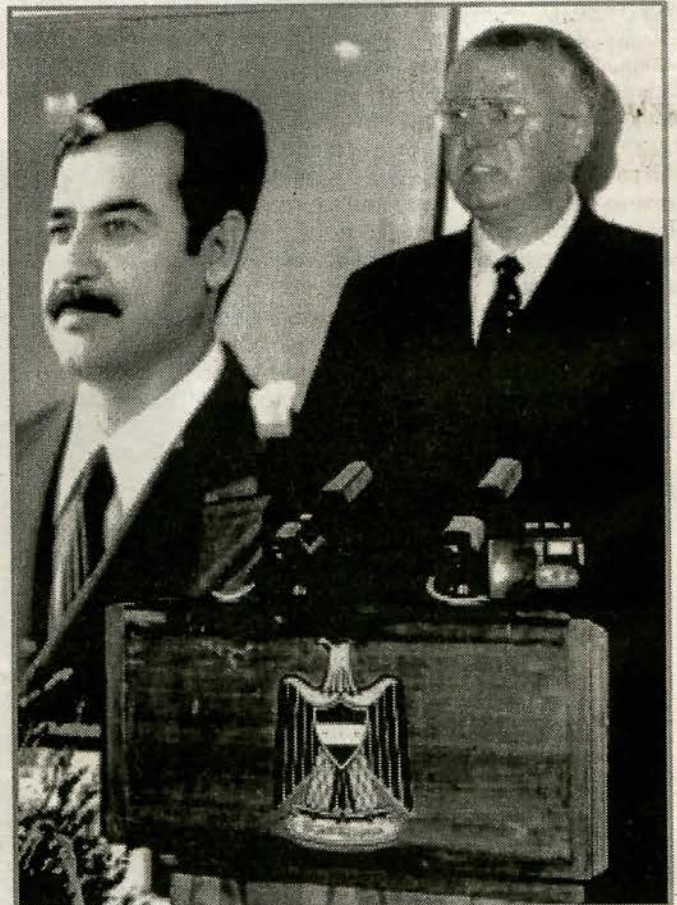
Др Војислав Шешељ: Поштована екселенцијо, господине Тарик Азиз, уважене даме и господо, драги пријатељи, Седма багдадска конференција одржава се у условима интензификовања међународне политичке кризе и агресивне америчке политике. Ирачки народ већ 11 година тешко страда, али издржава и пружа пример свим осталим народима света. Ми који смо протеклих година чешће долазили у Ирак можемо да видимо да се на сваких шест месеци Ирак успешно опоравља, развија и превазилази последице санкција. Из те чињенице ми извлачимо закључак, када су народ и руководство једне државе спремни и способни да се боре за своје идеале никаква их сила на свету не може победити. Зато је Ирачки пример и пример председника Садама Хусеина од великог историјског значаја. Недавно се десила једна новост у светској политици, Америка је до краја открила своје карте. Америка је прозвала седам земаља које јој највише сметају. То су Ирак, Сирија, Либија, Иран, Северна Кореја, Русија, Кина. Можда је то добро, можда више Русија и Кина неће ћутати. Русија треба да зна, ако се сад не супротстави доживеће, не само судбину Ирака, доживеће судбину Југославије.

Највише на свету бих волео да је и моја земља, Југославија, на том списку, то би значило да је моја земља још слободна, али ја овде долазим из једне окупиране земље, прво бомбардоване 3 месеца, а онда окупиране. Окупација моје земље је перфидна, прикривена, само на делу земље су стране трупе, трупе НАТО-а. Остатак земље је окупиран од стране домаћих издајника и марионетске Владе. У целокупној српској историји оваква издајничка марионетска Влада у Београду није постојала. Зашто? У критичном моменту наш народ и политичке партије нису били јединствени, али

Др Шешељ: „Ми који смо протеклих година чешће долазили у Ирак можемо да видимо да се на сваких шест месеци Ирак успешно опоравља, развија и превазилази последице санкција. Из те чињенице ми извлачимо закључак, када су народ и руководство једне државе спремни и способни да се боре за своје идеале никаква их сила на свету не може победити. Зато је Ирачки пример и пример председника Садама Хусеина од великог историјског значаја”.

власт наше земље није на време била довољно опрезна да схвати колика је опасност од субверзивног америчког деловања, колика је опасност од свих метода психолошког рата који је против нас вођен. У условима блокаде и санкција преплавили су нас мобилни телефони. Зашто су омогућени мобилни телефони под блокадом и санкцијама? Зато да би сви наши полицијски, војни и политички функционери носили мобилне телефоне и да би их сваког тренутка Американци могли из сателита прислушквати. Преплавили су нас такозваним невладиним организацијама. Те организације су требале да имају хуманитарни карактер. Реч је о чистим шпијунским агентурама. О губљењу информативног рата није потребно посебно ни говорити.

Наравно, ми нисмо посустали, ми се боримо и борићемо се док имамо даха, али желимо да наш несрећни пример буде поука за друге народе да се Американцима не смеју поко-

ПРУЖА ПРИМЕР НАРОДИМА СВЕТА

равати. Све људе на свету Американци третирају као своје Индијанце. И са Индијанцима су потписивали споразуме, уговоре, у погодном моменту те уговоре су кршили, масовно их убијали и данас у Америци готово да нема Индијанаца. На најозбиљнији начин америчка геноцидна политика се испољава кроз израелску агресију против палестинског народа. Све што Израелци раде Палестинцима аминовали су Американци. Без директне Америчке подршке Израел ништа од тога не би могао да уради. Али се онда питамо зашто неке арапске државе могу да имају пријатељске односе са Америком. У данашњем свету бити пријатељ Америке значи бити саучесник у израелском геноциду над палестинским народом.

Даме и господо, ситуација у свету је веома тешка, али та ситуација се може превладати. Свет не сме да буде свет погурених народа и држава, ми желимо свет усправних народа и просперитетних држава. Народа који ће чувати национални понос, културне посебности и достојанство. Због тога морамо да се супротставимо глобализму као новом светском поретку, јер ако се на време не супротставимо глобализам ће успети оно што Хитлер није стигао да оствари, јер глобализам је много перфиднији, али циљеви су исти. Да је Бог хтео да сви људи буду једнаки онда би ми сигурно били једнаки. Ако смо створени различити онда те разлике треба да нас уједињују и обогаћују, а не смемо дозволити да нам неко намеће вештачку културу створену у Холивуду или да нам намеће културу у којој морал не постоји. Наш народ је скупу цену и по том питању платио.

Југославији је обећана огромна финансијска помоћ чим се промени власт, много људи је поверовало, а данас се у Југославији живи много теже него у време када смо имали блокаду и санкције. Данас је струја пет пута скупља, хлеб шест пута и тако редом, а планира се да у овој години још 700.000 радника остане без посла. Још бољи пример пружају земље Источне Европе. Нису имале рат, нису имале санкције, нису имале блокаду, живе неупоредиво горе него што су живеле пре десет или 15 година. Закључак који се из тога намеће јесте - Американцима се ништа не може веровати. Ко поверује Американцима, ко се узда у Америчка обећања тај ће сигурно изгубити. Ко има шансу да победи? Само онај ко се бори, ко се бори храбро, упорно, доследно, а многи народи света су већ данас у ситуацији да морају да се

боре јер већ одавно немају шта да изгубе. Од Римског царства нико није владао целим светом, данас владају Американци. Убеђен сам да то не може дуго трајати. Све верске ратова у последњих неколико деценија произвели су Американци. Прво помажу једну страну, па другу страну. Тероризам, који је у складу са њиховим интересима, је праведна ствар, док се ти актери не супротставе америчким интересима. Американци треба да знају, многе народе су довели на руб очајања. Историјски пример палестинских бораца самоубица не може бити тероризам. Терориста је човек који жртвује туђе животе, онај ко је спреман и лично да погине за своју идеју, за отаџбину он заслужује поштовање. И палестински борци имају поштовање свих српских патриота и свих родољубивих народа света. А онај ко у будућности жели да спречи такве примере херојског отпора мора да мења политику која је људе довела до очајања.

Тензија над Ираком је стална, константна. На питању Ирака побеђује или доживљава пораз америчка глобална политика. Евентуални пораз Ирака имао би стравичне светске последице. По оној класичној америчкој теорији домина, залет би био силовит и свет се задуго не би опоравио. Зато Ираку треба на време помоћи. Уз помоћ других слободољубивих народа и држава, поготово оних које имају велику војну и технолошку моћ и Ирак ће се сигурно много лакше одбранити. Ако се одбрани Ирак победили смо ми сви, ако Ирак остане независан с патриотским системом власти, са својим легалним председником Садамом Хусеином, који га мудро води кроз сва ова искушења, много је убедљивија шанса која се указује и другим народима. Ми Срби то добро знамо, јер смо некада падали под утицај америчке пропаганде, а данас на својој кожи схватамо каква је америчка демократија. Сада нам дефинитивно цепају државу Југославију и импровизују државну творевину која никада није постојала да би нешто што не може по природи ствари да функционише захтевало гувернера са стране који би тиме управљао.

Хвала.

Др Шешел: „Свет не сме да буде свет погурених народа и држава, ми желимо свет усправних народа и просперитетних држава. Народа који ће чувати национални понос, културне посебности и достојанство. Због тога морамо да се супротставимо глобализму као новом светском поретку, јер ако се на време не супротставимо глобализам ће успети оно што Хитлер није стигао да оствари, јер глобализам је много перфиднији, али циљеви су исти“.

СРБИЈУ ОКУПИРАЛИ АМЕРИКАНЦИ

Прозападни режим се обрукао на свим пољима. Погазио је национално достојанство, част, понос, а потпуно је неспособан у економској и социјалној сфери, у сфери образовања, школства, културе. Свуда је све много горе него што је било раније

И народ је већ одавно схватио да је преварен. Ми мислимо да такав режим какав је сада не може дуго трајати

Др Војислав Шешељ: Чињеница је да је садашња прозападна власт изгубила сваки ауторитет у народу. Популарност наше партије нагло расте. Ми по унутрашњости Србије имамо веома масовне протестне митинге, а надамо се, у најскорије време да ће се указати шанса да поново освојимо власт. Прозападни режим се обрукао на свим пољима. Погазио је национално достојанство, част, понос, а потпуно је неспособан у економској и социјалној сфери, у сфери образовања, школства, културе. Свуда је све много горе него што је било раније.

И народ је већ одавно схватио да је преварен. Ми мислимо да такав режим какав је сада не може дуго трајати. Његови челници се већ увелико међусобно свађају, откривају се шпијунске афере, потпредседник Владе Србије на делу је ухваћен као амерички шпијун, и то генерал, бивши начелник генералштаба у време Милошевића. Када су ухапсили тог генерала Перишића, као шпијуна, рекао сам требали су целу Владу да ухапсе, сви су они шпијуни. Само је овог случајно војна полиција ухватила на делу.

У целом систему власти војска је још једино здрав елемент, а видели смо сада да су и начелника генералштаба, генерала Павковића, Американци узели под своје, јер се он приближава Бинђићу. Американци су замислили да та импровизирана заједница Србије и Црне Горе има војску и дипломатију, а пошто је та заједница сасвим неприродно скројена непрекидно ће морати страни тугор, страни гувернер да је контролише.

То је био начин да нам Американци преотму војску и дипломатију, да Србија и Црна Гора буду фактички самосталне, а да Србија нема своју војску и да не може да води самосталну спољну политику. Ми се сада томе супротстављамо, али је још у парламенту однос снага неповољан. Међутим, владајуће партије се међусобно сукобљавају и ја сад покушавам да изазовем што већи раздор међу њима и да неке придобијем на нашу страну да гласамо против тог споразума.

Ауторитет наше партије је све већи. Ми сарађујемо и са другим опозиционим партијама и спремамо се за тај дефинитивни политички обрачун. То би отприлике биле новости од нашег последњег сусрета у најкраћим цртама.

Др Садун Хамади: Мени је драго да чујем да има промена у јавном мњењу у вашој земљи. Наравно, Југославија се под садашњим режимом срозала. Чују се многи непријатељски ставови о различитим приликама иако Ирак има веома добре односе са Југославијом у овом периоду ми нећемо ни у чију корист да жртвујемо те добре односе.

Ја сам слушао председника Милошевића на телевизији и његову одбрану. Констатовао сам по његовом изласку пред тај суд, да је тај суд преседан у међународним односима. Председник Милошевић је рекао да је то нелегалан суд. Ме-

ђутим, официри су се добровољно предали. Чини ми се да такав суд не треба да чини било шта што су му дали неки комитети.

У Хагу се суди српском народу

Др Војислав Шешељ: У праву сте, екселенцијо нажалост, ми имамо српску издајничку, марионетску власт и та власт крши Устав испоручујући наше грађане. Протестујући против таквог понашања недавно се убио бивши министар унутрашњих послова, Влајко Стојиљковић, на ступеништу парламента. Тај поступак је болно одјекнуо у целој Србији, иако пре тога Влајко Стојиљковић није био популаран у народу.

Милошевић се одлучно држи у Хагу. Његово добро држање је повратило ауторитет Социјалистичкој партији Србије у извесној мери. Омогућило је стабилизацију те партије. Милошевић је био много неомиљен у народу 2000. године, али од хапшења па до данас почиње његов нагли повратак популарности. И наш народ схвата да се у Хагу суди Србији а не њему.

УЗ ПОМОЋ МАРИОНЕТСКОГ РЕЖИМА

По мом мишљењу Милошевић побеђује. Знате, у овом рату, у свим ратовима који су вођени на Балкану протеклих 10, 12 година било је злочина. Злочини су чинени на све стране, а лично сам убеђен да су их најмање Срби чинили. Злочин је увек злочин и злочинца треба осудити па ма ко био. Али тачно се зна шта је ратни злочин, убијање цивила, жена, деце, пљачкање и тако даље. Они Милошевићу не могу наћи ниједну наредбу да је он то лично тражио. Тамо где су почињени злочини тачно се зна ко је.

Ја у последње време често говорим о једном примеру. У Сребреници, у Босни је убијена велика група муслимана, Американци отгужују Караџића. Караџић није имао никакву команду над војском. Ја сам сазнао име официра који је наредио и организовао та убијања. Он се зове пуковник Љубиша Беара. Ја већ неколико година његово име потенцирам у јавности. Никад га Хашки трибунал није позвао. Нико га не тражи. Који закључак из тога можете извести? Он се са неким договорио да почини тај злочин.

Некоме је било у интересу да се тај злочин деси, па да православни Срби и муслимани никако не би могли да се помире. А ко је тај? Неко ко је изазвао рат у Босни. Рат у Босни су изазвали Американци. Нико више од нас Срба није заинтересован да се истражи случај Сребренице. Зашто би неко на нас бацао лагу ако је могуће утврдити ко је починио злочин и ко је организовао злочин. А ми тек сада сазнајемо колико је официра било на списку страних обавештајних служби. Чак много полицијских генерала у Србији.

Генерал Момчило Перишић је пет година био под Милошевићем начелник генералштаба, од 1993. до 1998. године,

Др Шешел: „Американци су замислили да та импровизирана заједница Србије и Црне Горе има војску и дипломатију, а пошто је та заједница сасвим неприродно скројена непрекидно ће морати страни тотор, страни гувернер да је контролише. То је био начин да нам Американци преотму војску и дипломатију, да Србија и Црна Гора буду фактички самосталне, а да Србија нема своју војску и да не може да води самосталну спољну политику”.

када су се сви ти ратови збивали кад га је Милошевић смеио он је отишао у ДОС, а недавно га је Коштуничина тајна полиција раскринкала на делу како предаје шпијуну из америчке амбасаде поверљива документа. А бивши шеф Милошевићеве тајне полиције, Јовица Станишић, један је најближих пријатеља Зорана Ђинђића, садашњег председника Владе. Ко зна од кад је он радио за Американце, тако да многе ствари тек избијају на површину. А ми се надамо да ће то бити све масовније, да ће се сазнати потпуна истина.

Овај рат нико није желео, ни Срби, ни муслимани, ни Хрвати, ни Македонци, евентуално су га само Албанци желели али са јасним реазлогом, да створе велику Албанију. А шта је последица овог рата? Сад смо сви ми окупирани. Негде је директно страна војска, а негде се окупација проводи

Др Садун Хамади: „Југославија се под садашњим режимом срозала. Чују се многи непријатељски ставови о различитим приликама иако Ирак има веома добре односе са Југославијом у овом периоду ми нећемо ни у чију корист да жртвујемо те добре односе”.

прикривено преко домаћих издајника, преко марионетског режима.

Др Садун Хамади: Каква су ваша очекивања на предстојећим изборима.

Др Војислав Шешељ: Ми се надамо да ћемо на следећим изборима добро проћи, али вероватно ниједна партија неће моћи сама да освоји већину. Желимо да се изборимо да ове године имамо изборе на свим нивоима а ДОС то избегава, власт то избегава. Али у сваком случају, морају бити избори за председника Србије.

Ја сам 1997. године победио, али је тада Милошевић уз помоћ Американаца, отео победу, а после шест месеци, кад су Американци кренули против Милошевића, Милошевић је тражио од мене да склопимо коалицију. У ту коалицију смо ушли, као што вам је познато.

Сада је наша идеја да то понудимо Социјалистичкој партији Србије и Српском покрету обнове. Вук Драшковић, ако сте чули, сад помало обнавља своју снагу и разочаран је понашањем Американаца и других западњака. Ако буде могућа та коалиција онда бих ја био заједнички кандидат и то са веома, веома великом шансом за победу.

Ако не буде те коалиције онда ће кандидат бити мој заменик, Томислав Николић. Онда би све неизвесније било на изборима, прозападне партије немају никог озбиљног осим Коштунице. Али, Коштуница пада популарност свакодневно. Народ га већ увелико сматра неспособним, млитавим, бојажљивим. Једном речју, није он оно што би народ желео

да види у председнику.

Др Садун Хамади: Али, континуитет који има својих предности.

Др Војислав Шешељ: Да, Американци ће по сваку цену покушати да спрече промену власти. И није немогуће да прибегну насилним мерама, забранама партија, ликвидацијама, атентатима и тако даље.

Др Садун Хамади: Колико још има до избора?

Др Војислав Шешељ: Председнички избори морају бити најкасније у децембру. Тада Милану Милутиновићу истиче мандат. Међутим, може се десити да он раније оде са функције. До сада га је Зоран Ђинђић држао на тој функцији јер је председник Србије, Милан Милутиновић, издао Слободана Милошевића, али сад га тражи Хашки трибунал и могуће је да ћемо раније имати председничке изборе.

Др Садун Хамади: Хвала што сте дошли. Нама је веома драго да видимо пријатеље из Југославије.

Др Војислав Шешељ: Екселенцијо, ја сам вам пре извесног времена упутио једно писмо солидарности наше партије. То писмо смо сада овде објавили и на арапском и на енглеском језику, као и писмо Јасеру Арафату и поруку од Јасера Арафата коју сам добио. То смо донели за Багдадску конференцију. Овде можете да видите слике са протестног скупа у Београду у знак подршке палестинском народу. Ово је специјално издање наших новина посвећено прошлој Багдадској конференцији. Овде је у целости објављен наш разговор.

Др Садун Хамади: Добио сам тај број.

Др Војислав Шешељ: Екселенцијо, ово су наши скромни поклони у знак пажње. Чланови наше делегације су господин Мирољуб Вељковић посланик Парламента Србије, Јазар Марјански, народни посланик Парламента Србије и секретар наше делегације Драган Дунчић, иначе је био министар у Градској влади Новог Сада. Ми смо донели мало већу количину ових наших новина за посланике ирачког парламента.

ИРАЧКА ВОЈСКА СПОСОБНА ДА ПОБЕДИ

Активност је основ за све. Активност даје велике могућности и непријатељу да делује. Ако сви патриоти буду активни према једном циљу, ја сам сигуран да ће се ситуација веома брзо изменити. Прошли пут смо говорили о вашој оцени и виђењу ситуације. Ви сте рекли да ми имамо блиске ставове. Тачно је да сваки човек који има пред собом велики циљ он не заборавља жртву коју треба да пружи за тај циљ. Наше уверење је да ти јаки односи између нас, које негујемо и континуирано развијамо могу да доведу до многих ствари

Др Војислав Шешељ: Хвала, екселенцијо, на пријатељским изразима гостопримства. Веома ми је драго да ми се поново указала прилика да будем у ирачком министарству одбране, да се са вама сретнем поготово у овим тренуцима тешких претњи нашег заједничког непријатеља. Убеђен сам да ће ирачка војска бити снажна и способна да одоли свим искушењима и да победи.

Наше су очи упрте према Ираку, утолико више што је наша отаџбина окупирана. Ми се надамо да ћемо смоћи сна-

ге да ослободимо нашу земљу од америчког туторства и да између наших народа и држава обновимо блиско пријатељство. Велике симпатије у народу постоје према Ираку, према ирачком председнику, Садаму Хусеину, али квислиншки, марионетски режим у нашој земљи води изразито прозападну политику.

Могу да вам кажем да се ми, српски радикали, са таквом прозападном политиком не слажемо и у свакој кризној ситуацији, у сваком евентуалном сукобу између Ирака и Америке, ми смо чврсто на страни Ирака. И сваку вашу победу ми сматрамо и својом победом.

Екселенцијо, ми смо овде после Багдадске конференције објавили специјалан број наших новина и овде је комплетан разговор који смо водили у вашем кабинету. Кад смо дошли у Ирак питали су нас наши пријатељи кога бисмо хтели да сретнемо међу високим државним функционерима. Ја сам изразио жељу да се поново сретнемо са вама.

Ми немамо ни о каквим војним тајнама да разговарамо. Ја сам политичар који цени ирачку војску и желим на овај начин, са политичког аспекта, да укажем још једно поштовање ирачкој војсци а хтео сам да вам покажем наше партијске новине које су објавиле наш разговор. Ту није било неких војних тајни да се ода, јер ми о томе нисмо ни говорили, ми смо говорили о патриотизму и о политици.

Ово је специјално издање наших новина посвећено овој Багдадској конференцији где су моје поруке председницима парламената Ирака, Сирије и Палестине на арапском и енглеском језику и писмо Јасера Арафата, фотографије са

Др Шешељ: „Убеђен сам да ће ирачка војска бити снажна и способна да одоли свим искушењима и да победи. Наше су очи упрте према Ираку, утолико више што је наша отаџбина окупирана. Ми се надамо да ћемо смоћи снаге да ослободимо нашу земљу од америчког туторства и да између наших народа и држава обновимо блиско пријатељство”.

протестног скупа у Београду у знак подршке народима Палестине.

Национални понос изнад идеологије

Султан Хашим: Кад сте прошли пут били, након један дан ја сам се срео са господином Тариком Азизом. Рекао сам му да сам се срео са нашом браћом у Министарству одбране, са припадници Српске радикалне странке.

Он је рекао: „То је она партија која има одличну сарадњу са нама и ми смо заинтересовани да што боље и што више чувамо и развијамо те односе ако Бог да”. Ми гледамо основу сваке партије, да ли та партија има патриотску основу или не и да ли има свој понос у смислу Југославије као државе, пре него да ли има своју идеологију. И коме пристаје таква Југославија и њене садашње околности невезано са западним утицајем.

Ми немамо различите ставове о томе да Запад и Америка желе да разбију Југославију. Они су почели после 1990. године и дошли до Косова, а сада покушавају да оптуже све

Султан Хашим: „Ја сам уверен да су наша мишљења о ситуацији у Југославији блиска. Много људи је обмануто, њима је обећано кад дође Запад да ће им бити много боље стање у Југославији. Ја мислим да је ово сада велика шанса за патриотске партије”.

који су били у прошлом режиму. Они не траже само личност за себе, они хоће југословенску слободу.

Ја сам уверен да су наша мишљења о ситуацији у Југославији блиска. Много људи је обмануто, њима је обећано кад дође Запад да ће им бити много боље стање у Југославији. Ја мислим да је ово сада велика шанса за патриотске партије. Активност је основ за све.

Активност даје велике могућности и непријатељу да делује. Ако сви патриоти буду активни према једном циљу, ја сам сигуран да ће се ситуација веома брзо изменити. Прошли пут смо говорили вашој оцени и виђењу ситуације. Ви сте рекли да ми имамо блиске ставове. Тачно је да сваки човек који има пред собом велики циљ он не заборавља жртву коју треба да пружи за тај циљ.

Наше уверење је да ти јаки односи између нас, које негујемо и континуирано развијамо могу да доведу до многих ствари. Очито је да људи у Ираку примају са радошћу било коју вест која је у корист патриотских снага Југославије, Србије, целе Бише Југославије или лидера бивше Југославије. А ми, ако Бог да, надамо се да ће ваша пријатељска странка бити напредна, и ако Бог да да остварите своје циљеве, а то можете док има таквих људи као што сте ви, који су верни. Ваш циљ је да ваша земља има своју независност и своју самосталност. Иако то не одговара Западу и он то неће да прихвати.

И, ако Бог да, да је ваш циљ близу, ми смо ваша браћа и спремни смо за сваки вид сарадње. И добро нам дошли у Багдад у зграду Министарства одбране.

Прозападни режим је у тешкој кризи

Др Војислав Шешељ: Ситуација у нашој земљи, екселенцију, се убрзано мења. Прозападни режим је у тешкој кризи. Ми се надамо да ћемо имати могућности у најскорије време да га срушимо. Нашој партији нагло расте популарност. Добрим Милошевићевим држањем у Хагу, сада је стабилизована и Социјалистичка партија Србије. Ми покушавамо да се вежемо и са још неким другим опозиционим странкама. Ми смо прокламовали принцип са сваким ћемо сарадњу само да срушимо садашњу власт.

Султан Хашим: Ја сам вама рекао прошли пут да ће тек сада југословенски грађани, ако су ценили и поштовали Милошевића схватити да су га предали Запад и Америка. Међутим, њихово искуство је богатије него раније. Српски народ је патриотски који воли своју отаџбину, осећа да се тамо суди њему а не Милошевићу, а не министру одбране.

Он осећа да је он, грађанин, на суду и да се суди њему самом. Садашња власт када је дошла на власт, на начин како је дошла, ви најбоље знате како су дошли, обећали су много и они су мислили да ће Запад заиста да испуни своја обећања. Од тога ништа није било. То је један од начина, за реакцију о којој сам рекао. А сад је шанса за вас, ја потпуно саосећам са вама и надам се да ћете успети ако Бог да. И онда ћемо бити ваши пријатељи и са вама ћемо бити увек најбоље.

Др Војислав Шешељ: Екселенцију, ми ћемо вам у знак пажње дати један скроман поклон, то је златник највећег српског војсковође свих времена. То је војвода Живојин Мишић који је два пута остварио величанствене победе против Аустроугарске 1914. године. Мала српска војска поразила је велику империју као што је била Аустроугарска.

Султан Хашим: Хвала вам. Једна мала група, верна, може да буде велики пријатељ. Ми смо поносни на ваш поклон али је највећи поклон што сте нам ви дошли.

Др Војислав Шешељ: Ово је један ловачки нож домаће производње. Хвала вам велика.

Султан Хашим: Ја сам војник и треба ми војни нож.

Др Војислав Шешељ: Има различитих ножева, а заједничко је то што је наша производња, то је ручно рађено.

Делегација Српске радикалне странке разговарала је са чланом најужег руководства БААС партије Ирака, др Ходом Мади Амаш

ЗАЈЕДНИЧКО СУПРОТСТАВЉАЊЕ АМЕРИЧКОЈ ПРОПАГАНДИ И УТИЦАЈУ

Због новог напада, новог таласа империјализма или глобализма националисти би требало да сарађују и да буду на страни једни других

А поготово када су они на положају са кога могу да се супротставе терористичком нападу

И ви се супротстављате, или покушавате да се супротставите, у Европи, а ми то радимо на Блиском Истоку

Др Војислав Шешељ: Драго ми је што ми се указала прилика да се поново сретнемо. Ја се сећам вашег доласка у Београд када сте на моје сараднике и на мене оставили утисак врло образоване и паметне жене, а посебно је ваш патриотизам на нас оставио један леп утисак.

Ми смо у последње време интензификовали наше дола-

ске у Ирак. У последњих годину и по дана, ја сам већ трећи пут у Багдаду, али нешто ређе ваше делегације, последње две године, долазе у Београд. Ми бисмо хтели да то сада буде мало чешће, да више развијамо међупартијску сарадњу. Ми смо у могућности и ваше радове да објавимо на српском језику у нашем часопису који је већ стекао велики углед ула-

Др Шешелъ: „Наша партија је кренула пуним крилима, 2000. године смо били поплавлени великом америчком бујицом која је збрисала Милошевића, али сада је ситуација сасвим другачија. Сада је наша партија поново веома утицајна и надамо се dobrим резултатима на следећим изборима”.

зећи у трећу годину.

У прошлом броју смо у целости објавили брошуру Тарика Азиза, о Инхикави, тако да мислим да постоји више облика сарадње. Режим у нашој земљи, прозападни режим, већ увелико се љуља и ускоро ће пасти. Наша партија је кренула пуним крилима, 2000. године смо били поплавлени великом америчком бујицом која је збрисала Милошевића, али сада је ситуација сасвим другачија. Сада је наша партија поново веома утицајна и надамо се dobrим резултатима на следећим изборима.

Др Хола Мади Амаш: Ја сам веома срећна када год чујем да је ваша екселенција у Ираку и ја сам била веома задивљена вашом харизмом коју сам видела у Београду када сам била у посети вашој партији. Пошто сам ја припадник националне идеологије, ваша љубазности, поверење и напор да се уједине ваши национални интереси изазвала је моје дивљење. А није изазвала само моје дивљење него је и нама дала снагу да наставимо нашу борбу.

Због новог напада, новог таласа империјализма или глобализма националисти би требало да сарађују и да буду на страни једни других. А поготово када су они на положају са кога могу да се супротставе терористичком нападу. И ви се супротстављате, или покушавате да се супротставите, у Европи, а ми то радимо на Блиском Истоку.

Што се тиче недоласка ирачке делегације у Југославију, ја то лично тумачим, то није став руководства, да оно што се десило у Југославији - пад ваше Владе, предаја Слободана Милошевића и његово суђење, нама је било веома, веома жалосно и болно. Знамо да вам је нанета велика економска штета и зато није било инспирације да се долази у Југославију. То не треба да нас спречава да наставимо сарадњу на свим нивоима.

Ми смо спремни кроз установу која је сада на руководећем месту, то је установа која обухвата све организације радника, све синдикате, да нађемо све могуће начине сарадње. Ми овде тај објекат конституйемо у влади са 162 различита синдиката, удружења и научне установе. И то покрива све групације друштва од лекара до уметника, инжењера и адвоката и свих професија. Они су неваљана организација, свака од њих има своју независност и има своја овлашћења да ствара сарадњу, да прави мостове у сарадњи и тако даље. А та организација може да успостави нови однос са више сличних организација. Ми смо спремни и желимо све врсте сарадње.

Др Војислав Шешелъ: Ми за сада можемо да сарађујемо само на нивоу партија. У нашој партији имамо људе који су експерти за поједине области о којима сте говорили. Синдикално организовање, покрет жена, уметничко, културно, научно и тако даље. Из наше партије су долазили људи који се баве тим питањима. Протеклих година је три пута долазила Маја Гојковић, потпредседник наше партије. Била је на конференцији жена у Багдаду. Затим долазио је доктор Момчилов који је код нас задужен за здравствена питања. Божидар Вучуровић и тако даље.

Више година представници наше партије су долазили у Ирак, тако да су стекли основни утисак, основна знања, али

у нашој земљи још немамо синдикални покрет у правом смислу речи. Постоји остатак синдиката из времена Милошевићеве владавине и постоје две синдикалне уније које су потпуно инструментализоване од стране Американаца. Код нас су Американци и синдикате формирали у циљу субверзивног деловања. Што се тиче невладиних организација њих има више стотина, скоро хиљаду, можда. Оне које су постојале од раније углавном су замрле, углавном су то мала удружења а има око 600 независних организација на америчком платном списку, које плаћају директно ЦИА или Сорос фонд или нека друга западњачка гарнитура. И они су били потпуно инструментализовани у циљу Милошевићевог обраћања и преузимања власти.

Милошевић је био много омрзнут у народу 2000. године, јер смо изгубили многе ратове, изгубили смо територије, а Милошевић се није трудио, а могао је, да те територије сачува. Он је мислио да може умилостивити Американце. Прво је жртвовао Републику Српску Крајину, мислио је да ће то бити довољно, да ће Американци стати са својим захтевима. Онда је жртвовао Републику Српску и на крају Косово и Метохију.

Др Хола Мади Амаш: Да ли је то жртвовао пре агресије?

Хашки суд је антисрпска институција

Др Војислав Шешелъ: Пре агресије. Три месеца смо се добро бранили. Три месеца амерички непријатељ ништа није могао да уради нашој одбрани. За три месеца бомбардовања изгубили смо само 13 оклопних возила, од тога осам тенкова. Наша војска је била нетакнута. Американци су погађали само фиксне објекте и после три месеца успешне одбране Милошевић је капитулирао а није морао. То је сломило његов ауторитет. Међутим, када је ухапшен у народу је почело да се мења расположење. Када је испоручен у Хаг народ је постао огорчен. Људи су видели како се успешно брани у Хагу и уверили се да је Хаг једна антисрпска институција, јер сад је целом свету јасно да нема апсолутно никаквих злочина који би се могли приписати Милошевићу.

Више је албанских цивила погинуло од америчких бомби него од дејства наше војске и полиције, и више је Срба цивила погинуло на Косову него Албанаца, иако су Албанци имали скоро 90 одсто становништва. Дакле, ту злочина нема. Био је рат, али у том рату ми смо споља били нападнути од огромне силе. И наши људи виде да је то у ствари суђење српском народу.

Др Хола Мади Амаш: То је пре свега национално оптуживање пре него било шта друго.

Др Војислав Шешељ: Да, не суде Американци Милошевићу зато што је био неуспешан у одбрани српских националних интереса. Милошевићу суде зато што је уопште покушао да брани српске националне интересе, и због тога Милошевићу поново почиње да расте популарност, ауторитет. Он опоравља свој лични ауторитет и то стабилизује његову Социјалистичку партију Србије. Тако да је његова партија у много бољем стању него што је била пре годину дана и постоји могућност да заједничким снагама оборимо садашњи режим. Ми још неке мање опозиционе партије привлачимо, чак повремено сарађујемо са Кошћуничиним партијом, он је председник Југославије сада, и није издајник у правом смислу речи, али није ни нарочито способан.

Заједнички делујемо против садашњег председника Владе Србије који је најопаснији човек, који је прозападни политичар, Зорана Ђинђића. А он је инструментализовао Милошевићевог председника Србије, Милана Милутиновића. Ми ћемо сигурно ове године имати председничке изборе у Србији, вероватно и парламентарне изборе за заједницу Србије и Црне Горе, пошто сад укидају Југославију, али се боримо да принудимо режим да ове године буду избори на свим нивоима и локалним и републичким у Србији.

Прозападни режим је крајње неуспешан, осрамотили су наш народ и државу, економски су потпуно неуспешни, социјална политика је много лошија него у време Милошевића и народу су дозлогрдили. Тако да то не може дуго трајати и ми се спремамо за тај одлучујући јуриш. До сада смо организовали велики број протестних митинга у унутрашњости Србије, велики број људи долази на наше митинге, између 5.000 и 10.000 у градовима који имају 20.000 до 50.000 становника, у градовима који имају и 200.000 становника дође и 15.000, 20.000 некада. За наше услове то је огроман број и тренутно ниједна партија не може више да привуче људи од наше. То су све разлози који јачају наш оптимизам и стога се надамо да прозападни режим неће дуго опстати.

Ово је специјално издање нашег листа „Велика Србија“ који је посвећен прошлој Багдадској конференцији. Приликом првог боравка ја сам замолио да вам предају број наших новина где смо објавили ваше предавање у Београду. Ово смо специјално штампали за Багдадску конференцију. Овде су моје поруке председницима парламената Ирака, Сирије и Палестине на арапском и енглеском језику и лична порука Јасера Арафата са његовим личним текстом. Ово су фотографије са протеста у знак солидарности са народом Палестине. Ово је књига господина Мигатија о Српској радикалној странци са предговором ирачког амбасадору у Београду, др Самија Садуна. Уплашио сам се да смо можда променили књиге са посветама.

Др Хола Мади Аман: Ја вам се захваљујем и желела бих о оне три тачке са вама да разговарам. Знам како је тешка ситуација у Југославији и колико је тешко супротстављање Американцима. Међутим, то је наша судбина, као што је и ваша судбина и то је, у исто време, и наша и ваша судбина да бисмо били слободни.

А ове три тачке су следеће. Прва је, позив господина председника, Садама Хусеина, односно иницијатива за стварање институционалног облика и форме за супротстављање империјализму, а који је упућен земљама Истока: Русији, Грузији, Кини, Индији и Ираку. Кад кажем Исток, мислим и на земље Источне Европе, мада мислим и на све остале које не припадају западном терористичком свету. Мислим да и Српска радикална странка може да буде једна од главних стубова такве иницијативе у сарадњи са БААС партијом, како бисте били прва цигла у таквој институцији, јер без таквих институција Америка ће стално арогантно ширити свој утицај. То је прва тачка.

Друга тачка су невладине организације. То је организација, у ствари талас, којом Американци нападају друштво

које се супротставља, а све то покривају представљајући се као невладине организације. То ми добро знамо. Зато ми морамо да их нападамо у њиховој кући и на њихов начин. Ми, односно ви, требало би да стварате ваше невладине организације и непартијске организације.

Исти назив који им дају њихови организатори дајете и ви и тако можете да маргинализујете њихове невладине организације корак по корак. Ми хоћемо да сарађујемо са вама. Ми смо активирали и синдикате, и удружења и све друге који се изјашњавају као невладине организације. Ирачки закон вам гарантује да је она невладине организације. Главна идеја је у томе да нама нико не соли памет и ми организујемо организације које се називају невладине организације.

Трећа тачка је веома осетљива, то је имиџ који имају српске партије изван Србије где је српски народ. Ми у Ираку имамо БААС партију и ми не можемо мирно да гледамо оно што се дешавало - да Срби ратују против муслимана, не можемо никако. То је било национално супротстављање под вођством Америке. А Америка користи своје методе да изазива тај сукоб међу мањинама. И тако планирају да Југославија постане инструмент у рукама Америке како би срушили Југославију, то је наше уверење.

На нас није утицала велика кампања, огромна кампања и пропаганда коју је Америка вршила тада. Треба да се објашњавају те тачке, јер је она била промотивна организована кампања против Србије. Није наша корист да изгубимо, ни југоисточну Азију, ни Либију ни друге. То је народ који има свој поглед, нису материјалисти, они мрзе Америку колико и смрт. Али знају колики је утицај америчке пропаганде што се тиче Косова и муслимана. Они су видели да је ту сукоб између муслимана и Срба. Ја осећам да је Српска радикална странка странка та која може да објасни те прилике зато што је то за ове народе корисно, а то најбоље објашњава историја. То су те три тачке су о којима сам хтела да говорим.

Супротстављање новом светском поретку

Др Војислав Шешељ: Ми смо се већ одавно изјаснили поводом иницијативе председника Садама Хусеина, ми смо је

прихватили и јавно подржали и спремни смо са своје стране да учинимо све што је могуће да се институционализује супротстављање новом светском поретку, глобализму и америчком империјализму.

Друго, што се тиче невладиних организација ваш концепт је добар, али добар за партију која је на власти. Ми смо још опозициона партија, ми немамо могућности да организујемо тако велики број невладиних организација. С друге стране су проамеричке невладине организације које имају велика финансијска средства, а и прозападна влада у Србији их је тренутно ставила на буџетско финансирање. Међутим, њихова антисрпска пропаганда толико је велика да је контрапродуктивна. Када се главни лидери тих невладиних организација прозападног карактера појављују на државној телевизији то је најбоља пропаганда за нашу партију.

Када је реч о муслиманском питању он има два аспекта. Рат на Косову није био рат против муслимана. Албански национализам није исламског карактера, највише Албанаца су муслимани, али има и православних и католичких хришћана. Сви они желе да се уједине у Велику Албанију, то је њихова национална тежња. Ту је њихова национална тежња објективно супротстављена нашој националној тежњи.

Косово је део Србије од 1912. године, од када смо га ослободили од турске окупације. Пре доласка Турака оно је било потпуно српско, Албанаца није било. Године 1690. када је аустријски генерал Пиколомини ратовао против Турака он је продоро са својом војском све до Скопља у Македонију, тада су се сви Срби дигли на устанак против турске власти. Пиколомини је умро од куге на Косову, у Призрену, његова војска тада више није имала способног команданта, Турци су најјачали, аустријска војска се повлачила и Срби који су се дигли на устанак против Турака повукли су се са својом војском према Војводини. Скоро пола Косова је испразњено, не строго омеђено, него из масе народа је пола отишло. Онда су Турци почели да насељавају Албанце. После Првог светског рата је било пола - пола, пола Албанаца, пола Срба.

После Другог светског рата, под комунистичком влашћу, Албанци су се и даље масовно насељавали на Косово, они су хтели етнички, популационо да овладају целим Косовом. И успели су у томе, на тој територији живи албанска већина, али то је територија Србије као државе. Ви можете да разговарате са Ирачанима који су раније боравили у нашој земљи, много Ирачана је студирало у Југославији, њима је то вероватно познато. Албанци су имали потпуна права, имали су све школе на албанском језику, факултете, универзитет, Академију наука, националну библиотеку, имали су и власт, јер су већина били у тој покрајини, али у једном моменту они су хтели да се отцепе.

То је било још 1981. године, пре 21. годину, букнуо је тај њихов устанак који је некада имао миран карактер, а некада оружани. Њихову тежњу да се одвоје од Србије инструментализовали су Американци. Албанци су били средство у америчким рукама које ће створити кризу као услов за окупацију Косова и прављење америчких база. Поред Албанаца на Косову су живели Срби и још увек живе, затим више од 100.000, можда 150.000 муслимана, Срба муслимана који говоре српски језик, око 50.000 Турака, скоро 200.000 Рома, то никада нико није могао тачно утврдити колики је број Рома, и 60.000 Горанаца, који су једна изолована српска групација, у планинском крају живе, који су сачували архаични српски језик, који данас говоре како су Срби говорили пре 500, 600 година, а који су муслиманске вероисповести. И када је дошло до окупације Косова од албанских националиста и екстремиста побегли су и Срби, и муслимани, и Турци, и Горанци и Роми. То није био верски рат.

Видите, у Ираку Курди имају сва права, они су потпуно равноправни са Арапима, али Американци ипак покушавају да их инструментализују да би одвојили део ирачке тери-

торије. Ирак је паметно поступио што је дао сва права Курдима, али Ирак не сме никада дозволити да неко одвоји део његове територије. Отприлике нешто слично је било на Косову.

Верски рат смо имали у Босни. У Босни живе само Срби, али три вере. Срби муслимани, ортодоксни Срби и Срби католици. Они сви говоре један језик - српски. Сада, под Америчком окупацијом они измишљају посебне језике, па преводиоце Хапког трибунала имате за српски, за хрватски и за босански, а то је потпуно исти језик. У Босни се живело релативно добро и било је толеранције. Није било озбиљних верских сукоба док није дошло до распада Југославије.

Када се распала Југославија ми, Срби, нисмо имали ништа против да се одвоји Словенија. Словенија је компактна територија са 95 одсто словеначког становништва, али ми нисмо могли дозволити да се одвоји Хрватска у Титовим границама, јер је тамо живело милион Срба, 700.000 који су се изјаснили као Срби и 300.000 који су се изјаснили као Југословени, јер су тако изражавали своју појачану мотивисаност за југословенску државу. Од укупно четири милиона становника у Хрватској, живело је милион Срба. И они не могу да се одвоје од јединствене државе када пожелеле.

У Босни се знало да ће избити рат ако дође до отцепљења, јер пре рата сви су Срби живели у једној држави, а сада неко хоће да их поцепла у четири, пет држава. То је било неподношљиво. Милошевић је понудио Изетбеговићу 1991. године да Босна остане у скраћеној Југославији и да муслимани буду признати као народ са свим правима. И знате, од

*Американци италасом организација на-
падају друштво које се сујројисавља, а
све што покривају предсављајући се као
невладине организације.*

тих Срба муслимана 1971. године је прокламована посебна, муслиманска нација, иако они нису посебна нација ислам је вера, али нико није био против тога, ако они желе да се изјасне као нација, то је њихово право. Милошевић је понудио Изетбеговићу да Босна буде равноправна федерална јединица са Србијом, Црном Гором и Македонијом и Републиком Српском Крајином која је формирана у исто време кад Хрватска држава на српским територијама, у оквиру претходне федералне јединице Хрватске. Милошевић је понудио Изетбеговићу да он, Изетбеговић, буде први председник такве скраћене Југославије. Изетбеговић је прихватио, а онда су га Американци убедили да је боље да прогласи независност, да ће они спречити било какав обрачун, да ће спречити рат и тако даље.

У ствари, Американци су га слагали. Американци су желели тај рат, преварили су Изетбеговића и увукли га у рат. На почетку рата муслимани и католици су били савезници против Срба, а после је избио још жешћи рат између муслимана и католика и муслимани су највише страдали. Ми смо желели да остваримо концепт - сви Срби у једној држави. Ако већ не може да се сачува Југославија да све српске земље остану у једној држави, то је наш концепт Велике Србије. Он обухвата само српске земље, ми ништа туђе не тражимо.

Концепт - сви Срби у једној држави, истовремено је значео сви муслимани, сви југословенски муслимани у једној држави, јер муслимани у Југославији су живели само тамо где живе Срби, тамо где живе Словенци и Хрвати нема му-

слимана. Католичка црква је, Словенци и Хрвати су католици, ширила верску мржњу увек, а православна црква и исламска заједница нису шириле верску мржњу. Између православних Срба и муслимана увек је била верска толеранција, док се није десио овај рат, а и даље муслимани савим слободно живе у Србији и нико није прогонио муслимане.

У једном делу Србије који се назива Санџак, постоји већа концентрација муслимана, мислим око 300.000, међу њима има екстремнијих партија које желе одвајање Санџака од Србије, припајање Босни или независност и тако даље. Никада нико није забрањивао те партије, оне имају право да јавно испољавају своје политичке ставове и да се за њих боре. Држава интервенише само ако неко покуша оружјем да оствари своје политичке циљеве. Док су Албанци остали само на политичкој борби нико их није малтретирао, чак је Милошевићев режим био веома благонаклон према њима. Двадесет година на Косову скоро нико није плаћао ни струју, ни кирију, ни комуналије, ни порезе.

То је био главни шверцерски центар у Европи, на том шверцу они су се нагло богатали, хтели смо да их одбровољимо. Можете да погледате какав је животни стандард Албанаца на Косову и Метохији и животни стандард Албанаца у Албанији.

То је разлика као између Ирака и Авганистана. Између Ирака, где људи пристојно живе и имају регулисане основне животне потребе и Авганистана који нема ништа, где људи гладују, таква је Албанија.

Да погледате колике куће имају Албанци и тако даље, па порез држави 20 година нису плаћали и нико их на силу није терао да плаћају. Само смо хтели да буде мир. Али у тренутку када су затребали Американцима, Американци су им дали оружје, наоружали су их и дигли на устанак.

И видите шта је суђење Милошевићу. Ту нема убистава цивила од стране наше војске и полиције. И Албанци сведоче, говоре о спорадичним случајевима, о појединачним неким убиствима, или убиствима неколико људи и тако даље. Наравно, сваки злочин треба казнити, али треба казнити оног човека који је починио злочин. Шта се десило у Босни? У Босни је Америка намерно изазвала мржњу између православних муслимана и католика. Срби су убили већи број муслимана код Сребренице и то је једини озбиљан злочин, злочин већег интензитета.

Било је и у другим деловима, али је било и много муслиманских злочина над православним Србима. Хрвати су увек највеће злочине чинили, али у Сребреници је стрељано, не знам тачно колико број, муслиманских заробљених војника. Муслимани говоре 8.000, то је претерана цифра, јер многи

од тих људи, за које се тврди да су стрељани, после су гласали на изборима, тако знамо да су још живи.

Реална је процена да је убијено између 1.000 и 3.000. То је злочин и тај се злочин мора казнити. Међутим, за тај злочин се оптужује Караџић, оптуживан је и Милошевић и сада су неки амерички и енглески официри изјавили да Милошевић није крив за тај злочин, сада је то и у Хагу саопштено. Караџић уопште није имао команду над српском војском, врховни командант је био генерал Младић.

Када је српска војска ушла и Сребреницу, ушао је Младић и муслиманској деци делио кекс, чоколаде, бомбоне, дакле, лично се експонирао. Да је Младић хтео да убија муслимане, онда се не би лично експонирао, остао би негде по страни да га нико не види, да га не сниме камере и тако даље. Када је пала Сребреница, која је била енклава на српској територији, Србима је стало да падне и много већи град, Горажде, где је било 60.000 муслимана са свих страна опкољених српском војском. Српски је интерес био да сви муслимани мирно изађу из Сребренице.

Ја сам превише опширан, хтео сам да вам ово питање што подобије објасним. Одмах ћу завршити. Србима је био интерес да сви муслимани мирно изађу, да нико не фали длака с главе, јер онда би се мирно предало Горажде.

Међутим, када су муслимани из Горажда чули за стрељање, били су спремни до последњег да се боре.

Дакле, неко ко је то урадио урадио је, гледајући објективно, против српског интереса. Три године ја јавно прозивам официра Војске Републике Српске који је наредио и извршио стрељање муслимана. То је пуковник Љубиша Беара. Уопште га не тражи Хашки трибунал, нико га није ставио на списак хашких злочинаца. Љубиша Беара је Србин, али је ратни злочинац и ја хоћу да он буде кажњен, нико неће да му суди, нико неће да га стави на списак, јер је у вези за западним обавештајним службама. Запад је хтео масакр муслимана да би га политички искористио.

Др Хода Мади Аманг: Све то што се дешавало ми у Ираку веома добро знамо. Све ово што сте рекли требало би да разјасните другим муслиманима ван Ирака, јер су они људи који су антиимперијалистички расположени. Међутим, ту је информативна америчка узбуна на пример Јерменцима, Египћанима, Сиријцима, Мухајединцима и тако даље, јер сви мрзе Америку. Међутим, они су сви подлегли америчкој пропаганди. Чак и кад сам се вратила неко ме је питао: „Зар си морала да идеш тамо, код оних који су урадили то и то муслиманима, а ти си муслиманка.“ Ја сам почела да му објашњавам, да је то једна рационална земља која брани саму себе, јер Америка је изнутра распада.

УНУТРАШЊЕ ЈЕДИНСТВО ПРЕПРЕКА

Нама је јасно зашто Америка покушава да уништи Ирак. Ирак је на изузетно важном геостратешком положају, има огромно богатство у нафти, а и храбар, поносан народ који цени своју слободу и сувереност државе. Америци смета ваш председник, Садам Хусеин, због његове самосталне политике и патриотизма.

Југославија, такође, заузима веома важан геостратешки положај. Она је смештена на централном делу Балкана где се укрштају сви главни путеви са севера на југ. У случају новог светског рата Југославија је такође веома важна, јер је преко ње могућ руски излазак на Средоземно море. Због тога је Американцима било изузетно важно да на нашем простору створе војне базе

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, драги пријатељи, судбина Југославије има извесне подударне тачке са судбином Ирака. И једна и друга држава су биле трн у оку америчког новог светског поретка, такозваног глобализма. И једну и другу државу Американци су покушали да униште. Нажалост, у случају Југославије Американци су у великој мери успели. Ми желимо да Американци по питању Ирака претрпе што већи пораз.

Ми желимо да ви победите. И ми смо, по мом дубоком уверењу, могли да победимо, али се нисмо благовремено спремали и дозволили смо да нас Американци изненаде. То је основна грешка и због тога наш народ испашта. Највећа грешка је што је наш народ пре 10 или 15 година поверовао америчкој пропаганди. Ми смо погрешили и прихватили америчке системе вредности. Зато нам је буђење било болно, суштину америчке демократије тек смо схватили када су америчке бомбе почеле да падају на Србију.

Нама је јасно зашто Америка покушава да уништи Ирак. Ирак је на изузетно важном геостратешком положају, има огромно богатство у нафти, а и храбар, поносан народ који цени своју слободу и сувереност државе. Америци смета ваш председник, Садам Хусеин, због његове самосталне политике и патриотизма.

Југославија, такође, заузима веома важан геостратешки положај. Она је смештена на централном делу Балкана где се укрштају сви главни путеви са севера на југ. У случају новог светског рата Југославија је такође веома важна, јер је преко ње могућ руски излазак на Средоземно море. Због тога је Американцима било изузетно важно да на нашем простору створе војне базе.

У случају Ирака, Америка жели да отме вашу нафту, да њене мултинационалне компаније преузму монопол и да се ирачка нафта не користи у сврхе ирачког индустријског развоја, да се Ирак сведе на статус Саудијске Арабије или Емирата где се нафта само немилосрдно троши, а нико не размишља о будућности. Наша земља нема такво рудно богатство, али имамо много пољопривредног земљишта и веома школовану радну снагу. Американцима је циљ да нам униште индустрију и да се сведемо на пуког извршиоца услуга. Ниједној источноевропској земљи осим Пољске, Чешке и Мађарске није предвиђена равноправна улога Запада. Ми смо предвиђени да будемо робље америчког новог светског поретка. Американци су хтели да овладају целом територијом и да би то постигли изазвали су грађански рат у претход-

ној Југославији. Они су у томе успели, нажалост. Ако анализирамо зашто су у томе успели, морамо се вратити у мало даљу прошлост.

Југословенска држава је настала после Првог светског рата, 1918. године, после великих српских победа у Првом светском рату над аустроугарском, немачком и бугарском војском. Првобитно се Југославија звала Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца. Посебни словенски народи који су ушли у Југославију су Срби, Хрвати и Словенци. Пре тога су Хрвати, Словенци и велики број Срба били у аустроугарском ropcтву. Аустроугарска је вековима била једна од највећих европских империја. Убрзо после формирања Југославије, Хрвати су показали да не желе заједничку државу на дуже време. Уз помоћ Ватикана из седишта римокатоличке цркве они су почели да раде на њеном разбијању, да издвоје католички део и да тај део буде што већи. Хрвати су хтели и Србе католике да са собом одведу, а да би то постигли Хр-

НАРОДА ЈЕ НАЈВЕЋА ГЛОБАЛИЗМУ

вати су, пре 150 година, на инсистирање католичке цркве, прихватили српски језик као свој. Потпуно су престали да користе хрватски језик у књижевности. Тај изворни Хрватски језик, био је веома сличан словеначком.

Комунисти формирали нове нације

У Другом светском рату Југославија је стала на страну западних савезника. Хитлер је окупирао и поделио нашу земљу. Хитлер је формирао такозвану Независну државу Хрватску и у састав те марионетске хрватске државе укључио многе српске територије. Хрвати су, руководећи се верском мржњом, убили 700.000, скоро милион, ортодоксних Срба, а Срби су се међусобно сукобили и тако Хрватима олакшали посао. Сукоб је био на идеолошкој основи. Срби су се поделили на националисте и комунисте. Совјетски Савез и западни савезници су помогли победу комуниста. Комунистички режим је водио антисрпску политику, поделио је Југославију на шест федералних јединица и два аутономне покрајине, у циљу да Срби немају доминацију у Југославији, иако су већинско становништво. Комунисти су формирали две нове нације, македонску 1945. године, ту је било неког основа, јер Македонци говоре посебан дијалекат, који је између српског у бугарског. И црногорску нацију иако су Црногорци у потпуности Срби и немају никакав посебан национални идентитет.

И бивши председник Југославије и дугогодишњи председник Србије, Слободан Милошевић, је Црногорац. Црногораца живи више у Београду него у Црној Гори, а Црна Гора има укупно 600.000 становника. То је био само начин да се Србија одвоји од мора. Комунистички режим је, 1971. године створио и муслиманску нацију. Неколико милиона муслимана је вековима живело у Југославији, они су Срби муслиманске вероисповести, они говоре српски језик, имају потпуно заједничку историју, реч је само о томе да су њихови преци са ортодоксног хришћанства прешли на ислам. То су учинили у време турске окупације, али добровољно, јер Турци никога нису терали на силу да прелази на ислам. И верске мржње није било. На простору бивше Југославије муслимани су живели само на оним територијама где живе Срби. У Хрватској и Словенији није било муслимана, јер је римокатоличка црва увек водила политику верске мржње. Римокатоличка црква је највише мрзела ортодоксне Србе, зато што су нам религије сличне, а нису исте, али је мржњи изложен и ислам.

Бивше турске територије које је отела Аустроугарска, Славонија, Војоводина, Мађарска, потпуно су остале без муслиманског становништва. Ту су муслимани у потпуности протерани, то је била католичка политика. Тамо где су се Срби ослободили од турског ropства муслиманско становништво је углавном остало да живи. Било је случајева исељавања, одласка и тако даље, али убедљива већина је остала и постојао је висок проценат верске толеранције. Верска мржња је била непозната у нашој земљи. Дуго времена и националне мржње није било. Када је дошло до пада источно-европског комунизма, Американци су произвели и верску и националну мржњу, да би лакше поцепали Југославију, да би изазвали грађанки рат и да би се онда Американци и

остали западњаци појавили у улози миротвораца.

Када се распадала Југославија, Срби нису имали ништа против да се отцепи и Словенија. Словенци су посебан народ, живе на компактној територији, више од 95 одсто становништва Словеније су Словенци. Ми, у принципу, нисмо имали ништа против да се одвоји и Хрватска, али нисмо могли дозволити да с њом оду и територије где су Срби у већини.

Остатак Југославије је био недељив. Поготово је Босна била недељива, етнички, верски Босна је била као леопардова кожа. Дакле, људи разних вероисповести, а истог језика били су распоређени на целој територији. Негде су муслимани били у већини, негде ортодоксни Срби, на једном мањем делу територије католици су били у већини. Идеално је било да остане скраћена Југославија и да је чине Србија, Босна и Херцеговина, Црна Гора, Македонија и Република Српска Крајина. Ми бисмо тиме задовољили принцип - сви Срби у једној држави, али то би у исто време значило, сви муслимани у једној држави, југословенски муслимани, дакле муслимани који говоре српски језик као матерњи језик и сви Македонци би остали у тој држави. То је понуђено Изетбеговићу, понуђено му је и да он буде први председник те скраћене Југославије. Изетбеговић је прво прихватио, а онда су га Американци убедили да одбје, да прогласи независност гарантујући му њихову заштиту. Американци су преварили Изетбеговића. Изетбеговић је прогласио независност Босне и Херцеговине, Срби из Босне то нису прихватили и избио је рат. Американци се дуго нису мешали у тај рат, они су просто подстрекавали и једну и другу страну. На почетку рата су муслимани и католици који су се звали Хрватима били у савезу.

Америчка политика

Међутим, после је избио рат између муслимана и Хрвата и то много жешћи. Муслимани су двоструко страдали. Они су остали на најмањој територији. Пре рата у Босни је живело највише муслимана, око 41 одсто, можда и 43 одсто, а православних Срба је било између 31 и 35 одсто, а католичких Хрвата је било свега око 15, 16 одсто. Сада Срби имају 49 одсто територије, 26 одсто имају католички Хрвати, а свега 25 одсто босански муслимани. То је била америчка политика. Американци су хтели што крвавији рат да би сада била њихова гувернерска управа над Босном.

Др Шешел: „Не сме се никада потценити утицај непријатељске пропаганде. Америчка пропаганда је вешто смисљена, научно конципирана. Она као дрога делује на свест људи, обрљати људску свест. Холивудски филмови и америчка мас-култура, обећају чуда невидљена, док не постигну своје циљеве. Сваког су до сада слагали. Нема ниједног случаја да су одржали своја обећања“.

Најважније америчке базе су Тузла и Бихаћ, а Босна не може да функционише као нормална држава. Она је тако конституисана да је потребно вечито странци да воде њену политику. Који политичар није по вољи странаца они га отерају. То је последица верског рата у Босни који је изазвао трагедију и Србима православцима и муслиманима и католицима. У том рату су сви поражени, јер нисмо на време препознали америчке намере.

На Косову није био верски рат, на Косову су у већини живели Албанци. После једног неуспешног српског устанка 1690. године пола Срба са Косова је избегло у Аустрију. Ту су у њихове куће, на њихову земљу Турци насељавали Албанце. После Првог балканског рата 1912. године, у коме је Србија победила Турску, Косово је враћено у састав Србије.

Албанаца је било око 50 одсто тада, око пола милиона Албанаца, пола милиона Срба и значајан број муслимана, Горанаца, Рома, сви су они били муслимани, али сви ти муслимани Турци, Горанци, Роми, веома су блиски ортодоксним Србима. Албанци су мирно живели, били су изоловани од других националности, али озбиљнијих сукоба никада није било. После Другог светског рата долази до великог иселавања Албанаца из Албаније на Косово, на Косову се много боље живело него у Албанији, био је неупоредиво виши животни стандард. Албанија је пола века имала најгори комунистички систем.

У Албанији су све цркве и џамије биле затворене, порушене, претваране у јавне тоалете. Албанија је била једина чисто атеистичка држава на свету. Ми имамо много примедби против комунистичког режима у Југославији, ја сам пре више од 20 година постао дисидент против комунистичког режима. Међутим, једна ствар се мора признати комунистима, наравно има неколико ствари које се морају признати. Титу се мора признати успешна политика несврставања, оно што је несврстано нико не може објективно оспорити. Под комунистичким режимом је била потпуна верска слобода осим првих година после Другог светског рата, тада је вођена ригидна антирелигијска политика. Међутим, када се Тито одвојио од Стаљина и када је почео отварање према земљама трећег света тад је променио политику према верским заједницама и све религије су биле подобне.

Тада су градили и џамије и цркве, у верску слободу се нико није мешао. Албанци су у већини муслимани, али има велики број и католика и православца. У свом сепаратизму они се нису водили верским осећањима него искључиво националним, а и природна је њихова тежња да сви живе у једној држави. Али, ми нисмо могли да дозволимо да се деца наша земља, нисмо спречавали слободно изражавање њихових политичких ставова, али нисмо дозволили оружане методе борбе за остварење политичких циљева.

Албанци су имали све школе на албанском језику, факултете, Универзитет, Академију наука. Имали су и власт у покрајини Косово, јер су били већинско становништво. На почетку овог грађанског рата живело је 90 одсто Албанаца, а свега 10 одсто Срба и осталих националности. Међутим, Американци су кренули у систематско инструментализовање Албанаца. Обећали су им подршку у њиховим тежњама да постигну независност, прво су их наговорили да потпуно бојкотију српску државу и они су бојкотовали.

Одбили су да учествују у политичком животу, одбили су да иду у државне школе, формирали су своје паралелне школе у које су слали своју децу и наша држава је све то толерисала. Двадесет година Албанци нису плаћали струју, кирију, порезе, нико до њих није плаћао порезе. Наша држава никада није на силу покушавала да наплати те порезе. Хтели смо ми и рачунали смо да ће једног дана доћи до договора и договор би се морао склопити да није било рата.

Американци нису одмах хтели рат, они су прво хтели да укину Републику Српску Крајину, па да окупирају целу Босну. Прво су бомбардовали босанске Србе да би смањили њихову територију, јер су Срби у рату имали веће успехе, да

би свели на 49 одсто како су Американци планирали. Када су све то завршили кренули су на Косово. Они су нас уцењивали, војска НАТО-а и америчке базе на Косову као основни услов у мировним преговорима у Рамбуеју. Наша влада је све прихватала осим страних трупа.

Окупација Косова и Метохије

Почело је бомбардовање, то сте пратили, бомбардовање је трајало скоро три месеца, наша војска се јуначки бранила. Американци су нам задали веома мале војне губитке. За три месеца бомбардовања америчка авијација је успела да уништи само 13 наших оклопних возила. Наша војна сила је била нетакнута. Жртве америчког бомбардовања били су само цивили. Међутим, пред крај рата Милошевић је прихватио план Черномирдин-Ахтисари и то је била страшна грешка. Американци су окупирали Косово, много Срба је протерано, али ни на томе се нису зауставили.

Чим је пало Косово кренули су на Србију. Преузели су безбедносну контролу над Црном Гором врбујући председника Црне Горе, Мила Букановића. Букановића држе у шакама зато што је он умешан у крупне мафијашке шверцерске послове.

Једино је наша партија, Српска радикална странка, била против прихватања плана Черномирдин-Ахтисари. Ми смо сматрали да треба још издржати, још 10, 15 дана би нас бомбардовали, било би жртва, али би онда бомбардовање морало да престане. Већ су у Европи избијале демонстрације, врло масовне, против тог рата. Американци би морали да попусте. Овако је попустио Милошевић и данас је у Хагу. И ви можете да видите, ако пратите хашко суђење, да се тамо не суди Милошевићу, суди се српском народу. Милошевићу не могу да докажу никакве злочине. Наравно, у овом рату је било ратних злочина и било их је на свим странама, ми смо за то да се казне злочинци, али да се казне они који су злочин извршили, и они који су злочин наредили. Милошевић није наређивао злочине и нико из врха власти није наређивао злочине.

До злочина је долазило на два начина, спонтано, јер рат увек код неких људи пробуди најниже страсти, некада и осветничко расположење код човека коме је неко близак погинуо, али многи злочини су организованог изведени у режији америчких и других западних обавештајних служби да би се добило јако оружје у пропагандном медијском рату против Србије. Ја ћу вам указати на два примера. Сетите се пијаце Маркале у Сарајеву.

Лондонске новине су објавиле да је граната испалена са Изетбеговићевих положаја, намерно су жртвовани муслимани да би Савет безбедности заведе санкције Савезној Републици Југославији. И то је остало потпуно неразјашњено. Седам година је цела Босна под окупацијом. Да је окупатор желео да истражи тај злочин он би га већ у детаље одавно истражио. Ништа се ту не може сакрити.

Други, још много тежи, пример је Сребреница. Српска војска је ушла у Сребреницу 1995. године. Младић је ушао са војском и муслиманској деци делио чоколаде, кекс, бомбоне и муслиманско становништво је, пошто је Сребреница

Др Шешел: „Американцима је циљ да нам униште индустрију и да се сведемо на пуког извршиоца услуга. Ниједној источноевропској земљи осим Пољске, Чешке и Мађарске није предвиђена равноправна улога Запада. Ми смо предвиђени да будемо робље америчког новог светског поретка“.

била енклава са свих страна опколена, хтело да пређе у Тузлу и српска војска је то организовала. А онда је неко наредио стрељање муслиманских војника. Убијено је између 1.000 и 3.000 муслиманских заробљеника. До данас то није до краја обелодањено ко је све то организовао и наредио.

Прво да видимо ко би имао мотива да се то уради. Код Срба се све чешће појављивала идеја да Срби постигну споразум са муслиманима, на штету Хрвата и ја сам ту идеју годинама јавно износио у медијима. Та идеја је много сметала Американцима. Она би покварила све америчке планове, а и ми смо говорили - докле ће Срби и муслимани бити глупи да међусобно ратују за амерички интерес, а не желе нам добро ни ортодоксним Србима ни муслиманима. Сада се види да Европа не дозвољава нову муслиманску државу. Она би хтела нешто само што споља личи на државу, а што не може да функционише.

Друго, за Србе је био много важнији град Горажде, много већи град од Сребренице са око 50.000, 60.000 муслимана. За Србе веома важан стратешки положај, а за муслимане потпуно неважан, јер није у саставу њихове компактне територије. Да су сви муслимани изашли мирно без жртава из Сребренице, одмах би се предало и Горажде, јер би муслимански борци видели да им не прети никаква опасност. Када су стрељање муслимански заробљеници из Сребренице није долазило у обзир да се преда Горажде, муслимански борци су тамо били спремни да се боре до последњег, јер су знали шта их чека. Да ли је могао бити српски интерес да се стрељају муслимански заробљеници? Са војног аспекта никако није могао бити, а да не говорим о моралном аспекту, аспекту хуманости и тако даље, јер се српска војска никада у историји није прочула ни по каквом злочину. Ово је прва велика мрља која је пала на углед српског војника у целокупној историји.

Случај Сребренице

Велику пажњу сам посветио испитивању тог случаја, тог злочина. Сазнао сам да је злочин организовао и наредио пуковник обавештајне службе српске војске Љубиша Беара. Љубиша Беара никада није стављен ни на какав списак ратних злочинаца, Хашки трибунал га није никада тражио. Последњих година врло често прозивам његово име у српској јавности у свим медијима.

Пре неколико година покушао је да ме убије, организовао је испљивање маљутке на возило у коме сам се налазио са својим сарадницима. Бог је хтео да не успе, маљутка је за пола метра промашила. Претпостављам да су многи од вас

били у војсци, знате какво је оружје маљутка, када добар стрелац испљује на познатом терену нема шансе да промаши. Утврдили смо да је Љубиша Беара у дослужу за западним обавештајним службама.

Стрељање је извршио Десети диверзантски одред војне полиције Републике Српске у коме је било легионара француске легије, легије странаца. Познато име је Доминик Петушић, док сам био на власти у Србији Доминик Петушић је ухапшен. Нова прозападна власт га је пустила из затвора, јер је радио за француску обавештајну службу. У том одреду је било и Хрвата. Дражен Ајдемовић, кога је ухапсила наша полиција у Србији, сам је рекао да иде у Хаг, да неће пред нашим судом да буде суђен. Милошевић га је послао у Хаг, признао је да је учествовао у стрељању великог броја муслимана. Добио је само пет година затвора и ко зна да ли је данас уопште у затвору. Ја не верујем, јер се већ дуго година за њега ништа не чује, он је свој посао обавио. Западне силе систематски спречавају да се ти злочини раскринкају.

Можда сам сада мало ово питање историје и питање рата сувише опширно излагао. Ја имам обичај да предавање темпирам на 45 минута, али нисам у стању да узмем у обзир преводиоца када то планирам. У неколико речи само ово што се десило у протекле две године.

Политичка партија којој припадам, Српска радикална странка, дуго је била у сукобу са Слободаном Милошевићем и његовом Социјалистичком партијом Србије. Међутим, 1998. године, када је било јасно да Американци крећу да нам отму Косово и Метохију, ми смо с Милошевићем склопили коалицију. И лично мени није било нимало лако да уђем у ту коалицију. Ја сам 1997. године изабран за председника Републике Србије. Уз директну америчку подршку Милошевић ми је отео победу. Ја сам имао три одсто више гласова него Милошевићев кандидат, Зоран Љилић.

Дакле, нисам имао никаквог разлога да будем у добром односу са Милошевићем, али смо у коалицију ушли да бисмо сасили државу. Међутим, у нашој коалицији је дошло до сукоба месец дана пред изборе. Ја и даље тврдим да сукоб нисмо ми изазвали, него Милошевићева партија, али то је ствар историје и чињеница је да нисмо сачували јединство и да је то Американцима помогло да нас оборе са власти. Американци су против нас кренули свим средствима, стотине милиона долара су издвојили за финансирање прозападних политичких партија. Формирали су разне синдикате, као агентуру субверзивног рата, око 600 такзованих невладиних организација које су обављале пропаганду и шпијунску службу. Финансирали су неколико стотина локалних радио и телевизијских станица.

Имали су контролу над много већим бројем новина него власт. Уосталом, били смо под блокадом и санкцијама, али нам је омогућено да увеземо мобилне телефоне. Мобилни телефони су преплавили Србију, сваки државни и партијски функционер је имао свој мобилни телефон, тако су Американци могли сасвим слободно да нас прислушкују преко сателита. Мобилни телефон је невероватна справа за шпијунско прислушкивање. Инфилтрирали су нам се у систем. Али морам вам признати народ је био веома незадовољан, због изгубљених ратова, изгубљене територије, било је корупције у државној власти, много неспособних функционера и народ је постао жртва америчке пропаганде.

Мафија управља државом

Милошевић је изгубио председничке изборе, а онда је изведен пуч. Испоставило се да нам је на време Америка врбовала, преко ЦИЕ, кључне полицијске генерале. У одлучном моменту они су отказали послушност Милошевићу. Војска нису успели да узму под своју контролу, али војска је за ове послове била неупотребљива. Када је већ изашло неколико стотина хиљада људи на улице, претходно је посао морала да обави полиција. Када се већ 300.000 или 400.000 људи окупило на улицама Београда све је било готово.

Амерички шпијуни су с аутоматским пушкама почели да заузимају кључне институције система. А само тамо где смо ми, српски радикали, били на функцијама нису смели да дођу. Знали су да ћемо се борити. И ниједну функцију нисмо хтели да предамо никоме ко је нелегално хтео да их узме. У октобру са групом радикалских посланика са аутоматским пушкама смо се пробијали из Народне скупштине. Руља, прозападна руља је хтела да нас линчује. Ми смо, буквално ратујући, одбили напад.

Али тута је у томе што је Милошевић тада изгубио ауторитет и кренула је једна неконтролисана бујица, масовна хистериа која је ДОС-у донела још убедљивију победу на децембарским изборима. ДОС је освојио тачно две трећине посланика. Ми смо били стрпљиви и одлучни. Ове две левицарске партије с којима смо били у коалицији, Милошевићева и Милошевићеве супруге, биле су потпуно разбијене. Наша партија је сачувала чврсту организацију, код наших чланова је била идеолошка свест врло високо развијена, и ми смо кренули у одлучан отпор на сваком месту.

Избацивали су нас из Народне скупштине, полиција нас носила на рукама, али нисмо попустили. Чекали смо своју шансу. И она је већ дошла. Народ је врло брзо схватио да је преварен. Пред изборе су обећали шест милијарди долара бесповратне помоћи само када се промени власт у Београду. Скоро никаква помоћ није стигла. Почели су да затварају наше фабрике, почели су масовна отпуштања. У овој години они отворено планирају да отпусте 700.000 радника.

Направили су хаос у здравству, у школству, ништа не функционише, крајње неспособне људе су довели на кључне функције и сву власт су препустили мафији. Мафије је било и под Милошевићем, а била је илегална, разбијена у више групација и бојала се полиције. А сада у Југославији мафија управља државом, а мафијаша све контролишу.

Кренули смо у акцију раскривања великих политичких убистава. Доказали смо ко су убице. Међутим, судови не реагују, полиција не реагује, али сада је прозападна власт изгубила сваку популарност. Милошевићеву добро држање пред Хашким трибуналом повратило је његову популарност. Сада се и његова партија стабилизвала. И покушавамо још неке партије да анимирамо у заједнички фронт отпора прозападном режиму. Прозападни режим се изнутра поцепао. Један генерал, такође потпредседник Владе Србије, имао је љубавну аферу, а други генерал потпредседник Владе Србије, имао је шпијунску аферу. Војна полиција га је ухватила на делу када је поверљива документа предавао првом секретару америчке амбасаде. Прозападни режим улази из скандала у скандал и ја мислим да ће њихова власт пасти већ на следећим изборима.

Ми се за те изборе спремамо, држимо масовне митинге у унутрашњости Србије, велики број људи излази на те митинге, огроман број. Против мене воде неких десетак, петнаест судских процеса тренутно. Мислили су да ће да ме ухапсати, не вреди им ништа. Јер, и судске процесе користим као јавну трибину. Не смеју да ме ухапсе јер би огорчење у народу било још веће. Хтели би да ме убију, али не знају као да сумња не падне на њих. Једноставно не знају шта да раде. Не путујем у оне државе где су њихови пријатељи на власти, тако да не постоји опасност у иностранству да будем ликвидирали. Они су немоћни. Али немоћни су зато што више немају никакве подршке у народу. Погрешили су што ме нису ликвидирали 2000. године, или бар ухапсили. Тада би то релативно лако могли да ураде. Сада им је касно.

Које поуке се из овога могу извући које би биле корисне за Ирак? Не сме се никада потценити утицај непријатељске пропаганде. Америчка пропаганда је вешто смишљена, научно конципирана. Она као дрога делује на свест људи, обрлати људску свест. Холивудски филмови и америчка маскултура, обећају чуда невиђена, док не постигну своје циљеве. Сваког су до сада слагали. Нема ниједног случаја да су одржали своја обећања.

Прерано офирање карата

За њих су људи обичне марионете, топовско месо. Цела Источна Европа се повела за Америком. Данас се у Источној Европи живи много, много горе него под комунизмом. Погледајте Румунију и Бугарску, погледајте Украјину, па погледајте Русију уназад пет, шест година. Сада се можда Русија мало и опоравила. Све фабрике затворене, сва земља опљачкана, народ у највећој беди. Американцима се ништа не сме веровати. Американци су у стању цео свет да побiju као што су своје Индијанце. Ко им највише смета? Кина, Русија и арапски свет. Ирак и Кина им сметају све више, очигледно. Зашто? Зато што је Кина најмногољуднија, убрзано се развија и она већ чини скоро четвртину становништва, ускоро ће престићи Америку.

Русија има врхунско атомско оружје, а има огромне слабо насељене територије са рудним богатством. Арапи имају најбоље геостратешке позиције, Медитеран је центар света одувек био и Арапи имају огромне резерве нафте. То је суштина. Најважније је сачувати унутрашње јединство да би се Американци победили. Ако вас изнутра не разбију на фронту вас никада неће победити. Унутрашње јединство сублирање свих врста субверзивног деловања и објашњавање народу свих пропагандних замки које долазе са Запада. То мора стрпљиво људима да се објашњава. Нажалост, моја земља је у таквој ситуацији да наш негативни пример може бити поука за вас. И велика предност Ирака је што на челу државе имате веома способног државника, Садама Хусеина, који је благовремено прозreo све америчке намере, на време схватио и адекватно им се супротставља.

И зато Американци највише мрзе вашег председника. Они у својој пропаганди кажу да они немају ништа против ирачког народа, они желе само пад режима. А шта би се тада десило? Десило би се оно што се десило у Југославији, у Румунији, у Бугарској, а можда и још горе од тога. Само док сами управљате својом судбином, док сами управљате националним благом које вам је Бог даровао и док чувате државни суверенитет живећете у слободи. Ирак већ показује да успешно савлађује санкције и блокаду. У протеклих годину и по дана ја сам већ трећи пут у Ираку. Ја сваких шест месеци очима видим промене набоље, а најважније је издржати. Ваша генерација се очигледно мучи, али свако треба да размисли да том својом муком обезбеђујете својој деци својим унуцима срећу у будућности. А ако се полакомите на америчка обећања онда ће ваша мука бити још већа, а за вашу децу и унуке неће бити среће.

Императив опстанка је супротставити се америчкој агресији. Наравно, Ираку је најтеже, јер сте дуго били усамљени у тој борби. Сада већ нисте усамљени, сада имате све већу подршку, а Американци су направили велику грешку што су на списак заједно са Ираком ставили Сирију, Либију, Иран, Северну Кореју, Кину и Русију. Они су офирали своје карте. Прерано офирање карата, Американци су чувени коцкари покераши, доноси сигуран пораз. Ја сам убеђен да ће Американци бити поражени.

Изволите ако ви имате неко питање.

Питање: Колико још имате времена.

Др Војислав Шешељ: Ја имам времена колико ви желите. Мени је жао што је излагање било нешто дуже него што сам мислио, али ја нисам хтео да улазим у теоријску равн проблему, јер рачунам да је то општепознато. Мислио сам да ће вас највише наши специфични детаљи интересовати.

Питање: Ја сам шеф катедре за међународне студије. За почетак захваљујем професору предавачу на овом опширном и темељном предавању. Ово су веома вредне информације које обухватају све догађаје који су се десили. Кроз ваше излагање ви сте причали за то патриотско јединство, односно о тежњи патриотских партија за јединство.

Нама, поготово Арапима, много је стало до доброг положаја Југославије, јер је она утицајна држава, у њеном посто-

јању на европском континенту, а њена политика у прошлости доскоро се подударала са арапском политиком. У ствари, она је држава која може да прави равнотежу у садашњој међународној ситуацији. Ја се питама сада лично, да ли има странака које желе јединство са којима може Српска радикална странка да сарађује по том питању како би национално јединство дошло до изражаја.

Др Војислав Шешел: Постоје две озбиљније партије. Једна је Социјалистичка партија Србије, Милошевићева, а друга партија је Српски покрет обнове, Вука Драшковића. Целу деценију Драшковић је водио изразито прозападну политику. Био је близак Американцима, Израелу и тако даље. Међутим, у протекле две године он се убрзано мења, он је схватио многе заблуде и разочаран је. У последњој години Милошевићеве власти Драшковић је преживео два атентата.

На једном путу је организовано пресретање камионом кола у којима се возио. Драшковић је случајно преживео, а четири његова сапутника су погинула. А онда је на њега пуцано после шест месеци у Црној Гори. Драшковић је био убеђен да је то Милошевић организовао, а сада је схватио да је то дошло са друге стране, јер Ђинђић, председник Владе Србије, данас штити атентаторе на Драшковића, иако се познато зна ко је организовао, ко је извео атентат, главне организаторе Ђинђић штити. Да је то заиста организовао Милошевић, онда би Ђинђићу био интерес да се то расветли.

Сама чињеница да је Америка успела да врбује неколико кључних полицијских генерала говори колико је продрла у наш систем. И чланови тајне полиције који су учествовали у атентатима инструментализовани су од западних обавештајних служби, тако да са Драшковићем у последње време сарађујемо против садашњег режима.

Постоји већи број малих странака, ми све покушавамо окупити, али оне нису нарочито значајне. Ми ове године имамо сигурно председничке изборе и постоји једна варијанта да на тим изборима за председника Србије ја будем јединствен кандидат Српске радикалне странке, Социјалистичке партије Србије и Српског покрета обнове. Ако будем заједнички кандидат онда сигурно побеђујем. Е сада ту треба мало и сујете ускладити.

Питање: Желим вам успех. Када су западне силе под руководством Сједињених Америчких Држава вршиле агресију на Југославију ми смо сви знали да је сценарио који је спреман већ примењиван према Ираку 1991. године.

Од информативне кампање, лажи, и агресија на Југославију је била агресија на све мирољубиве земље света. Ми смо мислили да су Југословени узели у обзир и користили искуство Ирака. И ми смо пратили неке промене које су Југословени применили у том супротстављању. Међутим, и ми смо се изненадили како је одједном све пало.

Даље ме занима ваше мишљење да ли је један од разлога за тај неуспех слабљење унутрашњег јединства и који је вид слабљења: етничка припадност, где господин Милошевић није могао да је појача као што је раније могао господин председник Тито. А на крају, да ли има неки нови Тито који може да ојача Југославију? Хвала.

Др Војислав Шешел: Па, за разлику од колеге комунисте, ја не бих желео новог Тита. Јер Тито је био комуниста, а ја сам националиста.

Мигати: Не, ја нисам мислио идеолошки, него као национални лидер.

Даље цепање Југославије

Др Војислав Шешел: То је веома тешко сада прогнозирати како ће се даље ствари развијати. Очигледно је да нам сад цепају Југославију, више неће бити Југославије. Сада се импровизује нека заједница Србије и Црне Горе каква никада нигде није постојала, а циљ је да нам Американци директно контролишу војску и дипломатију преко такве творевине. Ви Тита памтите по његовој спољној политици и та спољна политика је била веома успешна. Тито нам је ство-

рио блиско пријатељство са многим народима и државама, али Тито је правио велике грешке у унутрашњој политици. Тито је Југославију трансформисао у федералну државу, а онда је давао све више ингеренција федералним јединицама и у тренутку Титове смрти већа је власт била у федералним јединицама него на савезном нивоу.

Када сам улазио у коалицију са Милошевићем ја нисам хтео да будем потпредседник Савезне владе, јер тамо нема скоро никакве власти. Моји заменици су тамо ишли, а ја сам био потпредседник Републичке владе Србије, јер је ту сва власт концентрисана. Тито је својим уставом припремио услове за лагано разбијање Југославије. А Тито је имао толики ауторитет да је могао да креира јединствену земљу коју нико не може разбити.

Зашто је то Тито урадио? Можда зато што је био Хрват. Он је хтео Југославију док је он жив, а када умре створио је услове да се Југославија што лакше разбије. То ће историја тек да процењује, ко је све на то утицао, каква је била његова веза са Черчиллом, са Ватиканом и тако даље. То је све још доста непознато.

Ми, у току рата, апсолутно никада нисмо били нејединствени. Милошевић и ја смо се скоро сваки дан састајали, потпуно јединство смо постигли све до момента када је он одлучио да капитулира и у томе су му помогле опозиционе прозападне странке. Сви су у парламенту гласали за прихватање плана Черномирдин-Актисари и окупацију Косова и Метохије, осим моје Српске радикалне странке. Наше нејединство се десило месец дана пред изборе. Милошевић је био под утицајем лоших саветника. Ко зна ко му је све правно анализирао.

Он је био убеђен да сигурно сам побеђује и хтео је нашу партију да ослаби и зато је кренуо у напад. Завршница предизборне кампање претворила се у сукоб између Социјалистичке партије Србије и Српске радикалне странке. Прозападна опозиција је имала несметан простор. То је главни узрок пораза. Ја опет понављам, лично сам убеђен да нисмо допринели том сукобу, али када смо нападнути ми смо жестоко узвратили. Резултат је био Милошевићев тоталан пораз, а велико слабљење наше партије. Због тога је наша партија добила два пута мање гласова него што уобичајено добијам. Ми смо имали тада 11 одсто, а раније смо имали више од 20 одсто. У овом тренутку процењујемо да смо већ прешли 20 одсто сами. Са социјалистима и Драшковићевим Српским покретом обнове у стању смо да сигурно прегази-мо прозападне партије.

Др Шешел: „Најважније је сачувати унутрашње јединство да би се Американци победили. Ако вас изнутра не разбију на фронту вас никада неће победити. Унутрашње јединство сузбијање свих врста субверзивног деловања и објашњавање народу свих пропагандних замки које долазе са Запада. То мора стрпљиво људима да се објашњава. Нажалост, моја земља је у таквој ситуацији да наш негативни пример може бити поука за вас. И велика предност Ирака је што на челу државе имате веома способног државника, Садама Хусеина, који је благовремено прозreo све америчке намере, на време схватио и адекватно им се супротставља. И зато Американци највише мрзе вашег председника”.

Др Војислав Шешељ је дао интервју
Ирачкој новинској агенцији ИНА, 8. маја 2002. године

ПОДРЖАВАМО ПРАВЕДНУ БОРБУ НАРОДА ИРАКА

*Говорићемо нашим грађанима о ирачким успесима у пробијању блокада и санкција, као и о ирачком јединству и одлучности у одбрани земље од агресије
Наставићемо да пружамо подршку палестинском народу, над којим се већ деценијама проводи геноцид од стране Израела*

Новинар: Какве ће бити активности ваше партије у Југославији после Седме багдадске конференције поводом одлука Багдадске конференције?

Др Војислав Шешељ: Наша партија, Српска радикална странка, интензивираће своју политичку борбу против новог светског поретка, против глобализма, против америчке хегемоније и доминације. У нашој земљи на власти је проамерички режим који је на власт дошао пучем и ми се надамо да ћемо још ове године тај режим да оборимо.

Наша партија ће штампати завршну декларацију Багдадске конференције и издати специјално издање партијских новина, како би грађани наше земље били упознати. Ми ћемо наставити у свим медијима да подржавамо праведну борбу народа Ирака под вођством председника Садама Хусеина. Говорићемо нашим грађанима о ирачким успесима у пробијању блокада и санкција, као и о ирачком једин-

ству и одлучности у одбрани земље од агресије. Наставићемо да пружамо подршку палестинском народу, над којим се већ деценијама проводи геноцид од стране Израела.

Све наше активности у том погледу одвијаће се, дакле, у континуитету са нашим претходним деловањем.

Новинар: Шта мислите о одлуци председника Садама Хусеина да за месец дана обустави производњу нафте и продају нафте западним земљама?

Др Војислав Шешељ: Ја мислим да је то велики гест хуманизма и пожртвовања ирачког лидера и доказ да ирачки народ дубоко саосећа са патњама Палестинаца и да никада Палестинце неће оставити на цедилу. Када би све друге арапске земље тако искрено подржавале палестински народ агресија и геноцид би били обустављени. Израел има потпуну америчку подршку у спровођењу тог геноцида, а нажалост још увек има арапских режима који следе америчку политику.

Изјава др Војислава Шешеља за Ирачку државну телевизију, дата 8. маја 2002. године: „Конференција се ове године одржава у веома осетљивом тренутку појачаних агресивних прејихи Америкаца према Ираку и неким другим слободољубивим државама и народима. Ми својим присуством изражавамо солидарност са ирачким народом, председником Садамом Хусеином, али и своју одлучност да се супроставимо америчком новом светском поретку, глобализму и империјализму, да покажемо да се слободољубиви народи не могу покориши, ни помириши са ројством.

Сваке године се на Багдадској конференцији појављује све већи број представника разних политичких партија, политичких покрета, што показује да основна идеја коју је покренула Багдадску конференцију добија све више присталица.”

Делегација Српске радикалне странке
разговарала је са потпредседником парламента Хамедом Ел Раувијем

ПРИЈАТЕЉСКИ СУСРЕТИ ОД КОРИСТИ ЗА НАРОДЕ ОБЕ ДРЖАВЕ

**Ваша осећања и љубав коју имате према господину предсенику нас задивљује
Ваша љубав према Ираку и ваше образовање и познавање ирачких ставова и проблема које сте
више пута на делу показали**

**Ми сада имамо потпуно поверење у оно што ви радите, драги пријатељу и уважени професоре
Шешел**

А у исто време желимо добродошлицу вашим колегама из Скупштине

Хамед Ел Рауви: Како сте?

Др Војислав Шешел: Добро, хвала на питању. Надам се да сте и ви добро. Ми смо за кратко време већ трећи пут у вашој лепој земљи и сваки пут примећујем значајан напредак. Очигледно је да Ирак све успешније савлађује санкције и блокаде. А како учестало долазим осећам се као код куће.

Хамед Ел Рауви: Добро сте дошли ви и јесте као код куће. Господине Шешел, ви сте нама веома драг пријатељ и пријатељ Ирака, а ми смо веома срећни кад год се сретнемо са вама и вашим колегама из делегације у згради Скупштине Ирака. А наше пријатељство су обележили многи сусрети и ми имамо много тога заједничког. Прва заједничка ствар је наше заједничко супротстављање глобализацији и доминацији и супротстављање америчкој агресиви према Ираку и Југославији. А увек имамо заједничке тачке за пријатељство, за сусрете и за заједничку активност која ће бити од користи за наше народе и државе.

Ако Бог да оно што сте приметили у Ираку да исто почне да се дешава у Југославији, и то захваљујући вашем личном напору и напору ваше партије и свих патриотских снага. Добро сте нам дошли, и ви и ваше колеге, у зграду Народне скупштине. Желимо вам леп и угодан боравак у Багдаду и надамо се да су наши пријатељи и браћа дошли да задовоље све своје жеље и очекивања од те посете Багдаду.

Др Војислав Шешел: Господине потпредседниче и драги пријатељу, постоји још много индиција које показују да ћемо врло брзо имати шансу да променимо власт у нашој земљи. Прозападни, проамерички марионетски режим пропао је на свим пољима. У економији су потпуно неуспешни, Американци су их слагали, социјална ситуација је много, много гора него што је била раније, а државом влада мафија. Народ је дубоко незадовољан, а наша популарност нагло расте тако да смо сада заиста велики оптимисти.

Хамед Ел Рауви: То ће бити награда после свега.

Др Војислав Шешел: Ми желимо и овом приликом да изразимо солидарност са братским ирачким народом, да изразимо поштовање ирачком председнику, Садаму Хусеину, јер у савременом свету Ирак предводи борбу против глобализма и новог светског поретка и ирачка борба је бораба свих слободољубивих народа света. И победа у тој борби биће победа свих нас.

Хамед Ел Рауви: Ваша осећања и љубав коју имате према господину предсенику нас задивљује. Ваша љубав према Ираку и ваше образовање и познавање ирачких ставова и проблема које сте више пута на делу показали. Ми сада имамо потпуно поверење у оно што ви радите, драги пријатељу

и уважени професоре Шешел. А у исто време желимо добродошлицу вашим колегама из Скупштине. И то представља став наш према српском парламенту. А нормално је да наши сусрети имају велики значај.

Изражавам захвалност вашем председнику партије који нас је упознао са новим пријатељима.

Ми смо спремни да развијамо наше парламентарне односе у свим областима. Ми можемо да развијемо однос тако да једна ваша парламентарна делегација дође у Ирак, или да ми једну парламентарну делегацију пошаљемо у Београд.

У Скупштину под притиском

Др Војислав Шешел: Ми бисмо врло радо угостили парламентарну делегацију Ирака. Наша партија има посланичку групу и у Савезној и у Републичкој скупштини. Ми сада

имамо прозападни, проамерички режим у Београду и тешко би било постићи да то буде позив парламента. Али ми вас позивамо да дођете на позив наше партије, а то би била посета и партији и савезном парламенту и републичком парламенту, али бисмо договорили сусрет и са парламентарним групама које желе пријатељство са Ираком. То би добро било с обзиром да од септембра 2000. године ниједна званична делегација из Ирака није била у нашој земљи.

Хамед Ел Рауви: Свакако вам се захваљујемо на том позиву, ми знамо да је ваше гостопримство беспрекорно, јер смо више пута били ваши гости, само би било добро ако бисмо ушли у парламент по протоколу, а што се тиче посете партији ту нема проблема.

Др Војислав Шешељ: То би била посета у парламенту, у згради парламента и савезног и републичког. Ја не могу гарантовати да би председник парламента хтео да се сретнете, јер је он проамерички оријентисан. Међутим, сусрети у самој згради парламента са нашом посланичком групом и евентуално са посланичком групом Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице можда и још неке посланичке групе.

Хамед Ел Рауви: Да ли је могуће да Спољнополитички одбор упуту позив?

Др Војислав Шешељ: У спољнополитичком одбору ми немамо већину. Већину имају прозападне партије. После избора ће све бити другачије. Али ми можемо покренути ту иницијативу унапред знамо исход.

Хамед Ел Рауви: Када ће бити избори.

Др Војислав Шешељ: Ми рачунамо да ће избори бити пре краја године. Они могу да изненаде и да буду ускоро расписани.

Хамед Ел Рауви: Свакако то не мења ствар, ми смо стал-

но у контакту, драго ми је да сте дошли. Може и ваша партијска делегација да гостује код нас, стално ћемо да будемо у контакту није никакав проблем, може да дође ваша делегација из парламента, односно партијски функционери.

Др Војислав Шешељ: То режим не може са спречи, али може медијски да блокира. Пре неких петнаестак дана, ја сам примио све арапске амбасадоре у Београду у згради Савезне скупштине. Све је било по званичном протоколу. Међутим, спречили су телевизијске екипе да то сниме.

Хамед Ел Рауви: То се обично дешава услед западне пропаганде. То исто су радили за време избора када смо били у Београду, они су вршили тако јаку пропаганду тако да су над нама правили две агресије и нису дозвољавали да се други глас чује, само западни. 1990. године, пре агресије, они су 400 сати директе пропагандне активности емитовали против Ирака, преко неколико радио и телевизијских станица и изгледало је да не постоје друге теме сем Ирака и агресије на Ирак. И то значи да су све радио и телевизијске станице на Западу биле усмерене само према Ираку и сигурно ви сада имате таквих активности у вашој земљи.

Др Војислав Шешељ: Ми смо потпуно медијски блокирани већ годину и по дана у Београду. Али ми смо кренули кроз унутрашњост Србије и држимо митинге у већим градовима. Имамо огроман број људи на тим митинзима. Друго, седнице парламента се преносе преко телевизије, а ми смо тамо непрекидно у жестоком сукобу са режимом и у борби аргумената ми увек побеђујемо и то је повратило нашу популарност. Народ је разочаран режимом, а враћа му се поверење у нашу странку. Тако да смо сада у ситуацији да слободно прогнозирамо скори пад режима. Друго, унутар режима су се жестоко сукобили, две основне струје Коштуница и Ђинђић, али се све више појављује и мањих појединачних, тако да је међу њима прави хаос.

Хамед Ел Рауви: Бог ће дати да се иде у правом правцу и то за кратко време. Ми имамо потпуно поверење у вас и ви сте наша велика нада.

Др Војислав Шешељ: Ми смо, екселенција, у знак пажње донели скромне поклоне.

Хамед Ел Рауви: Ви сте нама највећи поклон. Ваша посета за мене је веома битна. Докле остајете?

Др Војислав Шешељ: До недеље.

Хамед Ел Рауви: Скупштина има редовно заседање преко дана, а ми увече имамо војну обуку од шест до осам сати увече. Надам се да ћемо наћи време за још сусрета.

Др Војислав Шешељ: Надам се.

Др Шешељ: „Прозападни, проамерички марионетски режим пропао је на свим пољима. У економији су потпуно неуспешни, Американци су их слагали, социјална ситуација је много, много гора него што је била раније, а државом влада мафија. Народ је дубоко незадовољан, а наша популарност нагло расте тако да смо сада заиста велики оптимисти”.

Делегација Српске радикалне странке разговарала је са Харетом Хашалијем, директором бироа за међународну сарадњу БААС партије Ирака

ИНТЕНЗИВИРАЊЕ САРАДЊЕ ПАТРИОТСКИХ СТРАНАКА

Веома смо срећни када сте међу нама
Ваше лично присуство на овом састанку, по мом мишљењу, има велики значај
Порука коју има Багдадска конференција је заиста постала светска порука
Када учествују, односно, долазе лидери као што сте ви и попут вас, порука коју упућује конференција је јача и онда има и тежину

Др Војислав Шешељ: Седма конференција је била веома успешна, видим да је било много више делегација него прошли пут, значи, да се све више и више шири, да се све више земаља укључује у њен рад.

Ми смо, господине Хашали, данас последњи дан у Ираку и ја, у име делегације Српске радикалне странке, захваљујем пријатељској БААС партији на срдачном братском дочеку. Ми бисмо желели што пре делегацију ваше партије у нашој земљи када вама буде одговарало. Ми ћемо наставити наше едукацијске односе, ми ћемо учинити као и до сада све што је у нашој моћи да у српској јавности, а и у наступима пред страним новинарима подржавамо борбу ирачког народа, наставићемо да подржавамо и борбу палестинског народа, а у нашој земљи борићемо се што пре да будемо власт. А како сада ствари стоје тај дан није много далеко.

Ово је наш партијски часопис „Српска слободарска мисао“ где смо у целости објавили књигу Тарика Азиза о Инхикави на српском језику. Када смо били код Тарика Азиза ја сам вам рекао да смо за вас сачували примерак. Ово су наши скромни поклони у знак пажње наше делегације према вама лично.

Др Харет Хашали: Веома смо срећни када сте међу нама. Ваше лично присуство на овом састанку, по мом мишљењу, има велики значај. Порука коју има Багдадска конференција је заиста постала светска порука. Када учествују, односно, долазе лидери као што сте ви и попут вас, порука коју упућује конференција је јача и онда има и тежину.

Др Војислав Шешељ: Када се вратимо у отаџбину ми ћемо у целости да објавимо поруку. И целој овој посети ћемо посветити једно издање наших новина. Наше новине излазе у 20.000 примерака, а ви сте видели у овом броју који смо донели овде, то је већ било у децембру у штампи, објавили смо и комплетну брошуру председника Садама Хусеина, тако да је наша јавност упозната са садржајем. Ми бисмо желели текст уводне речи Тарика Азиза.

Др Харет Хашали: Вероватно ћу вам следећи пут дати на енглеском па ви преведите. Све што данас буде припремљено неће бити званично док Тарик Азиз то не одобри.

Тачно је то што сте рекли да је већи број делегација које су посетиле Конференцију. То је највећи број до сада и такође из највећег броја земаља. Нормално, то укључује и грађане Ирака. И имали смо у посебним тренуцима велики број делегација које због различитих околности нису дошле. Када је тај комитет почео да ради имао је 44 члана, а сада има скоро четири пута више. У овим околностима то показује да струја, односно фронт који се супротставља хегемонизму и империјализму постаје све бројнији. А овога пу-

та нису могли да учествују како су изразили жељу, међутим њихов партијски конгрес се одржавао баш у исто време када и Багдадска конференција иако је прошле године дошла госпођа мада није учествовала у комплетном раду конференције, јер је дошла авионом. Ми смо раније са њима имали одличне односе, али нису присуствовали конференцији.

Међутим, то је показало да је то веома слободна средина и веома демократска. Ја изазивам све који кажу да су они демократе и да су против Ирака, јер Ирак није демократски да нама дозволи да се једном обратимо њиховој јавности. Ако то урадимо они ће одмах да нам ставе лисице. Ја сам схватио став њихове делегације. Дошао је Клинтон захвалио се и рекао ви сте имали потпуну слободу да кажете шта сте имали. Ја се не слажем са тим што сте рекли. Међутим, ја имам своје мишљење, ви тако мислите о вашем друштву. Треба да узмете у обзир да има у вашој земљи људи који другачије мисле, а они су људи који имају цивилизацију која је стара неколико хиљада година, а ваџа цивилизација није толико стара. Можда ће за неколико стотина година бити неке боље прилике. Али, као што ја поштујем ваше мишљење тако и ви треба да поштујете моје мишљење и да допустите да говорим оно што ја желим, јер и ја исто имам своје

мишљење и имам проблема и сугестија. Као што сте ви једна култура, тако ја имам свој начин и своје методе како да се реагује у таквим стварима. Ако би ти прихватио то је онда много добро. Он није коментарисао зато што мислим да је после свог говора имао јаке критике од чланова своје делегације, тако сам осетио да већина није била задовољна.

Није добро да један човек каже људима који има своју веру и своје мишљење да та вера није добра и да је мењају. Ако нам српска вера одреди неке ствари које сматрамо да су добре не може нити један муслиман од нас да тражи да то мењамо. Што се тиче личног понашања, лично понашање нама није много важно. Нико није коментарисао лично понашање председника Клинтона, у било којем званичном контакту. То је ствар америчког народа као што је наша унутрашња ствар, само наша унутрашња ствар. Има велики број људи на Западу који разумеју наше проблеме, понекад нас подржавају, али када износе званично мишљење и онда су контрадикторни.

Ја осећам да као Ирачанин морам да покушам да разумем како људи размишљају и да не тражим од њих да схвате ову ситуацију као што сам ја схватио, само да је разумеју. Ја говорим о два мишљења. Прво да се поштује човек, без обзира колико је тај човек мудар, паметан, колико је велики. Ако Американци једу много, много више од људи у Конгу не значи да Американца много више вреди од човека у Конгу. У ствари то је једина разлика између њих - они једу много, а ови мало. Поготову што има и црних Американца. Зато треба да се поштује сваки човек као човек.

Мора да се схвати да сваки човек можда има друкчије мишљење. Ако успемо да дођемо до таквог договора и таквог разумевања са људима на Западу онда сматрам да је могућ дијалог, а кад има дијалога онда има међуљудске сарадње, разговора и свега осталог и зато је тај састанак за мене, као човека, био веома користан.

Американци нигде немају пријатеља

Др Војислав Шешељ: Досадашња историја је показала да Американци нигде немају пријатеља. Американци имају или слуге или противнике. Ко год не жели да буде амерички слуга постаје противник Америке. Наш народ није желео да буде противник Америке, али му је то наметнуто, јер није хтео да се покори Америци. И после десет година дошао је у кризу и та криза је произроковала промену власти, долазак прозападних режима.

Међутим, та криза је кратко трајала, мање од годину дана и сад је наш народ свестан свега, једва чека да обори овај прозападни режим јер Америци апсолутно ништа не верује. Ја сам сигуран да ни ирачки народ није желео то непријатељство. Али не може Америка да управља судбином Ирачана. И друго, Американци су успели неке друге арапске народе да подведу под контролу, али Ирачани су најтврђи орах који Американци не могу сломити а зубе ће поломити.

Др Харет Хапшали: Ја се слажем потпуно са вама, као што сте рекли, нема никаквог непријатељства између ирачког народа и америчког народа. Међутим, невидљива снага која одлучује о америчкој политици је створила то непријатељство. Исто је то непријатељство и против Југославије и против арапске нације.

Ви чујете како онај војни српско-амерички конфликт... И има тамо нешто што се зове невидљива влада.

Др Војислав Шешељ: Комитет 100, група 99.

Др Харет Хапшали: Они представљају сасвим нешто другачије од интереса америчког народа као народа. Можда амерички народ има користи од тога, на пример, бољи стандард живота, међутим, амерички грађанин да би имао стандард мора да ради као магарац. Мора да ради дуго времена, и мора да се умара много, ако не ради тако онда ће га избацити напоље. Тамо га нико не штити сем капитала. То је чињеница, сад у Америци има много контролисаног капитала.

Америчко непријатељство према Југославији, према Арапима и другим народима света, као што ми кажемо, то је неки сасвим специфични, односно лични интерес и им морамо исто да се супротставимо, немамо други начин.

Америка глуми расну толеранцију

Др Војислав Шешељ: Америку ће да униште унутрашње противречности, јер Америка је у дубини душе расистичка. Она само глуми расну толеранцију што је ствар за америчке филмове.

Међутим, ја сам био три пута у Америци. Тамо су белци европског порекла и црнци два потпуно одвојена света. Али нису ни сви Европљани у том повлашћеном положају, само Германи. Тамо су Италијани и Шпанци прилично маргинализовани, словенски народи, Арапи, Кинези, тако да је Америка једна темпирана бомба која мора експлодирати. Америка нас увлачи у расне сукобе, у верске сукобе. Где год се она умеша пролива се крв, тако да сам ја убеђен да ће се Европа све више будити, да ће се томе супротстављати, мада је то један дуг процес и треба дочекати да се он реализује. Ми смо убеђени да ће тај процес да се изведе до краја. Ми се надамо да садашњи режим у нашој земљи неће изазвати катастрофално лоше последице по наше међусобне односе. Надамо се, чим се промени власт да ћемо санирати сву штету и да ћемо наставити још интензивнију сарадњу.

Мислим да је тај тренутак ту непосредно пред нама. Наравно, биће још много, много великих проблема код нас, али на проблеме смо навикли, проблеми нас чине јачим. Најтежа ситуација је била крајем 2000. године.

Што се наше партије тиче све слободније дишемо. Ови чланови наше делегације, двојица су народни посланици, господин Вељковић, господин Марјански, а господин Дунчић, секретар делегације, је наш активиста у Новом Саду. То су људи који се баве бизнисом. Они су посетили одређена привредна министарства. Наравно, ја им се у то не мешам јер што се тиче бизниса све на истим принципима мора да буде. Али интересантно је да је у Министарству за пољопривреду господин Марјански нашао лиценцу своје фирме што за мене значи да је његова фирма веома озбиљна. Кад сам претходна два пута био у Ираку наши ирачки пријатељи су непрекидно понављали да је неопходна и економска сарадња. Ја морам признати да сам од тога бежао, бојао сам се компликација и тако даље. Међутим, сам сам одабрао ове људе који су високи страначки функционер како бисмо отпочели и економску сарадњу. Наравно, та сарадња мора бити строго на економским принципима. Ми не тражимо никаква поклањања, ниједан посао на штету Ирака, само оно што је економски правилно.

Др Харет Хапшали: Ми сматрамо да ту нема проблема и да мора тако да буде јер однос који је између нас и вас има дубоке корене и ми смо поносни на вас и на ваше ставове. Ми помно прагимо оно што се дешава у Југославији и важну улогу коју ви играте у томе. Ми смо поносни што имамо односе са вашом странком. То је веома добро. Захваљујем вам на посети и разговору, а ја још увек памтим и никада нећу да заборавам ваш дочек у Југославији. Ја сам поносни на ту посету и време проведено са вама и што сте нам пружили прилику да посетимо Нови Сад и да видимо штету НАТО агресије.

Др Војислав Шешељ: Ја се надам да ћете што пре доћи у нашу земљу. Иако смо ми још увек опозициона партија ви ћете осетити колика је наша политичка снага, популарност у народу, посетићете и савезни парламент и републички парламент службено, по протоколу, а наравно ту постоји могућност и да се видите са делегацијама других партија, тако да би та посета била корисна.

Ја вам овога пута испред делегације Српске радикалне странке упућујем позив да са вашим сарадницима дођете у посету нашој земљи. Ми се можемо прилагодити сваком временском термину који вама одговара.

Др Харет Хапшали: Најважније је да се ми сретнемо и да имамо сарадњу. То је важно и захваљујем се.

Говор господина Тарика Азиза, председника Комитета за праћење и координацију Багдадске конференције на отварању седмог заседања у уторак, 7. маја 2002. године

АМЕРИЧКИ ИМПЕРИЈАЛИЗАМ ОПАСНОСТ ЗА МИР У СВЕТУ

Чињеница је да ирачки суседи јавно кажу да Ирак не представља претњу за њих, него да америчка војна агресија на Ирак представља претњу безбедности и стабилности у њиховим земљама и целом подручју.

Проблем је онда у америчкој агресивној политици, а не у Ираку

Поздрављам вас на овом састанку и желим добродошлицу свој браћи и пријатељима, учесницима ове конференције поготово оним који учествују први пут као што су:

Из Малезије госпођа Шахразад Абдиллалил - министарка за питање жене и породице, потпредседница за питање жена у партији АМИНО. Из Канаде члан канадског парламента Савенд Робинсон. Из британске делегације, која има личности које су учествовале раније (Џорџ Галони, Лорд Николас Реј, Кири Полард) Боба Воринга који учествује први пут, а члан је парламента. У делегацију су укључене и личности из јавног информисања. Из Русије Сергија Бабурин - председник Руске адвокатске коморе, Игор Радојов - бивши министар одбране - потпредседник Руске народне патриотске партије, Михаил Мусијев - бивши министар одбране, Анатоли Голојордов - бивши начелник генералштаба. Из Либана господин Монх Ел Солх. Из Алжира Али Садик - Партија националног ослободилачког фронта Алжира. Из Италије свештеник Џон Мари Биндамин. Из Француске - Ев Роањик - Удружење деце света. И госпођа Уисал

Алдеиди -Туниска демократска уједињена партија. Госпођа Наталија Трејанка - члан украјинског парламента - председник Социјалистичке партије. Из Грчке се очекује долазак госпође Марије Пусије - председнице Папандреовог института.

Такође, поздрављам сву браћу која стално учествују на нашим састанцима.

Желим да изложим најважнији догађај који се догодио од нашег шестог састанка, прошлог новембра, што се тиче Ирака, Палестине и главних светских питања.

Што се тиче Ирака:

У претходном периоду десиле су се важне ствари у корист праведног ирачког народа.

Ова питања су добила арапски и светски значај и третман најбољи до сада и на светском нивоу.

Активности које су се догодиле у претходном периоду у арапском свету и свету уопште потврђују ову чињеницу. Такође је потврђена подршка ирачком питању. Ширење уче-

пћа у Комитету за праћење и координацију важна је потврда тога.

Напредак у побољшању арапских односа

- На арапском нивоу десио се важан напредак у побољшању арапских односа на Бејрутском самиту. Самит је тражио окончање санкција Ираку и одлучно одбацио било коју војну агресију на Ирак.

Ирак је успео да потпише уговоре о слободној трговини са многим арапским земљама и то је доказ да арапске владе поред арапског народа желе да се окончају санкције и да се врате у нормалне односе са Ираком.

- Међутим, претходни период је забележио веома опасно појачање америчког агресивног курса према Ираку. Американци говоре јавно, са потпуном ароганцијом, о њиховим плановима да почну војну агресију широког домета на Ирак чак оружану инвазију на Ирак ради промене режима.

- Такво појачање агресивне америчке политике представља веома опасну појаву не само за Ирак већ и за све независне земље у свету.

- Америчка политика агресије према Ираку резултат је независног политичко-економског става партијског ирачког руководства.

- Сви остали изговори су лажни изговори.

- Амерички председник каже да Ирак представља претњу својим суседима. Чињеница је, међутим, да Ирак има добро односе са својим суседима, искрено и озбиљно ради на решавању свих проблема са њима на миран начин. Као што се десио на Бејрутском самиту.

- Чињеница је да ирачки суседи јавно кажу да Ирак не представља претњу за њих, него да америчка војна агресија на Ирак представља претњу безбедности и стабилности у њиховим земљама и целом подручју. Проблем је онда у америчкој агресивној политици, а не у Ираку.

- Тој америчкој агресивној тежњи треба да пружи отпор и супротставе се све независне земље које теже миру и правди, као и сви часни и слободољубиви људи света.

- На овом састанку ћемо објаснити активности које на-

меравамо да чинимо у следећем периоду против америчких агресивних планова, активности против неправедних санкција и раду на пробијању ових санкција на све могуће начине.

Злочини пред очима читавог света

Што се тиче Палестине:

- У претходном периоду десиле су се у Палестини веома важне и веома опасне ствари.

С једне стране, у овом периоду се десио веома важан развитак палестинског Интефада против ционистичке окупације и развитак метода палестинске борбе.

С друге стране, достигли су кулминацију метод убијања и уништавања које врши ционистички идентитет против палестинског народа. Стравични масакр који се десио у Ценину био је злочин проти човечанства. Такође, остали злочини који су учињени и који се још чине у свим палестинским градовима и селима.

- Потпуно је јасно да је ционистичка влада прекршила све међународне законе. Хуманитарни међународни закон у облику који је достигао врхунац ароганције не базирајући се на све норме и хуманитарне принципе. Ти злочини су се десили пред очима читавог света. А многи од њих су објављени на ТВ екранима, иако су све слободољубиве земље и све снаге слободе, независности и правде најоштријим речима осудиле ове ционистичке злочине. Међутим, ови догађаји су открили на најјаснији начин злочиначки савез између америчког империјализма и ционистичког идентитета, где је америчка администрација са потпуном дрскошћу и ароганцијом стала на страну владе ционистичког идентитета оправдавајући њене злочине и од било ког озбиљног потеза међународних институција а поготово Савета безбедности.

- То је откривало на широком, опасном плану двоструки аршин који користи администрација зла Америке према међународним питањима а нарочито према палестинском питању и ирачком питању.

- Овај опасан развитак империјалистичког курса позива све независне државе и све слободољубиве људе света на међусобну солидарност и да се супротставе овој опасној империјалистичкој политици свим средствима и у складу са околностима и могућностима свог народа и сваке државе.

Амерички империјализам је сада достигао највећи ниво агресивности и то је велика опасност за мир и стабилност у свету.

- А овде се сећамо значаја позива који је упутио председник Садам Хусеин 1999. године и неопходности сакупљања и солидарности између независних држава како би апсорбовали и вршили отпор против ове отворене диктатуре једног пола Америка против свих народа света.

Ово што се дешава против Ирака, против палестинског народа и авганистанског народа и оно што се десио у Југославији и отворено и дрско мешање у унутрашње ствари независне државе, као што се десио у покушају америчког државног удара у Венецуели сви ови догађаји алармирају опасности и позивају све нас на обзирност и усмеравање ка солидарности и заједничкој акцији.

И у тој области ми потврђујемо значај наставка борбе против глобализације. Глобализација је нови облик империјализма и опасан покушај доминације над економијом народа и његовом независном политичком и културном избору.

Ово је у најкраћим цртама ситуација у Ираку, Палестини и читавој међународној арени коју смо доживели у претходном периоду.

Ово је развитак који заслужује пажњу и активан рад како би владали истински мир и правда у целом свету.

Ово што покушавамо да продискутујемо и анализирамо на овом нашем састанку.

Хвала.

**Излагање Живорада Игића, члана Извршног одбора
Главног одбора Социјалистичке партије Србије на Багдадској конференцији**

САВРЕМЕНИ ПИРАТИ НЕ БИРАЈУ СРЕДСТВА

Желели бисмо да видимо да су сви народи на свету слободни, хоћемо да наставае своју праведну борбу, а посебно желимо нашој браћи у Ираку и руководству Ирака да истрају у својим најорима да сачувају своју слободу, независност и суверенитет

Поштовани и драги ирачки пријатељи, изузетна ми је част што могу да вас, у име Социјалистичке партије Србије и више стотина хиљада њених чланова, најсрдачније поздравим и овој конференцији пожелим пуно успеха у раду.

Посебно ми је задовољство што могу да вам пренесем велике пријатељске и братске поздраве оснивача и председника Социјалистичке партије Србије, Слободана Милошевића.

Нажалост, ти поздрави вам нису упућени из Београда, већ из затвора у Шевенингену, у Холандији, где се већ пуних десет месеци налази заточен вишегодишњи председник Републике Србије, доскорашњи председник Савезне Републике Југославије и председник највеће опозиционе партије у Србији и Југославији - Социјалистичке партије Србије, Слободан Милошевић. Чињеница је да се Слободану Милошевићу суди само зато што је стао у одбрану своје земље и у одбрану од глобалне агресије коју персонификује НАТО, чини га универзалним симболом отпора агресији, насиљу, терору и неправди, који данас, нажалост, све више притискају човечанство.

Суђење у Хагу Слободану Милошевићу је, стога, снажна претећа порука свим мирољубивим и правдољубивим државама и народима и њиховим актуелним и будућим председницима да ће исто тако да прођу уколико се усуде и одваже да се супротставе насиљу и терору те глобалне насилничке и терористичке НАТО организације.

Почело се са идејом „новог светског поретка“, идејом света стабилног, уређеног, света у коме се свуда поштују људска права и политичке слободе и у коме све земље и народи имају обезбеђено место, лишено дискриминације и потчињености.

Међутим, већ после првог судара са непокорним, национално сувереним државама, на сцену је ступила идеологија глобализма. У ствари, идеологија тајних светских центара моћи који своје посебне интересе представљају као општељудске.

Тек онда, када су такозвани нови светски поредак и његова идеологија - глобализам, почели све јасније да испољавају свој основни циљ - светску доминацију и диктатуру у међународним односима, јасно се показало да иза свих тих лепих речи и фраза стоји ружно лице империјализма.

Социјалистичка Федеративна Република Југославија најпре, а потом и Савезна Република Југославија, биле су међу првим жртвама тог новог империјалистичког налета.

Уз помоћ домаћих сепаратиста и уз потпору бруталних економских санкција, разбијена је једна земља која је до тада била значајан фактор и узор стабилности на југоистоку Европе и у Европи у целини.

Велике људске жртве, тешка материјална разарања, милион расељених лица и разне друге невоље, нису, међутим, задовољиле западне „демократе“ и „борце за људска права“. Бруталном силом кренули су и на скраћену Савезну Републику Југославију.

Година 1999. остаће у историји 20. века, у његовим мирнодопским годинама, записана као једна од најтамнијих мрља, када се једна економски и војно најснажнија сила на свету - НАТО алијанса сручила на једну малу, економским санкцијама и стотинама хиљада избеглица, изнурену земљу.

Повод је био наводно спречавање наводне хуманитарне катастрофе једне националне мањине у једном делу Србије и Југославије - албанске националне мањине на Косову и Метохији, а разлог нескривени империјалистичко-колини-

јалистички апетити пропагатора „новог светског поретка“ и глобализације.

Пуних 78 дана и ноћи, од 24. марта до 10. јуна 1999. године, трајала је оружана ваздушна агресија на Југославију. Оружана агресија 19 земаља НАТО-а, које су, заједно, у односу на Савезну Републику Југославију, војнички биле јаче 37 пута, а економски чак 676 пута. Извршено је преко 30.000 ваздушних напада и бачено 25.000 тона бомби, 2,5 килограма по глави становника у просеку. Највећа штета, она коју нико не може да надокнади су људски животи. Савремени варвари, ваздушни пирати 20. века, нису бирали жртве. Убијани су путници у возовима и аутобусима, радници у фабрикама и ратари на пољима, ученици у школама и деца у вртићима, лекари и пацијенти у болницама, новорођенчад у породилиштима, грађани у својим домовима, новинари у редакцијама...

Да би у свему томе иронија била већа агресија је названа „Милосрдни анђеол“, а ето, какво је „милосрђе“ једној земљи и једном народу донео тај „анђеол“. Био је то велики ударак Уједињеним нацијама које су пред очима целог света девалвиране и искомпромитоване од стране једне одметнуте војне силе која је светску организацију, тај замишљени светски парламент слободних, независних и равноправних држава и народа, до крајњих граница понизила и деградирала.

То понижење и та деградација настављени су и још више продубљени онда када је, одмах после оружаног „Милосрдног анђеола“, на Косову и Метохији инсталиран други, „миротворни“, „Милосрдни анђеол“ оличен у такозваним међународним безбедностним снагама и Цивилној мисији Уједињених нација.

Уместо да успостави ред и мир на Косову и Метохији, такозвана мировна мисија Уједињених нација, у којој 90 одсто састава чине земље НАТО-а, омогућила је успостављање такве владавине насиља и терора, какву српски народ никада до тада није доживео.

За само три месеца са Косова и Метохије је прогнано преко 360.000 Срба и грађана из редова националних мањина и етничких група неалбанске припадности.

Духовни геноцид, који су извршили за тако кратко време и на тако малом простору, у срцу Балкана и у срцу Европе, на самом крају 20. века, није до сада забележен у нератној, мирнодопској историји човечанства.

Југославија, и она некадашња СФРЈ и ова садашња - СР Југославија, пример је жртве нескривених војних, економских и територијалних апетита твораца и заговорника идеологије глобализма. Истовремено, то је и њихова јавна порука и претња, Сједињених Америчких Држава пре свих, свим оним земљама и народима да ће тако проћи уколико се супротиве и не покоре тој идеологији. Али, то је претња, сада истина још недовољно видљива, и самој Европи, уснулој Европи, која је себи, на примеру Југославије, у првом реду, допустила да буде колективни лакеј за чишћење крвавих чизама милитантног америчког империјализма.

Већ много година и Ирак и Југославија су били жртве дуплих стандарда, исто као што су то Палестина и многе друге земље у свету.

На државама и народима света, у првом реду на оном правдољубивом и мирољубивом делу света, који се залаже за свет слободних, независних и равноправних држава и на-

рода, jeste da dignu svoj glas i suprotstavi se tom planetarnom zlu diktata i nasilja koje preti da u svoje okove eksploatacije i svakovrsne potčinjenosti stavi sve što tom zlu stane ili pokuša da stane na put.

У том смислу ми ћемо учесницима овог скупа, на последњој седници, понудити нацрт саопштења у којем се тражи ослобођење нашег председника Слободана Милошевића и укидање нелегалног трибунала у Хагу.

Излагање Драгане Кузмановић, портпарола Југословенске левице, на Багдадској конференцији

ПОДРЖАВАМО БОРБУ ИРАЧКОГ НАРОДА

Никада већа опасност слободном свету у његовој историји није претила него што је претња од америчког империјализма

Поштовано председништво, Поштовани пријатељи ирачког народа, дозволите да вам се захвалим за част коју сте нам указали да се данас нађемо међу вама и да вам у име делегације Југословенске левице пренесемо искрене поздраве и најбоље жеље руководства, председника проф. др Мире Марковић и свих чланова наше партије.

Наша партија је у својој политичкој оријентацији дефинисала нови светски поредак као облик медијске, политичке, економске, културне, државне и војне окупације. Оптукујући вас лажно, због тобожњег страха од производње биолошког оружја, ваша храбра земља и поносни ирачки народ годинама се налазе под санкцијама, без хране и лекова, засипани бомбама. А они свим врстама оружја свакодневно убијају слободољубиве народе света.

Ових дана су пале маске о мотивима највећих злочина према вашој земљи у историји силе и неправде. Први човек Сједињених Америчких Држава, Џорџ Буш, јавно је признао да се, у ствари, не ради ни о биолошком оружју ни о атомској опасности, већ да је главни стратешки циљ свргавање председника Садама Хусеина, који не дозвољава да његова земља и грађани буду америчке слуге и неће да жртвују слободу, част и славу историју свог поносног народа. Та истина о јасним намерама Бушове администрације ставља председника Хусеина и ирачки народ у сам врх мученика и јунака света, а углед, симпатије и дивљења читавог родољубивог света достижу огромне размере.

Цену вашег херојства и националног отпора, југословенски народ најбоље разуме и зна, јер смо имали сличне судбине пред империјалном моћи Америке и других великих сила, које не чују плач ни ирачке, ни југословенске, ни палестинске деце.

Наша земља је, као што знате, била десет година под санкцијама само зато што нисмо хтели да се одрекемо националног суверенитета и демократски изабране власти на челу са Слободаном Милошевићем. Затим је следила агресија највеће војне силе у историји света, на једну малу земљу на Балкану, НАТО алијансе која је 78 дана и ноћи убијала људе, жене, децу, рушила школе, болнице и фабрике, како би нас силом покорила и на власт довела своје плаћенике и националне издајнике. У мојој земљи су то успели. Кидаповали су председника Милошевића, наредивши полицији да туче народ који је био испред његове куће, спреман да га сопственим животима брани. Нас левичаре прогоне, хапсе, истерују са посла, из станова, продају нашу имовину. Марионетска влада продаје банке, фабрике, предузећа. Продају нам земљу.

Нека вам наше искуство буде поука да схватите да, чувајући свог председника Садама Хусеина, ви чувате слободу и земљу за своја поколења.

Југословенска левица подржава вашу земљу и ваше руководство у изналажњу нових и ефикаснијих облика борбе против америчког империјализма и у одбрани ваше независности, суверенитета и територијалног интегритета, као и

Без обзира колико је наша борба неравноправна, убеђени смо да наши непријатељи не могу да победе у овој бици, јер не могу да сломају нашу вољу, нашу жељу да преживимо и останемо своји на своме, слободни, независни и суверени. Спремни на сваку сарадњу која не угрожава те виталне интересе нашег народа.

Уз уверење да ће овај скуп бити део доприноса у том правцу, захваљујем вам што сте ме саслушали.

стварању слободне палестинске државе.

Изабацивање америчке валуте из промета и јачање међусобних економских веза слободољубивих и правдољубивих држава, које треба да представљају глобални бедем борбе против новог светског поретка, конкретни су облици ваше нове стратегије.

Југословенска левица сматра да је то од великог историјског и стратешког интереса и да би било не само потребно, већ и неопходно да и друге земље у региону и шире прихвате ваше искуство у одбрани националне и економске слободе у супротстављању агресивном америчком тоталитаризму. На тај начин нафта још више постаје ефикасно средство у одбрани од сила зла.

Такође, тражимо да се ирачком народу укину санкције и плати ратна одштета.

Југословенска левица подржава предлог да се ова значајна конференција посебно огласи са захтевом за ослобађање нелегално угамниченог Слободана Милошевића и против монструозног политичког суда у Хагу.

Поштовани пријатељи, покрет антиглобализације се шири и у њему активно учествују радници, прогресивне партије од левице до деснице, независна и прогресивна интелекција и сви они којима слободу нико не може заменити доларима. То значи да се народ супротставља америчком милитаризму, а тиме изражава и подршку вашој праведној одбрани слободе и правде.

На тај начин ваша БААС партија и храбри ирачки народ, на челу са Садамом Хусеином, уживају поштовање не само левих политичких снага, већ и свих патриотских снага и покрета у свету.

Нека вам то буде инспирација на тешком путу одбране националне части и слободе.

Ових дана је ваш народ још једном показао поверење и част према БААС партији и вашем вођи Садаму Хусеину, славећи његов рођендан као велики и највећи национални празник, чиме сте јасно показали чврсто јединство партије и државе, народа и руководства.

Стратегија окупације света од стране новог светског поретка јесте разбијање управо тог јединства.

Драги пријатељи и драга браћо, по патњама и жртвама и по борби за слободу и одбрану од заједничког непријатеља, желимо вам да и даље останете на челу покрета против фашизације света и у одбрани националне слободе и достојанства храброг ирачког народа, каквог га историја памти и сви потлачени народи света.

И на крају, желим да поручим свету да они који убијају децу, жене, они који се не плаше Бога, да су они зло овог света, да зло станује у њиховим срцима, душама, у њиховој моћи и да то зло сеје несрећу и мржњу и прети да уништи планету.

Морамо заједно победити то зло.

За победу храброг ирачког народа и њиховог вође Садама Хусеина.

Завршни коминике седмог састанка Комитета
за праћење и координацију Багдадске конференције

УЧЕСНИЦИ СУ ПОДРЖАЛИ ЈЕДИНСТВО ИРАЧКЕ И ПАЛЕСТИНСКЕ БОРБЕ

*Учесници Багдадске конференције су усвојили завршни коминике у коме оштро осуђују мон-
стирозне злочине које су окупиционе ционистичке снаге починиле против палестинског народа,
погођену најновије напале, поновну окупирацију градова на Зајадној обали, ојсаду исламских и
христићанских храмова и зграде палестинског председника*

Комитет за праћење и координацију Багдадске конфе-
ренције састао се по седми пут, од 7. до 9. маја 2002, у Багда-
ду под председништвом господина Тарика Азиза, шефа оде-
љења за спољне односе Арапске Баас Социјалистичке Пар-
тије, под слоганом: агресија и ембарго против Ирака у
арапско и међународно питање.

Више од 159 учесника из 34 земље из Азије, Африке,
Европе, Америке и Арапског света окупило се на овом са-
станку, а бројне личности су присуствовале састанку по пр-
ви пут. Окосница састанка били су аспекти праведне борбе
Ирака и супростављања ембаргу и непрекидној агресији.
Такође је било речи о другим кључним међународним тема-
ма које су у вези са борбом за независност, правду и мир ши-
ром света.

Учесници су размотрили регионални и
међународни развој догађаја везан за непре-
кидни амерички ембарго и агресију на Ирак
и побројали активности у протеклих 6 месе-
ци. Учесници су са поносом истакли да арап-
ска и међународна подршка Ираку расте и
са задовољством указали на резултате 14-
тог арапског самита одржаног у главном
граду Либана, Бејруту, у марту 2002, који се
огледају у порасту арапске солидарности и
арапске подршке за укидање ембарга и од-
бацивању сваке претње о нападу на Ирак.
Учесници су такође изразили велику за-
хвалност за став који је заузела арапска ели-
та и широке народне масе да се укине ем-
барго, престане агресија и завера против
Ирака. Састав арапских народних маса до-
шао је до изражаја на седмој конференцији
Арапских народних покрета (Багдад, март
2002), Дванаестој панарапској националној
конференцији (Манама, април 2002), на Ге-
нералној панарапској конференцији (Беј-
рут, март 2002), на Форуму Арапског Демок-
ратсксг и револуционарног дијалога (Каи-
ро, април 2002) и на Арапској парламентар-
ној конференцији (Кафтум, фебруар 2002),
као и на бројним конференцијама и састан-
цима странака и парламената, народних, са-
везних и професионалних организација и
синдиката у многим арапским престоница-

ма, који су послали јасну поруку осовини Вашингтон-Лон-
дон да агресија на Ирак није прихватљива ни под каквим из-
говором, а да ембарго мора бити укинут одмах и без ика-
ких условљавања.

На међународном нивоу, учесници су поздравили наста-
вак активне подршке и солидарности са Ираком, коју пру-
жају многе престонице широм света. У том смислу можемо
истаћи Конференцију савеза стране подршке Ираку и
Арапски савет за мир и солидарност одржане у Багдаду у
мају 2002, и конференцију у Порто Алегреу у Бразилу од 31.
јануара до 5. фебруара која је осудила ембарго против Ира-
ка, као и активности бразилског Револуционарног покрета
8. октобар Форум Сао Паоло (децембар 2001), конференци-

ју у Москви коју је организовала Партија мира и јединства, различите активности које спроводи Комунистичка партија, затим Руска Дума, као и значајне активности које члан британског парламента господин Џорџ Галовеј води против америчке агресије на Ирак, шпанску кампању за укидање ембарга против Ирака, антиглобализацки састанак у Барселони у фебруару 2002, састанак у Китоу у Еквадору у мају 2002, масовне демонстрације у Лондону, Паризу и другим главним градовима, Резолуцију белгијског парламента која тражи укидање ембарга, активности у Индији и Пакистану у том смислу, Коминике који су у „Међународном Хералд Трибјуну” потписале стотине значајних личности из света, 20. марта 2002, и многе друге сличне активности широм света.

Учесници састанка осудили су грозничаву ескалацију америчке претње новом агресијом на Ирак под лажним и неприхватљивим изговором, као и лансирање политичке и медијске кампање са лажном тврдњом да је Ирак наставио

производњу оружја за масовно уништавање и да прети својим суседима. Учесници су са индигнацијом одбацили америчка настојања и отворене изјаве о промени народног, независног режима у Багдаду, ангажовање агената, финансирање терористичких активности и пружања широког публицитета за њих, поступака који се косе са Повешом Уједињених нација, међународним правом и релевантним резолуцијама Савета безбедности Уједињених нација, које траже поштовање суверенитета и територијалног интегритета Ирака. Учесници сматрају да је америчко мешање у унутрашње ствари Ирака чин тероризма и агресије и пуки покушај успостављања страног туторства слободном ирачком народу. Они су одбацили опаки покушај Вашингтона да дода нове услове у МОР (Меморандум о разумевању програма нафта за храну и лекове) кад почне расправа о продужетку 12-те фазе МОР-а крајем маја. Они хоће да се усвоји дугачак списак забрањених артикала као део предлога (лукаве санкције) којима се стеже ембарго, уместо да се дигне.

Ционистички расизам осуђен на пропаст и пораз

Састанак се бавио и садашњим збивањима у Палестини. Учесници су нагласили своју подршку за интифаду пале-

стинског народа против ционистичке окупације и оправдали борбу палестинског народа за ослобађање од те окупације. Они су оштро осудили монструозне злочине које су окупационе ционистичке снаге починиле против палестинског народа, поготову најновије нападе, поновну окупацију градова на Западној обали, опсаду исламских и хришћанских храмова и зграде палестинског председника. Они сматрају да су у избегличком логору у Денину почињени злочини против човечности и да је за те гнусне злочине против цивилила, којима су најмодернијим оружјем рушене куће са читавим породицама унутра, крива америчко-израелска алијанса. Састанак је осудио поступак моћника из Тел Авива, који нису дозволили инспекцију Уједињених нација да обиђе избеглички логор у Денину, чиме су још једном потврдили да су починили злочине против човечности.

Седми састанак је, поред осуде палестинских људских права од стране ционистичких снага уз америчку подршку, тражио и суђење ционистичким ратним злочинцима. Аме-

ричка администрација сматра се саучесником у масакру над одлучним палестинским народом, која је крива политички, правно, морално и материјално.

Учесници Седмог састанка су потпуно уверени да је легитимни отпор палестинског народа против окупације, његова одлучност да постигне потпуну победу, ослободи своју отаџбину и успостави независну државу са Ал Кудзом као главним градом и врати све избеглице кућама, кадар да се супротстави агресивном ционистичком расизму који подржавају Сједињене Државе, јер је он осуђен на пропаст и пораз. Они су подржали јединство ирачке и палестинске борбе, јер оне чине прве ровове у борби против агресије и окупације.

Седми састанак је поздравио став који је објавио председник Садам Хусеин да се пружи свака форма материјалне и политичке помоћи палестинском народу и жртвама ционистичке агресије, свим породицама хероја-мученика, рањеницима

и онима чије су куће у логору Денин порушене и да крену каравани са храном и лековима ка народу који је под опсадом и коме прети уништење.

Састанак је високо оценио одлучност палестинског народа, његова пожртвована, херојска дела која чини под ционистичком окупацијом. На састанку је истакнута пуна подршка националним и неотуђивим правима палестинског народа. Затражено је да се обезбеде све форме хитне помоћи за реконструкцију свега порушеног и за компензацију људске и материјалне штете и за изношење свих чињеница пред међународну јавност и формирање арапских и међународних трибунала за суђење починиоцима ционистичких и америчких злочина, масовних стрељања и расистичких „чишћења”, осуђени су Шаронови злочини и затражене правне мере против њега. На састанку је такође изражена подршка Сирији и Либану, који су суочени са терористичком агресијом и претњама. На састанку је затражена примена параграфа 14 резолуције 687 Савета безбедности Уједињених нација који налаже да се демонтирају оружја за масовно уништавање које поседује ционистички ентитет, како би блискоисточни регион могао бити проглашен зоном без оружја за масовно уништавање.

Резолуција

Седми састанак Комитета за праћење и координацију Багдадске конференције који је одржан од 7. до 9. маја 2002, расправљао је о изречењу бившег југословенског председника Слободана Милошевића, ад хок трибуналу Уједињених нација у Хагу и усвојио је следеће ставове:

1. Састанак не признаје легитимитет поменутог суда, јер су његови мотиви политички и зато што је нелегално формиран.

2. Народ Југославије је једини овлашћен да решава питања која се односе на његову земљу.

3. Председник Слободан Милошевић мора одмах бити пуштен из илегалног притвора, јер је то једини поступак који је у складу са међународним правом и Повељом Уједињених нација.

Багдад, 9. мај 2002. године

Resolution

The meeting of the Baghdad Conference Follow-up and Coordination Committee, convened its 7th meeting on 7th-9th May, 2002, discussed taking former Yugoslavian President Slobodan Milosevic to a UN ad hoc tribunal in the Hague and it has adopted the following:

1. The meeting does not recognize the legitimacy of the said tribunal because its motive is political and it was illegally established.
2. The people of Yugoslavia is the only party that has the authority of dealing with any issue that is relevant to their country.
3. President Slobodan Milosevic must be released at once from the illegal detention because it is the only step that is in agreement with international law and the UN Charter.

Baghdad
May 9, 2002

Одато признање Ираку

На састанку је било речи о двоструким аршинима које су, на опште чуђење, Уједињене нације и Савет безбедности усвојиле кад су у питању масакри палестинског народа. Наглашено је да се морамо борити против те неморалне политике која само охрабрује империјализам и ционизам да истрају у агресији. Чланови Комитета за праћење и координацију Багдадске конференције поновили су свој захтев да Савет безбедности Уједињених нација одмах и безусловно укине ембарго према Ираку и поништи нелегалне зоне забрањеног лета у северним и јужним деловима Ирака, осуди сталне америчке и британске ваздушне нападе, одбаци било какву америчку агресију на Ирак под ма каквим изговором, да уважи јединство Ирака, његов суверенитет, независност, националну безбедност и обустави мешање у његове унутрашње ствари, прошири сарадњу у свим пољима, примени члан 50 Повеље Уједињених нација, обнови редовне летове за Багдад и поновили су захтев да се америчке и британске трупе евакуишу из региона Арапског залива.

На састанку је изражено уверење да је сада, због америчке тенденције да доминира светом и због њене капиталистичке и монополистичке похлепе, потребна ургентна кристализација нових центара поларизације у међународним односима, уместо униполарне диктатуре. У том контексту су чланови седмог састанка изразили безрезервну подршку за предлог председника Садама Хусеина да се установи Инститucionalни сабор почевши од источних земаља, како би

се успоставила равнотежа, очувала безбедност и стабилност ради конструктивне сарадње међу државама и народима, ради уважавања њихових различитости и доктрина и ради остварења дијалога између њихових култура и искустава, без угњетавања и ратовања. На састанку је одато признање Ираку, његовом руководству и народу за истрајност која је инспиративан пример за све Арапе и остале слободне људе које угрожава америчка хегемонија и ционистичка агресивност. Пружање подршке Ираку ради укидања ембарга који му је наметнут и заустављање агресије треба да остане приоритетни задатак у интересу добре воље, слободе, мира и напретка широм света.

Састанак је упутио поздрав слободним народима и људима у свету који су на сваки начин изразили подршку и солидарност палестинском и ирачком отпору хегемонији и агресији.

На састанку су се чуле многобројне позитивне идеје и предлози које чине програм акције Багдадске конференције. Партије, организације и појединци који су учествовали на састанку пуни су ентузијазма и наде у напредак на путу ка нашем племенитом циљу.

Учесници су одлучили да осми састанак Комитета за праћење и координацију одрже 29-31. октобра 2002. године.

Учесници

Багдадске конференције
седмог састанка за праћење и координацију
9. мај 2002.

Споразум о политичкој сарадњи

Нови светски поредак, који су у последњих десет година створиле Сједињене Америчке Државе и њени сателити у интересу светских финансијских моћника, представља реалну опасност за земље које су укоренење у православној, исламској, будистичкој, или некој другој традицији. Те традиције не уклапају се у оквире и стандарде Северне Америке. На крају 20. века, који се завршио НАТО агресијом на

AGREEMENT

for political cooperation

The new world regime constructed during the last ten years by the United States of America and its satellites in favor of the world financial tycoons, represents a real threat to the nations whose culture gets the roots from Orthodox, Islamic, Buddhist and other traditions. And these traditions are out of the North-American frameworks and standards. In the XX-th century, ended by NATO's aggression against sovereign Yugoslavia in 1999, Slavic nations have found themselves in an especially dangerous situation.

In these conditions The National Revival party "People's Will" (Russia), The Progressive socialist party of Ukraine, The Radical party (Serbia),

by having discussed the contemporary situation within the framework of the Baghdad conference;

by having the goal to protect culture, traditions and interest of Slavic nations; by considering it necessary to build relations within the framework of interpartisan cooperation;

have come to agreement on the following:

1. Conducting regular political consultations on significant problems of political life.
2. Organizing mutual operative information about the performance of the political parties, which have signed the Present Agreement as well as exchanging party publications and press, audio and video products.
3. Considering on-time and goal-oriented the participation of the political parties in the all Slavic social movement, as well as creating a network of Slavic committees or gaining membership by party representatives in the already existing Slavic committees.
4. Annually holding international sessions on political cooperation between the parties, who propose and support an international regime of justice and equal rights, and aiming to hold the next session in Moscow, autumn 2002.
5. Embracing other political parties willing to join the Present Agreement on the condition of agreement with such a joining by all the parties signing the Agreement.

Executed on the 8 of May, 2002 in Baghdad, Iraq in three copies written in English.

On behalf of The National Revival party "People's Will" (Russia)

Mr. S. Baburin

On behalf of The Progressive socialist party of Ukraine

Mrs. N. Vitrenko

On behalf of The Radical party (Serbia)

Mr. V. Seelj

суверену Југославију 1999. словенски народи нашли су се у изузетно тешкој ситуацији.

У тим условима, Партија националне обнове „Народна воља“ из Русије, Прогресивна партија социјалистичка и Радикална странка Србије су на основу дискусије о садашњој ситуацији, а у оквиру Багдадске конференције,

у циљу очувања културе, традиције и интереса словенских народа,

с обзиром на потребу изградње односа у оквиру међупартијске сарадње,

постигле следеће договоре:

1. да ће одржавати редовне консултације о значајним проблемима политичког живота,

2. да ће организовати оперативно информисање о раду политичких партија које су потписале овај споразум и да ће размењивати партијску штампу и гласила, аудио и видео материјал,

3. да ће правремено и промишљено учествовати у словенском социјалном покрету и створити мрежу словенских комитета или да ће се представници странака учланити у постојеће словенске комитете,

4. да ће одржавати годишње састанке о политичкој сарадњи између странака које се залажу за међународни поредак правде и равноправности, с циљем да се следећи састанак одржи у Москви у јесен 2002. године,

5. да ће прихватити друге политичке странке које су спремне да приступе овом Споразуму, под условом да се све три прве потписнице сложе о њиховом приступању овом Споразуму.

Издато 8. маја 2002. у Багдаду у Ираку, у три копије на енглеском језику.

У име Партије националне обнове
„Народна воља“ Русија
Г. Сергеј Бабурин

У име Прогресивне
социјалистичке партије Украјине
Гђа. Н. Витренко

У име Српске радикалне странке, Србија
Г. др Војислав Шешељ

Свету треба нова организација Уједињених нација Декларација

Организација Уједињених нација, која је основана као резултат победе антихитлеровске коалиције у Другом светском рату, на прелазу између 20. и 21. века остала је без средстава и потпуно излишна. Нови светски поредак са само једном суперсилом, то јест Америком, не признаје глобалну безбедност као ни равноправност у међународним односима. Светски поредак не узима у обзир културну традицију, духовне вредности и друштвено-економске интересе православног света, муслимана, велике Кине, велике Индије и читаве црне Африке. Уједињене нације већ годинама не успевају да реше палестинско питање и показале су се неспособне не само да спрече, него и да зауставе рат НАТО-а против суверене Југославије 1999. и рат Америке и њених сателита против Авганистана 2002. године.

Уједињене нације су немоћне. Знамо да светска заједница мора заједнички бранити народ у појединим државама од међународног тероризма и штитити народе и државе од бруталне пљачке. Морамо да признамо да је међународна заједница пасивна у време кад Америка и њени сателити планирају нову агресију, отворено нападајући Ирак, Сом-

The world needs a new United Nations Organization

Declaration

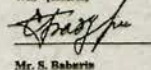
The UN organization, having been founded as result of the victory of the Anti-Hitler Coalition in WW II, on the turn-over between XX and XXI centuries has totally become worked-out and with no resource. The new world regime with just one superpower, that is USA, does not admit global security as well as equality in interstate relations. The world regime does not take into consideration the cultural traditions, spiritual values and social economic interests of Orthodox people, Muslims, great China and great India and the whole black Africa. For many years the UN has not managed to solve the Palestine problem and turned out to be unable not only to prevent but also even to stop NATO's war against sovereign Yugoslavia in 1999, the war of the US and its satellites against Afghanistan in 2002.

The UN is powerless. We are sure that the global community must mutually defend people in different countries from international terrorism as well as to protect and secure nations and countries from brutal looting. We must admit the passiveness of the international community at the time when the US and its satellites are devising a new aggression, publicly targeting Iraq, Somalia, Phillipine, North Korea...

By strictly observing the international principles of respect towards territorial integrity and not interfering in internal affairs as well as solving all the arguments peacefully, we call upon politicians of various countries to revise today's forms and mechanisms of the UN. I am sure the UN has to either change drastically focusing on ensuring global peace and stability or get forgotten just like the League of Nations to be replaced by a new more effective interstate organization.

Executed on the 8 of May, 2002 in Baghdad, Iraq in three copies written in English.

On behalf of The National
Revival party "People's
Will" (Russia)

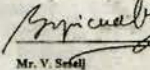
Mr. S. Baburin

On behalf of The Progressive
socialist party of Ukraine

Mrs. N. Vitrenko

On behalf of The Radical
party (Serbia)

Mr. V. Seselj

лију, Филипине, Северну Кореју...

Стриктно поштујући међународне принципе уважавања територијалног интегритета и немешања у унутрашње послове, као и решавања свих неспоразума мирним путем, позивамо политичаре разних земаља да преиспитају данашње форме и механизме Уједињених нација. Уједињене нације морају или драстично да се промене и усредсреде на глобални мир и стабилност, или да буду заборављене као и Лига народа, како би биле замењене новом и ефикаснијом међународном организацијом.

Издато 8. маја 2002, у Багдаду у Ираку, у три копије на енглеском језику.

У име Партије националне обнове
„Народна воља“ Русија
Г. Сергеј Бабурин

У име Прогресивне
социјалистичке партије Украјине
Гђа. Н. Витренко

У име Српске радикалне странке, Србија
Г. др Војислав Шешељ

ЗЕМЉА ВЕРСКЕ ТОЛЕРАНЦИЈЕ

Делегација Српске радикалне странке након богатог дана када је обилазила веома важна историјска и верска места не само ирачког и арапског народа, него читавог исламског света вратила се у Багдад са уверењем да је народ, који кроз своју историју преживео доста трагедија и дочекао доста освајача, остао свој на своме. Трагедије освајача су нестале у историји као један ружан део који се препричава генерацијама како би научили да чувају своју отаџбину и да отерају агресоре и освајаче

Парламентарна и страначка делегација Српске радикалне странке која је посетила Ирак у знак солидарности са борбом ирачког народа и против америчких претњи и агресије, која је у исто време учествовала на Седмој багдадској конференцији, коју је предводио проф. др Војислав Шешељ, искористила је петак, 10. мај 2002, као нерадни дан у Ираку да прихвати љубазни позив домаћина да посети неке важне историјско - верске градове Ирака.

Први град који је посетила делегација Српске радикалне странке била је Куфа. Куфа је један историјски - културни град не само у Ираку, него и у арапском и муслиманском свету. За историју Ирака, која почиње пре скоро 40.000 година пре наше ере, град Куфа је прилично нов. Јер између 8. и 9. века постао је културни град арапског света где су рођени велики арапски научници и ствараоци савремене арапске граматике, као што су Сабои, Ностаои и Алкасаи. Град Куфа је процветао за време Абасима, а пре тога Амоини су покушавали на неки начин да га ставе ван догађаја јер у том граду је убијен четврти исламски Халифата Алија.

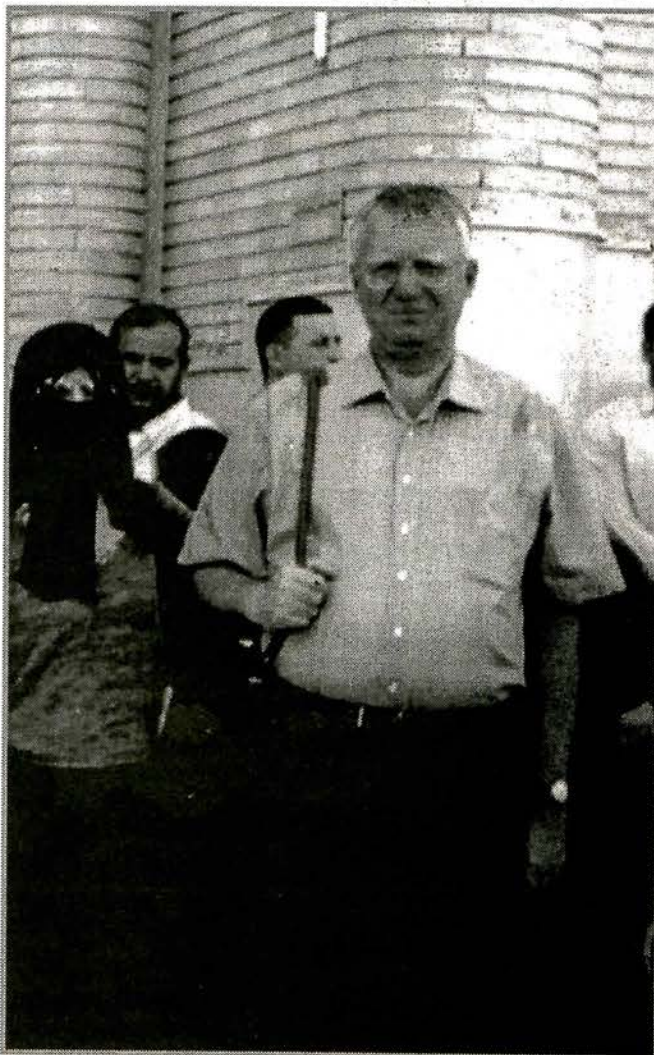
Делегација Српске радикалне странке посетила је џамију где је убијен Алија, али није могла да стигне на место где је извршен тај чин приликом молитве, јер верници из једне индијске исламске краљевине напунили су џамију чекајући званичну посету и говор њиховог Султана.

Иначе, Алија који је по реду четврти Халифата у Исламу, а братанац Мухамада сматран је као највећи мученик у Исламу и на основу преваре Амауина на челу са Муаиа, првим Амоински Халифата, почела је политичка борба у Исламу и подела на Сунате и Шијате. А Шијати су присталице Алије.

Делегација СРС је посетила и кућу Алијину где је водио Исламски Халифата у којој је у току реновирање. Међутим, љубазни домаћини отворили су градилишта за делегацију СРС и показали су им оба дела породичне куће, породични и радни део у коме је Халифата Алија уз помоћ својих синова и присталица водио државне и верске послове за време борбе у том подручју са Амауинима, односно са присталицама Муаиа који је био владар Сирије.

Према легенди или причама о тој кући, када је убијен Алија пронесен је после неколико дана да се сахрани у једно суседно место, које је постало сада велики свети град под називом Наџаф. Наџаф је био други град који је посетила делегација Српске радикалне странке. Домаћини кажу да реч

Наџаф потиче од обрнуте речи осушено море, јер се сматра да је, пре неког далеког геолошког доба, то подручје било покривено морем које се сматра за продужетак садашњег Шателараб. Тај град је прилично нов и грађен је после више од једног века од сахране Халифата Алије, јер његови сино-

ви Хасан и Алхусеин кришом су га сахранили на том месту. Међутим, када су владали Абасини, према неким легендама, они су нашли његов гроб на коме је плакао јелен не плашећи се ловаца који су га јурили и мештани су потврдили да је на том месту сахрањен Алија.

Тадашњи абаски Халифата, који је у родбинском односу са Алијом наредио је да му се изгради гроб какав му доликује, и подигао је џамију. И са подизањем џамије Наџаф је постао град.

Наџаф није обичан град, делегација СРС се дивила архитектури у којој је грађена џамија која се сматра једном од најсветлијих места у исламском свету. Има разлика у њеном редоследу, али свакако он се налази између другог и четвртог исламског светилишта у свету.

Наиме, Сунути сматрају да су Мека, Медина и Јерусалим највећа светилишта ислама док Шијети сматрају да су Мека, Наџаф, Карбала, Медина и Јерусалим највеће светилиште ислама.

Др Војислав Шешел и делегација Српске радикалне странке обишли су дивно здање те џамије које је фактички место хаџилука Шијета које сваког дана хиљаде и хиљаде верника посећује тражећи божије милости и подршку и помоћ за разлику од Меке где муслимани и Сунути и Шијати имају одређено време за хаџилук и, по модерним условима живота и урбанизма, сваке године одређени број хаџилука у свакој земљи света.

Трећи град који је делегација посетила тог дана је Карбала. И град Карбала, према арапским језичким стручњацима, састављен је од две речи - кар што значи велика жалост и бала што значи трагедија. Тај град представља наставак трагедије породице Халифата Алије и његових синова Хасана и Алхусеина који су у исто време унуци пророка Мухамеда, јер Алија је био ожењен са најмилијатијом Мухамедовом ћерком Фатимом и око тога је постала читава легенда која је посебна прича и има свој значај у породици Мухамедовог брата Алије.

Након мучког убијања Халифата Алије његови синови су наставили борбу са њиховим присталицама против Муаиа који је постао први Амоуински Халифата. Историчари сматрају да се тим наставља политичка борба у исламу између идеалног верског учења и праведног спровођења у

пракси, и између феудализма који је почео да ствара своју исламску државу у почетку на сиријској територији, а након мучког убијања Хасана и Алхусеина и у Ираку и скоро у читавом арапском и исламском свету. Много легенда је писано о лепоти, доброты и мудрости Хасана и Алхусеина, али чињеница јесте да су се борили за њихов идеали и убијени у боју. Сахрањени су у граду Карбала у две посебне џамије.

Др Војислав Шешел и делегација Српске радикалне странке посетили су та два веома лепа архитектонска здања која су специфична за верску архитектуру у Ираку. Међутим, свака џамија има своју посебну лепоту и урбанистичко архитектонско решење са дивним писаним украсима из Курана на арапском језику и низом молитва, а није на одмет да кажемо да су скоро све купе на џамији, коју је посетила делегација Српске радикалне странке, биле позлаћене дајући тај верски светионоски посебан архитектонски сјај као израз моћи те земље кроз историју.

Шијате до дан данас обележавају дан убиства Хасана и дан убиства његовог брата Алхусеина, тај дан се зове Ашурра, на веома болан начин тако да туку сами себе са општрим предметом и изазивају ране и бол сматрајући да је то цена греха за убиство Хасана и Алхусеина, које нису могли да одбране, и на тај начин траже божији опроштај.

Међутим, ирачка влада последње деценије договорилa је са шијатским старешинама у Ираку да убеди вернике да се ману тог болног вида жаљења и да то обележавају без самоповређивања.

Сарадња свих верских заједница

Др Војислав Шешел констатовао је са својом делегацијом да је ирачко руководство постигло велики степен разумевања и сарадње са свим верским заједницама, јер у Ираку, поред великог броја Сунита и Шијата, који чине апсолутну већину становништва, живе различите хришћанске верске заједнице, а веома је лепо видети да у Ираку не постоји било каква врста верске дискриминације и мржње. Иако су непријатељи Ирака, поготово Сједињене Америчке Државе и Велика Британија, као свуда у свету, покушавали да користе верски фактор за раздоре и унутрашњи сукоб укључујући и грађански рат. Председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешел, је рекао својим сарадницима да је његов велики пријатељ, председник Садам Хусеин, веома мудро и успешно стварао у својој земљи дух верске толеранције и користио различитост да би обогатио духовно људски живот својих грађана и то је сигурно био један од важних фактора да Ирак издржава претходних 12 година све најсуровије облике агресије и санкција и блокада које нису успеле да слома дух ирачког народа и дају простор његовим непријатељима да од верских различитости стварају сукобе и ратове.

Делегација Српске радикалне странке након богатог дана када је обилазила веома важна историјска и верска места не само ирачког и арапског народа, него читавог исламског света вратила се у Багдад са уверењем да је народ, који кроз своју историју преживео доста трагедија и дочекао доста освајача, остао свој на своме, а трагедије освајача су нестале у историји као један ружан део које се препричава генерацијама како би научили да чувају своју отаџбину и да отерају агресоре и освајаче.

Нормално, и садашња ситуација је привремена и њу ће ирачки народ, кроз своје богато искуство и историјске чињенице, савладати, а нове варваре као што су Американци, који немају ни своју историју, а њихова тзв. цивилизација заснована је на убијању, отимању и преварама, историја ће бележити као њен погрешан тренутак где је зло владало над добрим у нашој савременој историји. Историја Ирака је то више пута потврдила.

Интервју који је др Војислав Шешељ дао за јорданску новинску редакцију „Al Aswoq” 14. јуна 2002. године

ХАШКИ ТРИБУНАЛ СУДИ СРПСКОМ НАРОДУ

Српска радикална странка својим оштријом од првог дана успела је да, на одређен начин, заустави и ограничи режимску самовољу, и да својом храброшћу охрабри друге грађане наше земље да сасвим другим очима гледају на досовску власт и владу Зорана Ђинђића
Политика Српске радикалне странке бијаше дојуринела да ауторитет досовске власт непрекидно пада

Новинар: Господине председниче, ви сте били две године на власти, а сада две године ви и ваша партија делујете као опозиција. Како оцењујете Ваш политички учинак, када сте били на власти, а како сада када сте у опозицији?

Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка је била две и по године у Влади Републике Србије у коалицији са Социјалистичком партијом и Југословенском левицом. Ми смо били мањински партнер у тој влади, и то је представљало наш хендикеп. Међутим, влада је била релативно успешна, успели смо да решимо многе нагомилане политичке, економске и социјалне проблеме, а веома смо успешно обављали своје надлежности у време рата, у време НАТО бомбардовања.

Српска радикална странка је, својим учешћем у Влади, Србији донела политичку стабилност, и ту коалицију нико не би успео да сруши да Милошевић није прихватио план Черномирдин-Ахтисари и окупацију Косова и Метохије. Тада је почео да се руши и његов лични кредибилитет и кредибилитет владе.

Српска радикална странка је много дуже била у опозицији него на власти и зато никаквих проблема нисмо имали да се привикнемо поново на опозиционе услове политичке борбе, с тим што је садашњи режим много више аутократски него што је био Милошевићев у било ком ранијем периоду од 1990. године. Садашњи режим отворено гази Устав, принцип уставности и законитости, принцип поделе власти, инструментализује закондавну и судску власт итд.

Српска радикална странка својим отпором од првог дана успела је да, на одређен начин, заустави и ограничи режимску самовољу, и да својом храброшћу охрабри друге грађане наше земље да сасвим другим очима гледају на досовску власт и владу Зорана Ђинђића. Политика Српске радикалне странке битно је допринела да ауторитет досовске власт непрекидно пада.

Новинар: Ако вас добро разумем, ви сте делимично задовољни учинком власти док сте у њој учествовали, али сте изузетно незадовољни учинком садашње власти у држави?

Др Војислав Шешељ: Па немамо ми разлога за неко велико незадовољство, ако се упореди шта је наша влада урадила после бомбардовања, коли-

الأسواق
العدد 200
الأحد 5 ربيع الثاني 1424هـ الموافق 17 حزيران 2002م العدد (2722) السنة الخامسة عشرة - عمان الأردن
2002

زعيم المعارضة البوغسلافية ومرشح الرئاسة القادم يتحدث لـ الأسواق شينشل : المعارضة الصربية تدعم فلسطين والعراق

• د شينشل

وأعلن د. شينشل عن نيته لخوض الانتخابات الرئاسية التي من المتوقع أن تجري نهاية هذا العام في صربيا.

وشن هجوما شديدا على النظام العالمي الجديد وعلى الحكومة الصربية الحالية ووصفها بأنها تتعاون مع عصابات الاجرام المنظم.

ويذكر ان د. شينشل كان نائبا لرئيس وزراء صربيا بعدما نجح في الانتخابات الرئاسية قبل ٥ اعوام وحصل على اكثر من ٥٠٪ الا انه تم الغاؤها.

كتب نايف المعاني

قال البروفيسور د. فوي سلاف شينشل/ زعيم المعارضة البوغسلافية / ورئيس الحزب الراديكالي الصربي ورئيس مجموعة الحزب في مجلس الشعب الصربي وفي البرلمان البوغسلافي اننا نقف مع الشعب الفلسطيني الصامد ومه العراق نظاما وشعبا في نضالهم العادل من اجل الحرية والحفاظ على الاستقلال والسيادة الوطنية ضد الغطرسة الاميركية والاسرائيلية.

واضاف د. شينشل في مقابلة مع «الاسواق» اجريت عبر الهاتف ان علاقات يوغوسلافيا مع العالم العربي هي علاقات صداقة تقليدية وتاريخية يجب اعادة احياؤها من جديد.

ко смо мостова поправили, путева, железничких пруга, електроенергетских инсталација, фабрика, станова, кућа итд. Извлачимо закључак, не дај Боже да је досовска власт успостављена одмах после рата, да је Зоран Ђинђић преузео Владу Србије, још би се пливало преко великих српских река, још бисмо живели у мраку и слично.

Садашња власт је апсолутно неспособна, она је криминализована, мафијашка, она искључиво пљачка народ, отима на сваком кораку, ниједан економски пројекат није реализовала, ниједно предизборно обећање није остварила.

Новинар: Како оцењујете суђење господину Милошевићу пред Хашким трибуналом?

Српски народ није одговоран за злочине

Др Војислав Шешељ: Пред Хашким трибуналом не суди се само Слободану Милошевићу, суди се целом српском народу и српској држави. Досадашњи ток суђења показује да су сви докази исконструисани, да су сведоци лажни, и да Милошевић није одговоран ни за какве ратне злочине, нити може српски народ бити одговоран. У рату на Косову и Метохији страдали су и цивили, али је страдало више Срба него Албанаца, иако тамо живи скоро деведесет процената Албанаца, а мање од десет процената Срба. Много је више цивила у нашој земљи погинуло од америчких бомби у време бомбардовања, у време агресије, него у међусобним окршајима наших полицијских и војних снага са албанским терористима.

Новинар: Очито популарност ваше партије расте у српском народу. Уколико би дошли на власт, шта бисте променили?

Др Војислав Шешељ: Ако Српска радикална странка у догледно време дође на власт ми ћемо систематски мењати све услове политичког деловања, учврстити правни поредак, кренути путем економског просперитета и успоставити социјалну правду.

Прво бисмо успоставили владавину права, владавину закона, спровели стриктно принцип поделе власти, како би извршна власт била под сталном контролом и законодавне и судске. У економској сфери бисмо водили политику ниских каматних стопа, и либерализацију услова привређивања за све наше грађане, јер нама је циљ да држава има што више пореских обвезника и да се њиховим благим опорезивањем финансира, него да огромним пореским стопама, како то ради ДОС, заправо замре економска иницијатива.

Новинар: Јасно је да ви и ваша партија припадате националној опшцији. Али исто тако је чињеница да велике

الأسواق

الأحد • ربيع الثاني ١٤٢٣ هـ الموافق ١٦ حزيران ٢٠٠٢ م. العدد (٢٧٢٢) - السنة الحادية عشرة
SUNDAY 16 JUNE 2002 ISSUE No (2722)

ندائية وقنابل يدوية . وقالت أحد الجرحى في حال

ر امنى فلسطينى من جهة نيران دبابات اسرائيلية معية على بلدة بيت لاهيا لمسودائية المجاورة

الأسواق تحاور زعيم المعارضة اليوغسلافية ومرشح الرئاسة القادم د. شيشل : نقف مع فلسطين والعراق لعدالة قضيتيهما

حاوره : نايف المعاني

● د. فوي سلاف شيشل

حيث انها تتعاون مع الاجرام المنظم من خلال المافيا وانها تقوم بسرقة الشعب بالكامل وتخطف مقدراته في كل خطوة. من خطواته ولم تنجز حتى الان اي مشروع اقتصادي ولم تحقق اي وعد من وعدها الانتخابية.

سنتين في الحكومة

وعن تقييمه لما انجزه الحزب خلال مشاركته في الحكومة السابقة قال : كان الحزب لسنتين في حكومة صربيا باختلاف مع الحزب الاشتراكي واليسار اليوغسلافي.

واضاف في مقابلة مع

«الأسواق» اجريت على الهاتف من مكتبه في البرلمان اليوغسلافي كونه رئيس المجموعة البرلمانية لحزبه في البرلمانين اليوغسلافي والصربي ان الحزب الراديكالي كان اقلية في ذلك الائتلاف مما شكل ذلك عائقا لنا في تنفيذ برنامجنا من خلال الحكومة.

ولكن الحكومة كانت ناجحة نسبيا حيث نجحنا في حل الكثير من المشاكل السياسية والاقتصادية والاجتماعية المتركمة ونجحنا بشكل كبير في مهامنا خلال فترة الحرب اثناء تصف حلف الاممسي ليوغسلافيا.

واضاف ان الحزب الراديكالي الصربي ومن خلال مشاركته في الحكومة اعطاهم نوعا من الاستقرار السياسي، ولم يكن باستطاعة اي كان اسقاط ميلوشيفيتش لولا انه لم يقبل اتفاقية «شردمانين» واحتلال كوسوفو وموتاهيا من قبل الناتو.

وقال : ان الحزب الراديكالي لفترة اطول في المعارضة وليس في السلطة لذا لم تشكل لنا العودة للمعارضة اية مشكلة، ولقد اعتدنا مجددا على ظروف المعارضة في القتال السياسي مع ان النظام الحالي اكثر بكثير اتوقراطية مما كان عليه ميلوشيفيتش منذ عام ١٩٩٠.

والنظام الحالي يدوس بشكل ملحوظ على الدستور ومبادئه القانونية ومبدأ تقاسم السلطة ويستغل السلطة القضائية والتشريعية .. الخ.

وقال : ان الحزب الراديكالي الصربي منذ اليوم الاول نجح بطريقة ما بايقاف وتحديد الرغبة السلطوية للحكومة وبشجاعتها شجع المواطنين الاخرين في بلادنا ان يروا النظام الجديد بعيون مفتوحة وخاصة حكومة زوران جينجيش وان سياسة الحزب ساهمت بشكل

قال البروفيسور فوي سلاف شيشل زعيم المعارضة اليوغسلافية ورئيس الحزب الراديكالي الصربي ورئيس مجموعة الحزب في مجلس الشعب الصربي وفي البرلمان اليوغسلافي/ نائب رئيس الوزراء في عهد الرئيس اليوغسلافي السابق سلويودان ميلوشيفيتش وعن اقوى المرشحين لمنصب رئيس الجمهورية اليوغسلافية. ان الحزب الراديكالي ينسعى الى اقصى ما يمكن لاعادة احياء

التعاون ما بين يوغسلافيا وصربيا ومع كافة البلدان العربية التي يوجد فيها استقارنا التقديديون وخاصة في العراق وسوريا وليبيا والاردن والجزائر وتونس اضافة الى البلدان الاخرى.

واضاف في معرض رده على اسئلة «الاسواق» بالهاتف انه قد تمت صداقتنا على مر العصور وكانت صداقة مخصصة استفادت منها كل شعوبنا لان الصداقة السياسية تحفز التعاون الاقتصادي والتعاون الاقتصادي يحسن الازمات المعيشية في كل البلدان. وخاصة ان البلدان العربية تشكل قوة بذاتها يمكن ان يكون لها اثر كبير في العلاقات الدولية ولكي تكون قوتها هذه ملموسة من خلال اعمال سياسية محدودة نتعنى ان يكون العالم العربي اكثر وحدة في مواقفه بالسياسة الدولية وهكذا يستطيعون بشكل اسهل ان يحققوا مصالحهم ويكونوا سندا للشعوب الاخرى المحبة للحرية وفي نضالها من اجل استقلالهم الوطني وتقدمهم الحضاري.

الشرق الأوسط

وردأ على سؤال حول كيفية تقييمه للاحداث السياسية في الشرق الاوسط في ضوء المعاناة الفلسطينية وتكرار التهديد بالعدوان على العراق؟ قال السيد شيشل : ان الحزب الراديكالي الصربي يدعم بعمداية نضال الشعب العراقي للحفاظ على حريته والدفاع عن وطنه وان العراق ضحية للنظام العالمي الجديد.

وبين ان العدوان الاميركي هو بسبب ان العراق ينتهج سياسة مستقلة في نظر الاميركان ولذا فان الشعب العراقي لا يركع ولا يقهر وان القيادة العراقية والشعب العراقي يقودون المصالح العراقية بشكل واقعي.

ПИСМА - ДОКУМЕНТИ

أصدق النهائي وهو طبيب التفتيش
 معنا سبتنا
 حلول السن النبيلة والجميلة
 رئيس الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية

Ambassade
 de la République Algérienne
 Démocratique et Populaire
 Alger

سفارة
 الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية
 بلنراد

N° 20/AMB/02

Beograd, 25. januar 2002.

G. Vojislav Seselj
 Poslanik u Narodnoj Skupstini
 Srbije
 Predsednik Srpske Radikalne
 Stranke

Beograd

Imam cast da vam u prilogu dostavim cestitku koju vam upucuje Njegova Ekselencija Abdelaziz Bouteflika, Predsednik Demokratske Narodne Republike Alzira, povodom Nove godine.

Izvolite primiti, Gospodine Predsednice, izraze mog dubokog postovanja.

Ambasador
 Mouloud HAMAÏ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
 ЦЕНТРАЛНА ОТАЉБИНСКА УПРАВА
 Београд, 11080 Земун, Трг победе 3, тел.: 011/316-46-21, факс: 011/316-48-00

Београд, 10. јун 2002

Број 291/02

ЊЕГОВА ЕКСЕЛЕНЦИЈА
 ПРЕДСЕДНИК БАШАР ЕЛ АСАД
 ПРЕДСЕДНИК СИРИЈСКЕ
 АРАПСКЕ РЕПУБЛИКЕ - ДАМАСК

Са болом смо примили вест о трагедији која се догодила у округу Хама услед рушења бране Земун.

Желимо да Вам у име руководства, чланства и симпатизера Српске радикалне странке, као и свих пријатеља вашег народа, патриота Србије и Југославије изразимо најдубље жаљење за ову трагедију. Молимо Вас да пренесете породицама жртава и свих оштећених најискренија наша осећања и солидарност.

Ми смо уверени, господине председниче, да ће сиријски народ, влада и руководство превазићи све тешкоће под вашим храбрим руководством и наставити њену патриотску, независну политику у супротстављану снагама завере и агресије које претендују да руше њену одлучност и суверенитет.

Будите уверени да ће српске патриоте у Југославији увек бити солидарни са Вама у праведној борби за ослобађање свих арапских територија и јачање међународне сарадње и споразумљивање које поштује заједнички интерес свих страна и сарађује са њима на равноправној основи.

ПРЕДСЕДНИК
 СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
 др Војислав Сеселић

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
 ЦЕНТРАЛНА ОТАЉБИНСКА УПРАВА
 Београд, 11080 Земун, Трг победе 3, тел.: 011/316-46-21, факс: 011/316-48-00

Београд, 10. јун 2002

Број 291/02

السيد الرئيس بشار الأسد
 رئيس الجمهورية العربية السورية - دمشق

ثقتنا بألم بلان نيا، الكاره التي حدثت في محافظة حماة من جراء انهيار
 سد زيمون.

نشود أن تعرب لاسادكم، باسم قيادة واعضا، أعضاء الحزب
 الراديكالي السري، ونبايند من كافة الوطنيين من اسدنا، متميم
 في صربيا ووطننا، من اسفا الشديد ليدء الألسه، راجين ان نقلنا
 الى ذوي الضحايا كافة التعويض اسدل ايات الحماة والتماسك.

كانت فءه باسيادة الرئيس، ان سوهه وكهبة وقيادة،
 ستجاوز بتأييدكم الفساده كافة الصعاب، وتضطر على نهجية الوطنى المستقل،
 وتدعيما لقوى التاسروالعدوان التي تستهدم مسرعة والنيل من سيادتنا.
 وكشحا على نانه من ان الوطنيين السريين، ووطننا سيقون دوما
 نظامين مع نظامكم المادز، ومن اجل تحرير جميع الاراضي العربية
 المحظرة، واتصن نزوة لا تتساون والتكاهم الديني، التي تحتمل
 الصالح المشتركه لكافة الامراتيا، وتتصامل معها طس اسرمن
 الكاره والسلاه.

أن أعضاء لجنة المتابعة والتنسيق لمؤتمر بغداد ، يجددون مطالبتهم مجلس الأمن الدولي برفع الحصار عن العراق فوراً وبدون شروط ، وإلغاء منطقتي حظر الطيران شمالي العراق وجنوبه غير الشرعيتين ، وإدانة اعتداءات الطائرات الأميركية والبريطانية المستمرة ، ورفض أي عدوان أمريكي على العراق مهما كانت الذرائع واحترام وحدة العراق وسيادته واستقلاله وأمنه الوطني وعدم التدخل في شؤونه الداخلية ، وتوسيع التعاون في مختلف الميادين وتطبيق المادة (٥٠) من الميثاق وتسيير رحلات جوية منتظمة إلى بغداد، كما جددوا مطالبتهم بإجلاء القوات الأمريكية والبريطانية من منطقة الخليج العربي.

ويرى الاجتماع السابع أنه ، إزاء نزعة الهيمنة الأميركية على العالم وتوحش الرأسمالية الاحتكارية ، تبدو الحاجة أكثر إلحاحاً لبلورة مراكز استقطاب جديدة بدلا من دكتاتورية القطب الأوحده على العلاقات الدولية الراهنة وفي هذا السياق يعبر أعضاء الاجتماع السابع عن مواصلة دعمهم لدعوة الرئيس صدام حسين لإنشاء تجمع مؤسسي بدءاً بدول الشرق لتحقيق التوازن وضمان الأمن والاستقرار والتعاون البناء بين الدول والشعوب ، واحترام خصوصياتها وعقائدها والحوار بين ثقافات وتجاربه دون إلغاء أو احتراب ، ويحیی المجتمعون صمود العراق قيادة وشعباً الذي صار مثلاً ملهما لكل الأحرار في مقاومة الهيمنة الأميركية والعدوانية الصهيونية. وإن مساندة العراق برفع الحصار عنه ووقف العدوان عليه ، ينبغي إن تظل في صدارة مهام قوى الخير والحرية والسلام والتقدم على امتداد القارات.

ويحیی الاجتماع شعوب العالم وأحراره التي عبرت بكل الوسائل عن دعمها وتضامنها مع قضية فلسطين والعراق ومناهضة الهيمنة والعدوان.

لقد حفل الاجتماع السابع بالكثير من الأفكار والمقترحات الإيجابية التي تشكل برنامج التحرك لمؤتمر بغداد ، وإن الأحزاب والهيئات والشخصيات المشاركة فيه مفعمة بالحماس والأمل بتحقيق تقدم أكبر على طريق هدفنا النبيل .

هذا واتفق المشاركون على عقد الاجتماع الثامن للجنة المتابعة والتنسيق في بغداد (٢٩-٣١) تشرين الأول - أكتوبر ٢٠٠٢ .

المشاركون في الاجتماع السابع

للجنة المتابعة والتنسيق لمؤتمر بغداد

٩- أيار - مايو ٢٠٠٢

هدم المخيم أفتك الأسلحة الأمريكية وقد دان الاجتماع رفض حكام تل أبيب السماح لبعثة تقصي الحقائق التي قررتها الأمم المتحدة بزيارة المخيم مما يؤكد ارتكابهم جريمة الإبادة الجماعية ضد الإنسانية .

أن الاجتماع السابع إذ يدين انتهاكات القوات الصهيونية لحقوق الإنسان الفلسطيني بمباركة ودعم أمريكيين . يطالب بمحاكمة مجرمي الحرب الصهاينة ، ويعتبر الإدارة الأمريكية شريكة بالكامل للمجازر التي تعرض لها شعب فلسطين الصامد ، ويحملها تبعة ذلك سياسياً وقانونياً وأخلاقياً ومادياً .

أن المشاركين في الاجتماع السابع ، على ثقة تامة بقدرة شعب فلسطين على المقاومة المشروعة للاحتلال ، والصمود وتحقيق النصر الكامل بتحرير وطنه وإقامة دولته المستقلة وعاصمتها القدس وعودة اللاجئين إلى ديارهم، وأن العنصرية الصهيونية العدوانية المدججة بالدعم الأمريكي المطلق لن تحصد إلا الخذلان والهزيمة، معبرين عن إيمانهم بوحدة قضية العراق وفلسطين التي تشكل الخندق الأول في مجابهة العدوان والاحتلال.

وحيا الاجتماع السابع ، مواقف العراق التي أعلنتها السيد الرئيس صدام حسين بتقديم كل أشكال الدعم المادي والسياسي لشعب فلسطين وضحايا العدوان الصهيوني تحت الاحتلال من أسر الشهداء والجرحى والذين دمرت بيوتهم في مخيم جنين وكذلك قوافل الأغذية والأدوية للمواطنين المحاصرين الذين يتعرضون للتصفية .

إن الاجتماع يتوجه بتحية تقدير واعتزاز لصمود شعب فلسطين وتضحياته وبطولاته بوجه الاحتلال الصهيوني الاستيطاني ، ويجدد دعمه الكامل لحقوقه الوطنية غير القابلة للتصرف ، كما يطالب بتقديم كل أشكال الدعم العاجل لأعمار ما دمر وتعويض الخسائر البشرية والمادية وكشف كل الحقائق أمام الرأي العام العالمي وعقد محاكمات شعبية عربية وعالمية للمسؤولين عن جرائم الإبادة والتطهير العرقي من صهاينة وأمريكان، ويدين جرائم شارون ويدعو إلى اتخاذ الإجراءات الشرعية ضده . ويجدد الاجتماع كذلك دعمه لسوريا ولبنان في مواجهة الاعتداءات والتهديدات الصهيونية الإرهابية ، ويطلب بتطبيق الفقرة (١٤) من القرار (٦٨٧) بتجريد الكيان الصهيوني من أسلحة الدمار الشامل وإخلاء منطقة الشرق الأوسط منها .

وأشار الاجتماع إلى المعايير المزدوجة التي انكشفت على نطاق واسع ومثير أثناء تناول مجلس الأمن والمنظمة الدولية للمجازر التي تعرض إليها شعب فلسطين وأكدوا ضرورة النضال ضد هذا النهج اللاأخلاقي والذي يشجع الإمبريالية والصهيونية على التماهي في العدوان.

الفعاليات التي نظمتها حركة ٨ أكتوبر البرازيلية ومنتدى ساو باولو (كانون أول- ديسمبر ٢٠٠١) ومؤتمر موسكو الذي نظمه حزب الوحدة والسلام ، ونشاطات الحزب الشيوعي ومجلس الدوما الروسي والأنشطة المهمة التي نظمها السيد جورج غالوي النائب العمالي البريطاني ضد العدوان الأمريكي على العراق وفعاليات الحملة الأسبانية لرفع الحصار عن العراق واجتماع برشلونة المناهض للعولمة (آذار-مارس ٢٠٠٢) واجتماع كيتو بالأكوادور (ايار-مايو ٢٠٠٢) والتظاهرات التي شهدتها لندن وباريس وعواصم أخرى ، وفعاليات لجنة المنظمات غير الحكومية في جنيف ، وقرار البرلمان البلجيكي بالدعوة لرفع الحصار ، والأنشطة التي نظمت في الهند وباكستان بهذا الخصوص والبيان الذي وقّعه مئات الشخصيات العالمية الذي نشرته جريدة هيرالد تريبيون الدولية في ٢٠/٣/٢٠٠٢ وغيرها من الأنشطة .

وندد المشاركون في الاجتماع السابع للجنة المتابعة والتنسيق بالتصعيد الأمريكي المحموم والتهديد بالعدوان على العراق تحت ذرائع كاذبة ومرفوضة ، وشن حملة سياسية وإعلامية مضللة بزعم استئناف العراق إنتاج (أسلحة دمار شامل وتهديد جيرانه) ، وأعلن المشاركون رفضهم القاطع لما تقوم به وتدعيه الإدارة الأمريكية التي تعمل علناً على تغيير النظام الوطني المستقل في بغداد وحشد العملاء وتمويل الأنشطة الإرهابية وتوفير تغطية إعلامية واسعة لهم مما يتناقض مع ميثاق الأمم المتحدة والقانون الدولي وقرارات مجلس الأمن ذات الصلة التي أكدت على احترام سيادة العراق وسلامته الإقليمية ، وأكد المشاركون بأن هذا التدخل الأمريكي في الشؤون الداخلية للعراق يعد عملاً إرهابياً وعدوانياً ، ومحاولة بائسة لغرض وصاية أجنبية على شعب العراق الحر ، وأعربوا عن رفض مساعي واشنطن الشريرة لإضافة شروط جديدة على مذكرة التفاهم (برنامج النفط مقابل الغذاء والدواء) عند بحث تمديد المذكرة للمرحلة الثانية عشرة نهاية هذا الشهر ، وذلك بتبني قائمة موسعة للسلع التي يحرم على العراق استيرادها ، وهي جزء من مشروع (العقوبات الذكية) الذي يشدد الحصار بدلاً من رفعه .

وركز الاجتماع على الأحداث الجارية في فلسطين ، وأكد المشاركون دعمهم وتأييدهم لانتفاضة الشعب الفلسطيني ضد الاحتلال الصهيوني وحق هذا الشعب في النضال من أجل إزالة الاحتلال ، ودان المشاركون بكل قوة الجرائم البشعة التي مارستها قوى الاحتلال الصهيوني ضد الشعب الفلسطيني وبخاصة الاجتياح الأخير وإعادة احتلال مدن الضفة الغربية وتدنيس المقدسات الإسلامية والمسيحية ومحاصرة مقر الرئيس الفلسطيني ، وأعتبر المشاركون ما حدث في مخيم جنين للاجئين جريمة ضد الإنسانية ووصمة عار يتحملها التحالف الأمريكي (الإسرائيلي)، حيث ارتكبت أشنع المجازر بحق المدنيين ، ودمرت بيوتهم وهم في داخلها واستخدمت في

البيان الختامي

للاجتماع السابع للجنة المتابعة والتنسيق لمؤتمر بغداد

عقدت لجنة المتابعة والتنسيق لمؤتمر بغداد لاجتماعها السابع في بغداد للفترة من ٧-٩ أيار ٢٠٠٢ برئاسة السيد طارق عزيز رئيس اللجنة مسؤول مكتب العلاقات الخارجية في حزب البعث العربي الاشتراكي تحت شعار (العدوان والحصار على العراق قضية عربية ودولية) وقد شارك في الاجتماع (١٥٩) مشاركاً من (٣٤) بلداً من قارات آسيا وأفريقيا وأوروبا والأمريكتين والوطن العربي وبحضور شخصيات تشارك في هذا المؤتمر لأول مرة .

وتناول الاجتماع الجوانب الأساسية التي تخص قضية العراق العادلة ضد الحصار والعدوان كما تناول القضايا العربية والدولية الأساسية المتصلة بالنضال من أجل الاستقلال والعدالة والسلام .

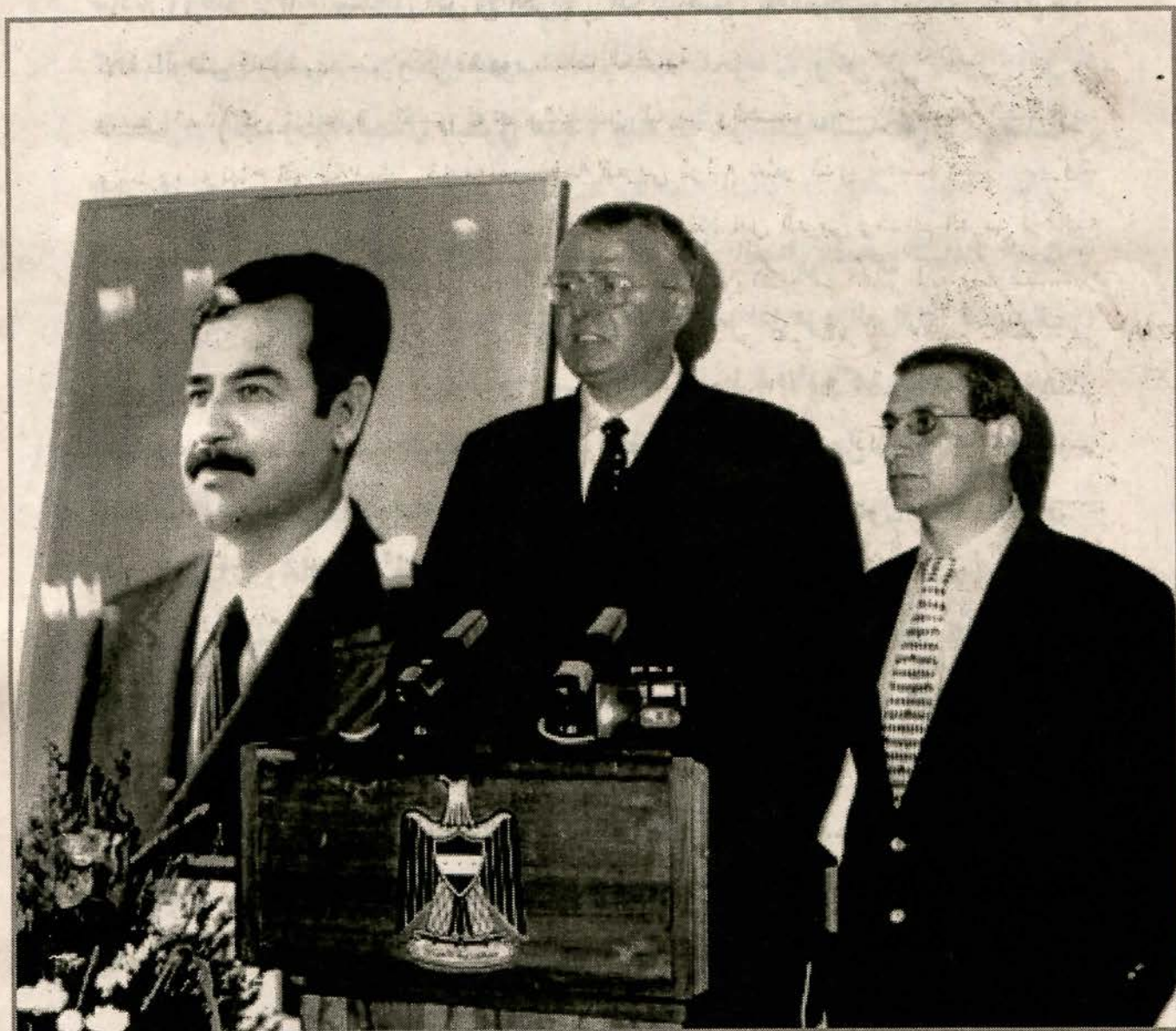
وأستعرض المشاركون في الاجتماع مستجدات الأوضاع الإقليمية والدولية ، الخاصة بتطورات الموقف من استمرار الحصار والعدوان الأمريكي - البريطاني ضد العراق ، كما استعرضوا الأنشطة التي قاموا بها على مدى الشهور الست الماضية .

وسجل المشاركون باعتراز تنامي الدعم والتضامن العربي والعالمي مع قضية العراق ، وأشاروا بارتياح إلى ما أسفر عنه مؤتمر القمة العربي الرابع عشر الذي انعقد في بيروت نهاية شهر آذار - مارس ٢٠٠٢ من تقدم على طريق التضامن العربي والدعم العربي لرفع الحصار ورفض أي تهديد بالعدوان على العراق ، وعبروا عن تقديرهم العالي لمواقف الجماهير العربية وطلاتها في سبيل رفع الحصار ووقف العدوان والتآمر على العراق والتي تجسدت في انعقاد المؤتمر السابع للقوى الشعبية العربية (بغداد آذار ٢٠٠٢) والمؤتمر القومي العربي الثاني عشر (المنامة نيسان ٢٠٠٢) والمؤتمر العربي العام (بيروت آذار ٢٠٠٢) وملتقى الحوار العربي الثوري الديمقراطي (القاهرة نيسان ٢٠٠٢) والمؤتمر البرلماني العربي (الخرطوم شباط - فبراير ٢٠٠٢) ومؤتمرات واجتماعات الأحزاب والبرلمانات والاتحادات الشعبية والمنظمات والنقابات المهنية في مختلف العواصم والمدن العربية ، والتي أبلغت محور واشنطن - لندن رسالة واضحة وحازمة بأن الاعتداء على العراق تحت أي ذريعة مرفوض ، وأن الحصار يجب أن يرفع فوراً وبدون شروط .

وعلى الصعيد الدولي ، حيا المشاركون تواصل أنشطة الدعم والتضامن مع العراق في مختلف العواصم ، ونخص بالذكر مؤتمر جمعيات الصداقة الأجنبية مع العراق ومجالس السلم والتضامن العربية (بغداد أيار - مايو ٢٠٠٢) ومؤتمر بورتو ليفري الذي انعقد في البرازيل من ٣١ كانون الثاني - ٥ شباط ٢٠٠٢) الذي دان الحصار على العراق وكذلك

، يوغسلافيا ، بشكل نهائي . يحاولون أن يخترعوا شكلا جديدا لدولة لم يعرف التاريخ وجود له . لكي يفرضوا عليها وصيا أجنبيا اذا ما قدر لهذه الصنيفة ان تحيا .
أتمنى لكم . أيها الأصدقاء الأعزاء ، نجاحا كبيرا في نضالكم السياسي ببلدانكم وأتمنى أن يصبح مؤتمر بغداد ، وفي كل جلسة من جلساته ، مثلا أكثر فأكثر لضمير البشرية ، ونواة المقاومة التي تتوهج في ضوئه شعلة مقاومة العولمة في كافة أنحاء العالم .

وشكرا

قوة أن تسيطر على العالم بأسره . اليوم يتحكم الأميركيون فيه . أنا واثق من أن ذلك لا يمكن له أن يستمر لوقت طويل .

كل الحروب الدينية في العقود الأخيرة الماضية ، قد أنتجها الأميركيون . في البداية يساعدون أحد الأطراف ، ومن ثم يساعدون الطرف الآخر . والارهاب الذي يتلائم مع مصالحهم يصنفونه ضمن الأشياء المشروعة ، ولكن عندما يصبح هذا نفسه ضد المصالح الأميركية ، فإن كل الوسائل مشروعة ضده . على الأميركيين أن يعلموا ، أنهم أوصلوا الكثير من الشعوب الى حافة اليأس .

ان المثال البطولي للمناضل الفلسطيني الانتحاري . لا يمكن له أن يكون ارهابيا . الارهابي هو من يضحي بحياة الآخرين . ولكن من هو مستعد ليضحي بنفسه في سبيل مبادئه ووطنه ، فإنه يستحق كل الاحترام . ان المناضلين الفلسطينيين يحظوا باحترام كافة المواطنين الصرب ، وكل شعوب العالم المحبة للحرية ، وكل من يحاول ، في المستقبل . وقف أمثلة النضال البطولي هذه ، عليه أن يغير تلك السياسة التي أوصلت الناس الى اليأس .

التحديات ضد العراق دائمة ومستمرة ، وعلى المثال العراقي تمتحن سياسة العولمة الأميركية . فاما أن تنتصر أو تعيش هزيمتها النكراء . فيما اذا هزم العراق ، فسيبب ذلك نتائج مأساوية عالية . اذ أنه ، وحسب نظرية السيطرة الأميركية سيكون اندفاعا رهيبا وقويا ، بحيث لن يستطيع العالم ، ولفترة طويلة بعد ذلك ، من ان يتعافى . لذا ، فإن مساعدة العراق في الوقت المناسب ، ومساعدة كافة شعوب ودول العالم الأخرى المحبة للحرية ، وبخاصة من الدول التي لها امكانيات عسكرية واقتصادية كبيرة ، يعني ان العراق سيتمكن من المقاومة بشكل أسهل ، واذا ما انتصر العراق ، فإننا قد انتصرنا جميعا . واذا ما بقي العراق مستقلا ، وذو نظام وطني ، وعلى رأسه قائده الشرعي صدام حسين الذي يقوده بشكل حكيم أمام التحديات التاريخية ، فإن ذلك سيعطي الشعوب الأخرى فرص أقوى للانتصار في نضالها .

نحن الصرب ، نعي ذلك جيدا ، لاننا وقعنا كثيرا تحت تأثير الدعاية الأميركية . ونلمس الآن على جلدنا ، كيف هي الديمقراطية الأميركية ، أنهم الآن يدمرون دولتنا

ان الأوضاع في العالم صعبة جدا . ولكن يمكن التغلب على هذه الأوضاع . عالم ، اليوم ، كما يرونه ، يجب أن يكون عالم الشعوب والدول الخاضعة والخائعة . ولكننا نرغب ، جميعا ، في عالم الشعوب رافعة الرأس ، والدول المزدهرة. تلك الشعوب التي تحافظ على الكرامة الوطنية ومميزاتها الثقافية ، وكبريائها . اذا لم تواجه رغباتهم ، في الوقت المناسب ، فستجح العولة كأحد أشكال النظام العالمي الجديد ، وستحقق ما لم يستطيع هتلر من تحقيقه . اذا أنها أكثر خطرا ودهاء ، ولكن الأهداف واحدة .

لو أراد الله أن يكون الناس على نمط واحد ، لكننا ، بالتأكيد ، على نفس النمط . ولكن طالما خلقنا الاله مختلفين ، فيجب ان يوحدنا ويغينا هذا الاختلاف . ويجب ان لا نسمح . لأي كان ، بأن يفرض علينا ثقافة صناعية خلقتها هوليدود . أو أن تفرض الثقافة المجردة من الأخلاق .

لقد دفع شعبنا ثمنا باهظا في هذا المجال . وعدت يوغسلافيا بمساعدات مالية ضخمة حالما تتغير السلطة . لقد صدق كثير من الناس ذلك . ولكن الناس اليوم يعيشون بظروف أصعب بكثير مما كانت عليه في فترة العقوبات والحصار . اليوم فإن سعر الكهرباء أعلى خمسة أضعاف ، الخبز ستة أضعاف ، الحليب ستة أضعاف ، وهكذا .. وسيجد هذا العام ، أكثر من سبعمائة ألف عامل ، أنهم أصبحوا عاطلين عن العمل ، حسب خطة الحكومة الرسمية !

قد يكون شأن دول أوروبا الشرقية أوضح بكثير . فهذه الدول لم تشهد الحروب ، ولم تفرض عليها العقوبات والحصار ، لكنهم يعيشون اليوم بشكل أسوأ بكثير مما كانوا عليه قبل عشرة أو خمسة عشر عاما .

والخلاصة التي نستنتجها من كل ذلك ، أنه يجب أن لانتق بالأميركيين في أي شيء . من يصدقهم ، ويعتمد على الوعود الأميركية ، فمن المؤكد أنه سيخسر . من له الحظ بالنصر ؟ .. فقط أولئك الذين يناضلون بشجاعة ، وتصميم ، ومبدئية . لقد وجدت الكثير من الشعوب في العالم نفسها في وضع فرض فيه عليهم النضال ، حيث لم يبقى لديهم شيء يفقدونه . منذ عهد الامبراطورية الرومانية ، لم تستطع أية

والجزء الباقي محتل من قبل العملاء المحليين والحكومة العميلة . في مجمل التاريخ الصربي ، لم يكن هناك في بلغراد ، حكومة عميلة خائنة كهذه . لماذا ؟ لانه في اللحظات الحاسمة لم يكن شعبنا وأحزابه السياسية الوطنية متحدين . ولان سلطات بلدنا لم تكن حذرة في الوقت المناسب ، لتستوعب كم هي المخاطر من الأعمال التخريبية ، وكم هو الخطر من الوسائل المختلفة للحرب الخاصة التي خيضت ضدنا .

في ظروف الحصار والعقوبات ، أغرقونا بالهواتف الجوالة (الموبيل) . لماذا سمحوا لنا بالحصول على الهواتف الجوالة ، في ظروف الحصار ؟ لكي يستعملها جميع قادتنا السياسيين والعسكريين والأمنيين ، ومن خلال الأقمار الصناعية (الستاليت) يستطيع الأمير كيون التنصت عليهم في كل لحظة .

لقد أغرقونا بما يسمى " المنظمات غير الحكومية " . ان هذه المنظمات يفترض منها أن تتميز بالصفات الانسانية ، الا انها في جوهرها الحقيقي كانت تشكيلات تجسسية للعملاء . أما فيما يخص الحرب الاعلامية التي شنت ضدنا ، فلا داعي للحديث عنها بشكل خاص .

بالطبع ، نحن لم نستسلم ، وستناضل حتى الرmq الأخير ، الا اننا نرغب أن يكون مثالنا سيء الطالع ، عبرة للآخرين ، أي يجب عدم الخنوع للأميركيين . ان الأميركيين يعتبرون كل الناس في العالم هنودهم الحمر . لقد وقعوا مع الهنود الحمر الاتفاقيات والمعاهدات المختلفة ومن ثم نقضوها ، وفي الوقت المناسب لهم قتلوهم بشكل جماعي . اليوم لا يوجد هنود حمر تقريبا .

تبدو جدية سياسة العقاب الجماعي الأميركية اليوم ، من خلال العدوان الاسرائيلي ضد الشعب الفلسطيني . كل ما يقوم به الاسرائيليون ضد الفلسطينيين يوافق عليه الأميركيون . وبدون الدعم والتأييد الأميركي المباشر لم يكن بإمكان اسرائيل عمل أي شيء ! .. وهنا نساءل : لماذا يمكن لبعض الدول العربية أن تقيم علاقات الصداقة مع أميركا ؟ في عالم اليوم أن تكون صديقا لأميركا يعني أن تكون شريكا في سياسة العقاب الجماعي ضد الشعب الفلسطيني .

أيتها السيدات والسادة .

كلمة د. فويسلاف شيشيل في الاجتماع السابع

للجنة المتابعة والتنسيق لمؤتمر بغداد

صاحب السيادة الأستاذ طارق عزيز ! ..

أيها السيدات والسادة المحترمين ! ..

أيها الأصدقاء ! ...

تتعقد الجلسة السابعة في ظروف دولية معقدة ، تتميز بتعمق الأزمات نتيجة السياسة العدوانية الأميركية . ان الشعب العراقي يعاني بقوه ، منذ اثني عشر عاما ، ولكنه في الوقت نفسه يضرب مثالا للصلمود والتصدي أمام كافة شعوب العالم . نحن الذين حضرنا الى العراق في السنوات الماضية ، لعدة مرات ، نستطيع أن نرى كل ستة أشهر ، أن العراق يتعافى بنجاح ، ويتطور وينتصر على نتائج تلك العقوبات .

اننا من هذه المعطيات نستنتج ، أنه عندما يكون أي شعب ، وأية قيادة ، لاية دولة مستعدين وكفؤين للنضال من أجل مبادئهم ، لا تستطيع أية قوة في العالم من أن تنتصر عليهم . لذلك فإن مثال العراق ، ومثال الرئيس صدام حسين له أهمية تاريخية كبيرة . منذ فترة حدث شيء جديد في السياسة العالمية . لقد كشفت أميركا عن أوراقها بشكل نهائي . أميركا حددت سبعة دول تضايقها كثيرا . وهذه الدول هي : العراق ، سوريا ، ليبيا ، ايران ، كوريا الشمالية ، روسيا ، الصين . من المحتمل أن يكون هذا شيئا حسنا من الممكن أن لا تبقى روسيا والصين ساكنة بعد ذلك . على روسيا أن تعلم انما ان لم تتصدي الآن ، فأما لن تعيش فقط مصر العراق ، بل ستعيش مثال يوغسلافيا !

أي شيء رغبته في العالم ، هو أن تكون بلدي ، يوغسلافيا ، ضمن هذه القائمة . لان هذا يعني أن بلدي لا يزال حرا . ولكنني أحضر هنا من دولة محتملة . قصفت في البداية ، لمدة ثلاثة أشهر ، ومن ثم احتلت . احتلال بلادي هو احتلالا غير مباشر وغير مكشوف . على جزء من أراضي بلدي قوات أجنبية هي قوات حلف الاطلسي ،

وفي هذا المجال نؤكد أهمية مواصلة النضال ضد العولمة . إن العولمة هي شكل جديد من أشكال الإمبريالية وهي محاولة خطيرة للسيطرة على اقتصاد الشعوب وعلى خياراتها السياسية والثقافية المستقلة.

هذه بعض ملامح الوضع فيما يخص العراق وفلسطين والساحة الدولية كلها والتي شهدناها خلال الفترة الماضية .

إنها تطورات تستحق الاهتمام وتستحق العمل النشط من أجل أن يسود السلام الحقيقي والعدالة في العالم كله .

وهذا ما نسعى إلى بحثه ودراسته في هذا الاجتماع .

وشكراً .

والأعراف الإنسانية وقد حدثت هذه الجرائم أمام أنظار العالم كله .. وكشف الكثير منها على شاشات التلفزيون .

ومع إن كل الدول الحرة.. وكل قوى الحرية والاستقلال والعدالة قد شجبت باقسي العبارات هذه الجرائم الصهيونية .. إلا إن هذه الأحداث كشفت على نطاق أوضح من أي فترة مضت التحالف الإجرامي بين الإمبريالية الأمريكية وبين الكيان الصهيوني فقد وقعت الإدارة الأميركية بكل وقاحة وصراف إلى جانب حكومة الكيان الصهيوني وبررت جرائمها وحمتها من أي تحرك جدي من قبل المؤسسات الدولية .. وخاصة مجلس الأمن .

وقد كشف هذه على نطاق خطير المعايير المزدوجة التي تمارسها إدارة الشر في أميركا إزاء القضايا الدولية وخاصة قضية فلسطين وقضية العراق .

• إن هذا التطور الخطير في النهج الإمبريالي يدعو كل الدول المستقلة وكل الأحرار في العالم إلى التضامن فيما بينهم .. وإلى مقاومة هذه السياسة الإمبريالية الخطيرة بكل الوسائل .. وحسب ظروف وإمكانات كل شعب .. وكل دولة .

إن الإمبريالية الأميركية قد بلغت الآن أعلى مراحل العدوانية وهذا خطر كبير

على السلم والاستقرار في العالم .

• وهنا نستذكر أهمية الدعوة التي أطلقها الرئيس صدام حسين في عام ١٩٩٩ إلى

ضرورة التجمع والتضامن بين الدول المستقلة من أجل احتواء ومقاومة هذه

الدكتاتورية العاشمة التي يمارسها القطب الواحد .. أميركا .. ضد كل شعوب

العالم .

إن ما يجري ضد العراق .. وضد شعب فلسطين وضد شعب أفغانستان . وما

جرى في يوغسلافيا .. والتدخل السافر والوقح في الشؤون الداخلية للبدان المستقلة

ومثال ذلك محاولة الانقلاب الأميركي في فنزويلا .. كل هذه الأحداث تدق ناقوس

الخطر .. وتدعونا جميعاً إلى اليقظة وإلى الاتجاه نحو التضامن والعمل المشترك .

• أن الرئيس الأمريكي يقول بأن العراق يشكل تهديداً لجيرانه والثابت أن العراق يتمتع بعلاقات جيدة مع جيرانه ويسعى بإخلاص وجديه إلى حل المشاكل معهم بالطرق السياسية .. كما حصل في قمة بيروت .

• والثابت إن جيران العراق يقولون علناً .. إن العراق لا يشكل تهديداً لهم .. بل أن العدوان الأمريكي العسكري على العراق هو الذي يهدد الأمن والاستقرار في بلادهم وفي المنطقة .. فالمشكلة أنن هي في السياسة العدوانية الأمريكية وليس في العراق .

• أن هذه النزعة العدوانية الأمريكية يجب أن تواجه بالرفض والمقاومة من قبل جميع الدول المستقلة والمحبة للسلام والعدالة .. ومن كل الأحرار والشرفاء في العالم .

• ونأمل أن ندرس في هذا الاجتماع النشاطات التي نعتزم القيام بها في الفترة القادمة ضد المخططات العدوانية الأميركية .. مع استمرار النشاط ضد الحصار الجائر والعمل على كسر هذا الحصار بكل الوسائل المتاحة .

أما فيما يخص فلسطين..

- في فلسطين شهدت الفترة الماضية تطورات مهمة جداً ... وخطيرة جداً . من ناحية شهدت تلك الفترة تصاعداً مهماً جداً في الانتفاضة الفلسطينية ضد الاحتلال الصهيوني وتطوراً في أساليب الكفاح الفلسطيني

كما شهدت هذه الفترة تصاعداً خطيراً في وسائل وعمليات القتل والتدمير التي يمارسها الكيان الصهيوني ضد شعب فلسطين .. إن المجزة المروعة التي جرت في جنين كانت جريمة بحق الإنسانية ومثلها الجرائم التي ارتكبت والتي ما تزال ترتكب في سائر المدن والقرى الفلسطينية .

• ومن الواضح تماماً إن الحكومة الصهيونية قد خرقت كل القوانين الدولية .. والقانون الدولي الإنساني بشكل بلغ أعلى درجات الصلف مستهينة بكل القيم

فيما يخص العراق ..

- شهدت الفترة الماضية تطورات مهمة لصالح قضية العراق العادلة .
- أن هذه القضية التي تكتسب أهمية عربية ودولية أصبحت معروفة بشكل أفضل من أي وقت مضى على الصعيد العربي .. وكذلك على الصعيد الدولي .
- النشاطات التي جرت خلال الفترة الماضية في الوطن العربي والعالم أكدت هذه الحقيقة . كما أكدت تنامي الدعم والتأييد لقضية العراق وان اتساع المشاركة في لجنة المتابعة والتنسيق دليل مهم على ذلك .
- على الصعيد العربي جرى تقدم مهم في تحسين العلاقات العربية في قمة بيروت .. المؤتمر طالب برفع الحصار عن العراق .. ورفض بشكل قاطع أي عدوان عسكري جديد على العراق .
- كما نجح العراق في توقيع اتفاقيات تجارة حرة مع العديد من البلدان العربية وهذا دليل مهم على أن الحكومات العربية بالإضافة إلى الجماهير العربية تريد رفع الحصار والعودة إلى العلاقات الطبيعية مع العراق .
- غير أن الفترة السابقة شهدت تصاعدا خطيرا في النهج العدواني الأمريكي على العراق .. وصار الأمريكان يتحدثون علناً وبكل صلف عن خططهم لشن عدوان عسكري واسع النطاق على العراق .. بل غزو العراق بالقوة المسلحة .. وتغيير النظام .
- أن هذا التصاعد في السياسة العدوانية الأمريكية يشكل ظاهرة خطيرة جداً ليس على العراق وحده بل على كل الدول المستقلة في العالم .
- أن سياسة أمريكا في العدوان على العراق هي بسبب الموقف المستقل سياسياً واقتصادياً لقيادة العراق الوطنية .
- وكل الذرائع الأخرى هي ذرائع كاذبة .

كلمة الاستاذ طارق عزيز رئيس لجنة المتابعة والتنسيق لمؤتمر بغداد في جلسة

افتتاح الاجتماع السابع يوم الثلاثاء ٧-٥-٢٠٠٢

ارحب بكم في هذا الاجتماع وبجميع الاخوة والأصدقاء المشاركين وخاصة الذين يشاركون لأول مرة وأخص بهم بالذكر :

من ماليزيا السيدة شهرزاد عبد الجليل- وزيرة شؤون المرأة والعائلة- نائبة
رئيسة شؤون المرأة في حزب آمنو، ومن كندا -النائب الكندي سفند روبنسن SAVEND
ROBINSON، والوفد البريطاني الذي يشمل شخصيات شاركت سابقاً (جورج غالوي ،
اللورد نيكولاس ري ، كيري بولارد) ويشارك للمرة الأولى النائب بوب ويرنغ
Bob Waring ويضم شخصيات إعلامية . ومن روسيا- سيرجي بابورين- رئيس اتحاد
المحامين الروس، ايغور روديوف - وزير الدفاع السابق- رئيس الحزب الشعبي
الوطني الروسي، ميخائيل موسييف- وزير الدفاع السابق ، اناتولي غولو يوردوف-
رئيس إدارة هيئة الاركان السابق. ومن لبنان- السيد منح الصلح . ومن الجزائر-
علي صديقي -حزب جبهة التحرير الوطني الجزائري . وايطاليا الأب جان ماري
بنجامين - ايطاليا . وفرنسا- السيد ايف بوانيك - فرنسا - جمعية أطفال العالم .
والسيدة وصال الجعيدي - الحزب الديمقراطي الوندوي التونسي . والسيدة نتاليا
فترينكا - عضو البرلمان الاوكراني - رئيسة الحزب الاشتراكي ومن اليونان -
يتوقع وصول وفد الباسوك - السيدة ماريا بوسي - رئيسة معهد بابانديريو .
كما ارحب بجميع الاخوة الذي يشاركون بشكل دائم في اجتماعاتنا .
وأود أن استعرض التطورات المهمة منذ الاجتماع السادس في تشرين الثاني
الماضي فيما يخص العراق وفلسطين والقضايا الدولية الأساسية .

